

અસલ મહેદી.

મકત શિરોમણી

મિજન સંગ્રહ.

એકતારામાં ગવાતાં ભજનો, અગમનિગમ
વાણી, અને રામદેવીરની ગવાતી સાવરો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

હરગોવિન્દદાસ હરજીવનદાસ બુકસેલર

૩૦૦૫, પાનકોર નાકો-અમદાવાદ

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદ-શાહપુર વનમાળી વાકાની પોળમાં હરિભાઈ
દલપતરામે પોતાના " અન્થોલોજી " પ્રેમમાં છાપી

સવત ૧૯૮૦

સને ૧૯૨૪

કીંમત રૂ ૦-૮-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કંપીયુટર
૧૯ ૭ - ૮

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

ગજરાતી કૌપીયગ્રંથ વિભાગ

અનુક્રાંત **૧૧૫૭૧** યર્ગિક

પુસ્તકનું નામ *પ્રાચીન શિરોમણી*

વિષય *૬-૧૧૨*

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ

ભક્ત શિરોમણી.

ભજન સંગ્રહ.

ગણપતિનું ભજન. ૧

ગણુ ગણુ રણુ ગણુ ચલો મેરે દાતા

દયા ભાવે મન ભોળાજી

શુદ્ધ શુદ્ધ નારી તારા ચમર દોળે દાતા,

મહેર કરોને મોરારીરે

રીઝયા ગુરૂ દેવ સુહાળા

ખોલ્યા મારા રૂદીયાના તાળા,

પારવતીનો પુત્ર તો કહીયે દાતા,

પીતા ક્ષર દેવા

રીઝયા ગુરૂ દેવ. ૭

અથ સીંધિરના ચડે રંગ ચોલા,

કઠડે કુવડાની માળાજી,

કાનમે કુડલ ઝળકતા આવે હે દાતા,

દરશન દીઓને દેદારા

રીઝયા ૭

સત સાધુ કેરા જહાજ બનાવદે,

ન્યામે ખેડા હે ગુરૂ મોરાજી

ઝાયા ખેડી પ્રભુ પાર ઉતારે હે દાતા

સુન સખરગઢ ઘેરેરે
 રેવાદાસ કેરી સેવા બનાયલે,
 હૃદયમાં હુવે અબવાળાળ
 ભાવદાસના બોલ્યા રામદામ
 પ્રગટ કરોને પોકારા

રીઝયા૯

રીઝા૦

શ્રી રામચ દ્રાય નમ. ૨

આજ સુખી હુ તો આનંદ પામીરે,
 અવધ વસે અતરંગમીરે, ચાલો જોવાને જમ્યે—ટેક
 દશરથ નદન આનંદકારી,
 મુરતી સુરતી મનોહારીરે ચાલા૦
 ગને છે કુડળ મકરાકારે,
 માથે મુગટ ધયો ભારેરે ચાલા૦
 મથિ બાજુબધ બેરખા સોહ,
 જોઈને મનકુ તો મોહરે ચાલો૦
 રતુવળી રાજ છે રામ રૂપાળા,
 કંઠે ધરી વનમાળારે ચાલા૦
 વર વર પ્રત્યે અનધપુગ માહું
 આનંદ ઓછવ થાયરે ચાલા૦
 વિધ વિધ જાતના વાણત વાજે,
 અવધ ગાજે છે અવાજેરે ચાલા૦
 વામ ભાગે સતિ મીના બીરાજે,
 દક્ષિણે લક્ષ્મણ રાજેરે. ચાલો૦
 મહિત ભરત ગતુધન ભાઈ,
 માણી રહ્યા કંઠ માહીરે ચાલો૦

શ્યામ મેઘ સમ રાગજી રાજે,
લક્ષીત વર સીતાજી છાજે,
રાજ્યલોચન છે રઘુરાય,
નીરખી સામ ન્યાદ થાયરે

આસી૦

આસી૦

મુળહાસના. ૩

વચનને વિચારીરે સતો તમે ચાલજોરે,
હારે બાઈ એછે મોટાનો મર્મરે,
બાવેને અમૃતમાહે વીખ લઇ ઘોળીયેરે,
હારે એવું કોટીક ખેસે કર્મરે,
જીવો મેવો સ્વામને સ્વામને સેવોરે,
નકનાગી નામને જીરે મેવો શ્યામને,
ગળીને માકરે લઇને નાખે દુધમારે,
હારે લઇને પનગર્તે પાયરે,
વશીયરની ડાઢેરે વીખ લાજુ નીપજોરે,
હારે બાઇ પડ પડે કા જીવડા જાયરે
ગગાના જળ વહે અતિ નીર્મળા રે,
હારે એને પીધે પ્રાશીત જાયરે,
ગળીને ખળીરે જળ કરા જોગમારે,
હારે ઇતો દબીક જળ કેવાયરે
મહીને મથે નચેનીધ નિપજોરે,
હારે બાઇ પાણી મથે શુ થાયરે,
હુણુતે બજુરે મહી કેરા માટમારે,
હારે એતો ગરથ સમુળજો જાય
અણુને કણુરે પડયુ જેની આખમારે,
હારે એને જોયા તણુ સુખ જાયરે,

જીરે.

જીરે૦

જીરે૦

વિદ્યાને આજણેરે ગુરૂએ આત્મ્ય આંખમારે,
 હારે એના નેતર નીર્મલ યાયરે છરે
 રતનની જતનરે સતો તમે શખજેરે
 હારે જેમ માઝન સધરે માલરે,
 ખાઓને ખરચેરે વીગતે વાવરેરે,
 હારે બાધ ડાહ્યો ઘષ્ટને દલાલરે છરે
 શ્રવેને અમૃતરે પીધુ ખેસી પાતમારે,
 હારે છલ કરીને સનમુખેરે,
 અતસકરણુરે જેના નહિ ઉજળારે
 હારે બાધ દીધુ દેવતાને દુખરે છરે
 પાત્રને કપાત્રરે એડે પટતરેરે,
 હારે બાધ તેથી પામીએ ત્રામરે,
 કનકને નથીરે નકનકી નામનેરે,
 હારે બાધ મારાજ કહે મુળદામરે, છરે

ભજન ૪.

પડને ભરમાડમા જ્યારે વાણી નોતી બાધ
 સારે નામને જુદ નવ ભરતા છરે સતો,
 પ્પહાને વિશ્નુ માહુશ્વર નોતા બાધ,
 ત્યારે આપે આપ કરતા છરે સતો
 છરે સાચો ધર્મ છે હા હે સતો,
 ખારજભીતર એક બ્રમ છે ટેક.
 મનમથી માયાએ મળ રચાવ્યો,
 ત્યારે નાદને જુદ પ્રકાશ્યા. છરે
 પાચ મુદ્રીક લષ્ટને પ્રગટ કીધી બાધ,

ત્યારે ચૌદ લોક રચાયો	છરે૦
મહા મત્ર લખને પથ પ્રકાશો બાપ,	
ત્યારે છટ પાટે પુત્ર કીધી	છરે૦
ગુરુજને બેઢેને ચારે વેદે બાપ,	
ત્યારે ભક્તિ લખ શિવજને દીધી	છરે૦
શિવને શક્તિ મળી ધર્મ ચનાવે બાપ,	
ત્યારે ઉમૈયા પાટે પધાર્યો	છરે૦
પાંચે મળીને મહા વૃત સાધ્યો બાપ,	
ત્યારે નામ ધરાવ્યું નીળરી	છરે૦
મેરૂ શીખરથી ચગાજી મગાવો બાપ,	
ત્યારે વાચેને કાચે વૈતરણી	છરે૦
ભગત જગતને લખને આધારણી બાપ,	
ત્યારે શબ્દમા રેણીને કરણી	છરે૦
દયા ધરમ લખ પરમાર્થ પેળો બાપ,	
ત્યારે આપપણું નવ લેખું	છરે૦
ગુરુજ શબ્દે તમે હુછને હાલો બાપ,	
ત્યારે મવેં નુરી જન દેખો	છરે૦
શબ્દ તીરથ થકી હિત મુની રેવું બાપ,	
ત્યારે જાત વરણું નવ બાળો	છરે૦
મુળદાસ કે જે નર ભીતર જગ્યા બાપ,	
ત્યારે સકળ ધર્મને પાળો.	છરે૦

ભજન ૫.

છરે વટાવડા વાહેને ધારે
 વીલથ નવ કીજીએ—ટેક.
 સ્વમામા મુતારે હરિજન જગમે

તારો જન્મ પદ્મર્થ જાયરે,
 દેવને દુર્લભ છે આ દેવતા,
 તે પુરણુ ભાગ્યે પાપ   જીરે વટાવડા વાદના
 એવા વાટેને ઘાટેરે વીલળ ન કીજીએરે—ટેક
 એવું આપો આપુ અરપીતે, પરને પેખીએરે
 તે જાગવા શ્રીભગવાન,
 આતમને પરમાતમ એક કરી જાણુને
 તે દયા સમો નહિ દાન   જીરે૦
 એવા પરદેશી પરોણુલા, આગ્યા ઘેર આપણે,
 તે વાયક દેશી વાય એવા જાણુ છે પોતાના,
 જમ્મે પારકા તે પુત્રને પરીવાર   જીરે૦
 એવા સરોવરને તરોવર પડ પરમાર્થ,
 ખપે સોવેડી ખાય,
 એવા નદીયુના નીર નવસે પોતાતણા
 તે નીર નવાણે જાય   જીરે૦
 એવા જીતે ને હુતે નવ વાવરે,
 એ અણુસમળુ છે આથ,
 કાયાને માયારે મીથ્યા કરી જાણુને,
 તે સભારી નહિ આવે સાથ   જીરે૦
 પડને પેસોરા પોઢ્યા પ્રાગ પાદડે
 ત્યા પખીડા વસે દોનુ પાસ,
 ગળને ક્યાડી આવ્યો તેને કારમે
 તે નીત્ય પરલેને નીત્ય નાસ   જીરે૦
 સસારીઓ સુતારે ઘેરો લખ ઘેનમા,
 જેને અન્ય માયાની આશ,

એવા હરીજન જાગ્યારે, જુદા રૂડા સંભળી
તેતો મારાજ મુળદાસ ગાય.

ભજન ૬.

નવધા ભક્તી કરો એ સોહગ,
નામ જપો જનમ ભવતરો,
ગુરૂ ગણપતી ગુરૂ ગુણુ ભડાર,
તો ગતરે મુક્તિના દાતાર
તો નીગમ કહે નીરધાર છરે નવધા ભક્તિ,
પ્રથમ નામે પ્રહેલાદ ઓધાર્યા,
રૂશી નારદને પ્રતાપે.
નરસિંહ રૂપ ધર્યું નારાયણે,
તો પરીક્ષણ પ્રગટાયા છે આપે છરે.
હાથ જોડીને હનમાનજી ઉભા,
તો રામજી કેરા નીજ વાસા,
વાયે ને દાયે જવળ ભક્તિ,
તો રામજીના ચરણની વાસા છરે
ચરણકમળ લક્ષ્મીએ સેવ્યા,
તો પતીવ્રતા પદની દાસીજી,
એ નીજ ધર્મ કર્યો નારાયણે
તો અખડ મુર્તી અવિનાશી છરે
મખારે ભાવે અરજીને સુખ લીધુ,
તો કૃષ્ણ ઉપાસન કીધુ
માહા ઝડપાતે પાડવને ઓધાયો,
તો ભક્તિ અભેપદ દીધી છરે
અકૂરને જ્યારે બમર ભાસ્યો,

તો આત્મરૂપ છે એક,
 કૃષ્ણ વીના બીજી કાંઈએ ન ભાર્યુ,
 તો વેદ પુરાણે વીવેક
 શ્રીમદ્ ભાગવત મુકદેવે કહ્યું તુ,
 તો પ્રીછકને રસ પાના,
 નામ લેતારે અભેપદ પામ્યા
 તો વૈકુંઠનારે વૈમાન
 સેવારે પુજા પૃથુરાએરે કીધી,
 તો મળ રાજા આપની વેદી,
 મુળદામ કહે કાંઈ માહા સત જગ્યા,
 તો નવરા ભક્તિની વેદી

જીરે૦

જીરે૦

જીરે૦

ભજન ૭

લેવાયતો ગમનામ લેજોરે, નીકર મુન રમ્યએ હો બધા,
 વનરામા રમ્મને વનફળ ખાતા, વિના પાસવર્મા પડ્યા રહીએરે હ૦
 સાધુ સતની સેવા કરીએ, સાધુના સગમા ભરીએરે, હ૦
 આરે સસારીએ વયો જાય છે, તેની સગાતે નવ જાએરે હ૦
 કહે મુળદાસ વેદની વાણી, રહીયા કમળમા લમ્યએરે હ૦

ચુદડી.

સુદરવરની ચુદડી, માહી છે આત્મરામનો આક આધારણ ચુદડી૦
 તપ તીરથ મે બહુ કર્યાને વરત કર્યા અપાર
 ભગવત ભગતી બહુ બળ્યારે, મારે હરીવર મળ્યાની આશ. સુ૦
 જાહ્યાએ કહ્યું વાનીઆ મે, વીણે ચારે વેદ,
 સનકાદીકે સુતર કાઢીયારે, તેનો કાંઈ ન જાણે બેદ. સુદર૦

ત્રીગુણે તાપ્યો તાતણોને, માહી પ્રેમના રસ પાશુ,	
નુરત સુરતની નળી ચાલીરે, એના વચ્ચુનારા સત મુગજી,	સુદર૦
મારે મુગટના ખુટા રચ્યાને, માહી તાણાના રંગ પાશુ;	
ચોનીશુ સાળે ચડ્યુરે, માહી છે વિવેક વિચારનુ રાસ	સુદર૦
વીહુર બ્યાસે રમી ચુદડીને, શુકદેવે પાહી ભાત;	
બહુ બુદ્ધિએ છુટા જડ્યોરે, એની ભુજવી ભુજવી જાત.	સુદર૦
શુર્યે ઓઢાડો મને વાટડીને, ઉપર સુદર શ્રીફળ ચાર,	
ત્રીગુણ સાથે સગાઈ કરીરે, મારા પુન્ય તણો નહી પાર.	સુદર૦
વિવેકે વિવા રચ્યાને, માહી વૈરાગનારે લગન,	
પ્રભુજી પીયુ પધાગીઆરે, માર મોહે ભરાણુ છે મન.	સુદર૦
મન હરમ વચ્ચે માચરે, (મે) મેની લોકની લાજ,	
હથેવાળો હરીશુ ગ્રહોરે, મધ્ય મડપમા માહારાજ	સુદર૦
ચારે તે ભુગની ચોરી રચીને, માહી મન છે ખેતરપાળ,	
બ્રમ હુતાસન પ્રમટીઓરે, માહી છે વાણી તણી વરમાલ.	સુદર૦
કર્મ કાષ્ટનો હનન કીધોને, મગલ વગ્યા ચાર,	
પીતાજીએ દાન બહુ દીધારે, અમે કાડે જમ્યારે કસાર	સુદર૦
રાનો રંગ રેણી તણોને, એનો પુરણુ લાગ્યો પાસ,	
અનત ભુગે રંગ નહિ ઉમટેરે, વાણી ગાય છે સત મુગદાસ	સુદર૦
અખડ એવાતન વર હુ વરીને, પરણીને રાખ્યા પાસ,	
જે જન ગાએ ચુદડીરે, એનો વૈકુઠ હોએ વાસ.	સુદર૦

દેવાયત પડિત ૮.

હે વીરા પાત પરખ્યા વિના સગ નવ કીજએજ,

ઓલા અગ્નિની ઉપાધી કરશે.

૨૬

હે વીરા હેમનો કરેલ એક ઉદર હતોજ,

તેને હ સે પાખ્યા લીધા;

મસીયર થયો ત્યારે પાંખુ સધારી,
 પાંખુ પાડીને ઝળગો થયો હે વીરાં.
 હે વીરાં સજીવન મત્ર એક વિપ્ર બણ્યો,
 તેણે મુવેલો વાઘ જીવાડ્યો,
 હે વીરાં ધ વાઘે ઝોલા વિપ્રને માર્યો,
 પડકારીને પેલે આપે, હે વીરાં.
 હે વીરાં દુધ સાકર લઈને વસીયરને ગેળ્યો
 તન મનથી વીખ નવ છાડ્યો
 હે વીરાં અઘાની જીવને જ્ઞાન નર આવેજી,
 બલે વાચીને વેશ સભળાવે હે વીરાં.
 હે વીરાં બવના જીવ્યા નર હીંડ બટકતાજી
 એના લેખ લખ્યા છે અવળા,
 દેવલ ચરણે દેવાત પડિત ખોલ્યાજી,
 ઈનો સમજ્યા તે નર સવાલા હે વીરાં.

ભજન ૬.

પેલા પેલા પવન ફફેશે નદીએ નહી હોય નીર
 ઝોતર થકીરે સાયમો આવશે, મુખ્ય હનમો વીર
 દેવાયત પડિત દાઝ દાખવે, મુજીલે દેવલદેનાર
 આપણા ગુરૂએ સત્ય બાખીયુ, જીકડા નકીરે લગાર, ટક
 લખ્યાને બાખ્યારે સોય દીન આનશે
 ધત્તી માથે હેમર, હાલશે, સુના નગર મોખર,
 લક્ષ્મી લુટાશે લોકો તણી, તેની કાષ રાવને જીમ દેવાય
 ખોરોરે આવ્યો સતો પાપનો, ધરતી માગેરે બોગ,
 કેટલાક ખડકે સહારશે, કેટલાક મરગે રોગ દેવાય
 ખોટા પુસ્તક ખોટા પાનીયાં ખોટા કાજના કુરાન,

અસલજાદીરે ચુડા પહેરશે, એ છે આમમના એવાજુ દેવાય
 જતી સતીને સાબરમતી, ત્યા હશે મુરના સમામ,
 કાયમ કાલીમાને મારશે, તે નકલક ધરશે નામ દેવાય.
 કાકરીએ તળાવે તણુ તાણશે, સો સો ગામોની સીમ,
 રૂડીરે દીસે રળીયામણી, ભેળા અરજુન ને બીમ, દેવાય.
 પશ્ચિમ દીમાથી માયમો આવશે, આવે મારો જુગનો જીવન
 કળીજીમ ઉથાપી મત્યજુગ થાપશે તે બોલ્યા દેવાયત પીર, દેવાય

ભજન ૧૦

ગુર તારો પાર ન પાયોરે, પાર ન પાયોરે,
 પૃથ્વીના માલેક તારને હોજી.
 હારેહા મવરી મવરી પુત્ર મજેશ દેવને સમરોજી,
 મમરૂ સારહા માય, મે વારી૦
 હારેના જમી અસમાન મુળવિના માડુજી હોજી
 થજ વિના આજ ઠૂઠરાબોરે, મે વારી૦
 હારેહા ગગન મડળમા બાલક બેલેજી હોજી
 બાલકરૂપ-મવાયોરે, મે વારી૦
 હારેહા સુનશીખર મઠ અલક અખેડુજી હોજી,
 વરસે નર સવીયોરે, મે વારી૦
 હારેહા જળહળ જોત્યુ દેવા તારી ઝળકેજી હોજી,
 દરશન બીરલે પાયોરે મે વારી૦
 હારેહા સુમીજીનો ચેલો દેવાયત પડિત બોતીયાહોજી,
 સતનો બેડલો મવાયોરે મે વારી૦
 ગુરને ઓળખ્યાજી હોજી, સ્વામી તારો પાર ન પાયોરે,
 પાર ન પાયો જીવન કોકાર તારો પાર ન પાયોજી

જેસલ ૧૧.

નહી મેરૂ નહિ મેદની નોતા ધરણીને આકાશ,
 આદોને સુરજ દોય નહોતા, તેદી ધણી મારો આપો આપ,
 પીરને પોકારે મુજ્જ ભાવરા, સતિ તારો ધર્મ સભાગ,
 પોતાના પુન્યવિના પાર નહિ, ગુરૂ વિના મુક્તિ પથુનોય પીકરને.

ભજન ૧૨.

વારેવારે કહુ મારા દીલકાની વાત, જાડેજ કરીલે બનાયુ,
 થેડા જીવણારે જેસળજી,
 હળખેડ તો મે તો હાલીને માર્યો, પાદર લુટી પાણીયારી
 કાઠીરાણી પાપ પ્રકાશો, ધણી આગળ, જેસુદજી વારેવારે
 તોરણ આલ્યો મોડમધ માર્યો, પીડીયાગાનો નહિ પાર
 કાઠીરાણી પાપ પ્રકાશો ધણી આગળે, જેસલજી વારેવારે
 ચોવીશ વરસ લગી ચોગીયુ કાધી
 અમારા અવગુણનો નહિ પાર,
 કાઠીરાણી, પાપ પ્રકાશો ધણી આગળે, જેસલ વારેવારે,
 આવી આવી અતીથી જમાત જાડેજ
 તેમાતો સાયમો મારો આવીયો,
 અવર બાવાને ભગવો ભેખ જાડેજ,
 સાયખાને પીતાબર પાપડી વારેવારે.
 રોજન ચરે નવ લખ જાડેજ, તેમા તે સાયમો મારો આવીયો
 અવર રોજને લાખી શીગ જાડેજ,
 સાયખાને સોનેરી શીગડી, વારેવારે
 અવર રોજને ઘાસ જાડેજ સાયખાને કસ્તુરી કેવડારે,

જેસલજી બોલીયા તોળલ કાઠીરાણી જાડેજ,
બોલ્યા તે પોરહુદી પાખડીરે, જેસલ વારેવારે

ભજન આમમ ૧૩.

જાળદોના બાધ્યા સતો શુ કરે, પુરા સાધ્ય હોય ત્યા જઈ મળો,
વાયક આગ્યોરે સતો દો જણુરે, ત્રીજુ કેમ સમાય,
પથ ધજો જાવુ એડલુ એ પાળા કેમ ચઢાય, જાળદો
સોના કટારી સતીએ કર ધરી, પાળા માડી છે પેટ,
ફૂપ બેદી કુવર જનમીઓ, એ જનમ્યો માજમરાન, જાળદો
હીરની દોરીનો બાધ્યો હીચકા, બાધ્યો આબા ફેરી ડાળ
પવન હીચોળા હરી મોઢલે, આલમ તારો આધાર, જાળદો
બાધ પાડેશણ મારી બેનડી, રોતા રાખને નાના બાળ,
અમારે જાવુ ધણી માડે, તારા કેશુ જરને જુહાર, જાળદો
ત્યાથી તોળી રાણી ચાલીયા, આબ્યા વનડા મોજાર,
વનમા વમે એક વાહરી, ઠેક મોટેરા ઠેક, જાળદો
ત્યારે તોળી રાણી બોલીયા સાબળો વનડાના રાય,
ઉઠે વળગાડી તારા બચડા, રખેને જુનતી ચોટ જાળદો
મારા મચડા મારી ઉગ્મા તોળલ ત્યા તાયરા મજાળ,
કાળીયા અનને કારણે, પુત્ર તારો આમાની ડાળ, જાળદો
પુત્ર સજાળી પાનો ચડ્યો, અગડ વાપી છે પીડ,
થાન હતા સતીના થરહર્યા, પડતા છાડ્યા પ્રાણુ જાળદો
ગરમ ગણી ગાઠે ધરો, એ તોળલ છાડ્યા પ્રાણુ,
અધવચ ધોરી કુલ્યા, એને ર્યો દેશુ જવાબ, જાળદો
જેસલ ગાડડી ઉપાડીયા ચાલ્યા ધણીને કુવાર.
સામા મોહોલ મહારાજના, દીપક રચીઅલચાર,
ગતમા ગાસડી ઉતારી, હે ઉઠો તોળલનેાર જાળદો

તમે ભગ્યે જમે ભમશે, ખોટ્યા જેસલરાય,
માય શીખે મુણે સાલજે, તેનો વૈકુઠ્યા વાસ,
સાંસટીયા કાડીની વિનની જગો તોળલદે નાર

શબ્દો,

શબ્દો.

ભજન ૧૪.

પીરકેવરાણારે, જેમલનેતોળીભાષ, સાધકવગણારે જેમલને તોળી. ૦

જેને દનડે બ્રાત કોઇએ ન આણીરે,

અલા હો ભુગમા સીખ્યા પીર જેસલને તાળી ૧૬. ૦

ખીજડી ચાવરને જ્યારે જામૈયો રચાવ્યોરે હા. ૦

ધણી કેરો પાટ મડાણારે હા. ૦

માજમરાતના હુવામછદા, ત્યારે ચાગી થકો ધર આવ્યોર અલા હા. ૦

તોળીને ઘેર જ્યારે જાનૈયો રચાવ્યોરે હા

અને કાડીડે કીચી કમાણીરે ભાષ

તોળી યોડી લખ જેસલને મોખ્યા,

ત્યારે સાહેબ રાખ્યા સગાયરે,

અલા હા. ૦

ચોવીશ વરસ સુધી ચોરી કીધીરે હા. ૦

અને ધણેગ જીવ સતાખ્યારે,

ઘોળા બાબ્યા ત્યારે ધણીને ધાયો

ત્યારે મદીગ પધાર્યા મોરારી.

અલા હા. ૦

અકલ ખેતરમા કાણુ નર મીખ્યા,

જેસલને પીર જેતોરે ભાષ,

અનરમા અજેપાલ સીખ્યા,

ત્યારે તોળલે ત્રણુ નર તાર્યારે

અલા હા. ૦

ખીજ હટું તે સાધુ મુખ વાવયુરે હા

અને વેળુ વાવી ઘેર આવ્યારે,

એક મને કુધ અલખ આરાધ્યો
 ત્યારે સાચા મોતી ઘેર લાવ્યો
 ઈચ્છા મોહોલને તેપર આપલીરે હા
 અને તીચા ગગાજલ પાણીરે
 માલદે કોટવાળે ઉમા આરાધ્યો,
 ત્યારે જેસલ તોળી નગ વાણીરે,
 અલા હો જુમમા સીધા પીગ જેસલ તોળી,
 દલદે ભ્રાત કોઇએ ન આણીરે હો અલા હો જુમમા

ભજન આગમ ૧૫.

કા કોષ મન માયલાને વારોરે, માધુ ધરમ સલાળો રેહોજી
 મનવૃત્તિ બાવો શુ સમજવેરે, પવન વેગથી ન્યારોજીરે મતો
 આઠ કુળ પગવત ધરા જેમ ધુજોરે,
 બેળા હનમો હશે રેહોજી કાલ
 દશમે દરબાર ગુરૂએ દયા વરતાવીરે
 રણુ વગડામા ગરૂએ ગમતુ માડીરે
 પાપી પરજે હોશેરે હોજી કાલ
 મનના માન્યા ગુરૂએ મેષ વરસાબ્યા
 ત્યારે પડધે કાળીગો ભાખ્યોરે હોજી કાલ
 નાગરવેલે નિત્ય ફળ હોશેરે,
 એવા વાઙ્મીયા વધારો બાવો કરશેજીરે મતો,
 એ અમર ફળ સાધુ ધરે હોશે ત્યારે,
 ત્યા કાળીમારે મારોરે હોજી કાલ
 મે પશુ લોભી મે પશુ લાલચુ રે,
 ચરણાગત સ્વામી તારોરે જીરેરે મતો,
 સધળા પડિતના ગુરૂ દેવાયત બોલ્યારે.

મે આધીનતા તારોરે ચોળ

કલ૦

અખો ૧૧.

એક દીન એસો આવશે તે સખળ મારા રૂદીયામા સાનેછ
 સગારે મીત્રને કારણે, કોઇનુ જોર નવ ચાલેછ,
 કંઠે કંઠે એને સૈ કરે, જાણે જન્મેજ નેતેછ એક૦
 ધત્તો હુવટ અળગા કરે, રોક્યા દશે દરવાજા
 કાળે કાવાનો ગઠ ધેરીઓ, રોક્યો દેહનો રાજા
 સોળરે વરસની સુદરી ઉભી ટગ મગ જુવેછ એક૦
 આરે કાયામા હવે કાષ્ટ નથી, ઉભી ધુરકે રૂવેછ,
 વેઠ વીંટીને સાકળા, નાના વીચના વાધાછ, એક૦
 કુટુંબ મળ્યુ સહુ સામઢુ સર્વે લુટવાને લાગ્યાછ એક૦
 બેની વલામણુ શેરીએ માતા ઝાપેયી વળજેછ
 સગારે સગારે તમે શુ કરો, સગા વળાવીને વળજેછ એક૦
 સગારે વન કેરાં લાકડા આવી ભેળા બળશેજ,
 કાનાં છોડ ને કેના વાછડ, કાના મા અને બાપછ એક૦
 અત કાળે જાવુ એકલુ, સાથે પુન્યને પાપછ,
 એક નહિરે ત્રાપો નહિ તુબડા, નહી કાષ્ટ ઉતારાનો આરોછ,
 કરજોડી અખો એમ બોલીયા પ્રભુ મને પાગ ઉતારોછ એક૦

ભજન ૧૭.

આજદન લેખ લખાયો રહા, ઘેર આવો સતગર સાધરે
 કરમલ વેલડીના કામળ કાચા, દુર કર્યા અપરાધરે હા
 રામનામ નીજ મત્ર સુણાવોરે, શબ્દ સુણાયો આર ધરે,
 વચન સુણાવા કષ્ટુ બેદ સુણાયા, સુણાવો અનદહ અનદહ આ૦
 અર્થ કીધો પરમાર્થ કીધો, લીધો પોથીનો સ્વાદરે,

મોરી જાંઘા મધ હજુરમા, લખાવો ભલી કરી ફરીયાદરે આજ
 સતગુર સાચા મળીયા, જેને અતાવ્યા નીચ જાનરે,
 દયા કરી અમને દરશન કીધા મેર કરીને મહારાજ આજ
 સુના મદીરીઆમા મતગુરુ બેઠા ધરી એકાંતે આરાધરે,
 ભુતનામ ચરણે ભણે અખારામ, મેલી દીપો નુમરા મેવના આજ

ભજન ૧૮.

ચેતન ચેતજેરે હા આગ્યો તારો મનુષ્યા જનમ આવતાં ટેક
 સ્મરણ કરીલે જીવડા સભાગીઆને,
 પ્રભુને ભજેતો હિતગે પાડ ચેતન
 કાયા કામળ જેમી કોટડીનેરે, ભરીએલા અનમનના ભારરે,
 કાયા બેડી તારી છુડવા લાગીને, મત હિતારે બન પાર ચેતન
 હરિના નામના કાટજ મડાવેત ભક્તિતો ક્રોધ વેપારરે
 રીધ નામની વસ્તુ વોરારે તોના રાખો ટેક શ્વરે ચેતન
 ધીરજની તમે હાથ આવેત મન્યની માધો તરવારરે
 રામ નામ મખતર પેરે ને, માહે કાળીઆને માંડ ચેતન
 માત તાત તારા કુટબ કમીલાને ધરે સકળવતી નારરે,
 હરિ ત્રુડ્યા એને સુખજ આપેતો જમવા આપે ઝાઝી જાગરે, ચેતન
 સેજ તજાપુતે અવલ એભીકાને ધન દેલતનો નહી પાર
 આહીનુ ધન્ય તારૂ આહીજ રહેશેને સાથે નહિ આવે તલહારરે ચેતન
 દેવામ તો તમે અન્નદાન દેજેને, ભરીયા છે ગરથ બહારરે
 ભુતનાથ ચરણે ભણે અખીયોને, સત વચન છડીદારે, ચેતન

અખો ૧૯.

અનમ એકહેરે હા એક ઓદર એક ખાણુરે

આર આળા પછી ઓતમ, મધ્યમ છે તાણુ વાણુરે આતમ૦
 લાઘરે લાલણુથી ત્રીવૈસ્ય, સુદર બાધ્યા છે વરણુ ચાર,
 મોનુ સરવે એક છે, એના વાટ વડ્યારે અપારે આતમ૦
 ભાઈ મેલો મમતાને ટાળો સસેરે પરદરોને પાખ ડરે,
 રોરડી સરવે એક છે, ગોળ સાકરને ખાડ. આતમ૦
 હાથે હાથી કેરા હાડકા, કેવાય સુવાસણુ નારરે,
 નાવણુ ચોકા નીત્ય કરે, એના જોજો અવળા એ ન્યાય આતમ૦
 નવસે નવાણુ નદીનુના નીરજ ચાલ્યાને, જુગરા જુગવાને જામરે,
 આદ્ર સરવાળે મોએક છે, એના નીર પોચ્યા નરવાણુ. આતમ૦
 આચારીને સદાય અવગત, મુગ શોધ્યા વિના અમરે
 કહે અખો આતમ રૂપ વીના, કેમ કમી છુટશે કરમ આતમ૦

ભગ્ન ૨૦.

જીનો જ્યારે જાણીએડે હા,
 એહી રોયાનો હું હું કરે,
 કાળના વુ તો કટક કરજેરે,
 માથુ કાઢ્યે દેજે માગરે જીનો
 ધગમના ધનુપ દાની પણુશુરે
 જાજન જાલકારે સારરે,
 સત સમગેગ ખમા ખડગ,
 લાહિ જુજે એમ જુહાર જીનો
 પ્રેમના બખતર નખ શીખ પેરોને,
 વળગે નહિરે વીકારરે
 રામનામ સમગણુ કરી દ્યોને,
 દીપશે ધણી દરબાર જીનો.

મરમ ભોરીગ ચળીને ખાને મળ્યા ખુવારે,
 ભગત જગતમા લળી જગ્યારે,
 તુતો મનને મેલીશ્વમા એકતાગ છનો.
 શીય મધુક સતો દારે,
 જ્ઞાન જોળારે સારે,
 માર મમતાને મટે સશે તારા,
 મમજીને ખેલ સીકાર છનો.
 મામા મામા મેલો મનના ભાગારે,
 હાથ કરો હથિયારે,
 ચેતન ચોકીમા ચોરન છુટે રે, *
 કણુન કરશે કીરતાગ છનો.
 પાગકુ ધન તમે જાણોરે મસાણુ ભોમી સારે,
 આકાશ રોજ તારી ઉતરે,
 તારા અહારનો નાવે પાર છનો.
 વસમી છે વાટોને ઉતાગે માટીરે હરખ શોક હજારે,
 જગત જળી હેરછે,
 ખળી તેનો ડાવ ન લાગે લગાર છનો.
 જ્ઞાન દોડેને સાચ દોડેને તે પર આજો અસ્વાગરે,
 છુતનાથ ચરણે લણે અખીયોરે,
 ખેલ છે ખાડાની ધાર છનો.

ભજન આગમ ૨૧

જોતેને પાટેરે જામો જગશે, મળશે વરણુ અહારે,
 મોટા મોટા મુનીવર આવશે ખેડા આસન વાળીરે,
 વીરા મારા વાડીયુ વધાવીયુ,
 સાચા સત ગુરુ મુનીવરને સેવીએ,

ચપો મરવોને રૂડો કેવડો, લીલી નાગર વેલરે,
 ફાલી પુલને ફલ જમશે,
 મેલો મનડની આટીરે રીંગ
 સામટો સ્વાર્થ તમે કા કરો ફળ ખાઓને વેચીરે,
 આવતા અવ્યાગનને ઓળખો,
 જીવડેરે આખ્યુ મીચીરે રીંગ
 પાખડ મેલીને થાઓ પાધરાજી,
 મન રાખોને દરીઆરે,
 ત્રેલા વાલા શુ તાણુશે, વર લેશે ધમગારે રીંગ
 રણુનો રાહો ત્યા રણુ ચડ્યો, દલ સામા ડગનારે
 શીશ પડે વાકો ધડ લડે, પાછા ન હરે પગનારે રીંગ
 છડીયુ વાળારે ચડી લશે કેમ પોચાગારે પાળારે
 બલીયુ વાળા ન્યારે ભેટશે,
 કાયર દેશે મો ટાળારે રીંગ
 પારકા ભોજન તમે કા જમો, જમતા લાગે છે મીકારે,
 તલ તલના લેખા ધણી માગરે, જડશે ઝાઝા જીનારે રીંગ
 રેતુરે પરમેશ્વરના પથમાં, ખેનતુ ખાડાની ધારરે,
 ભુતનાથ ચરણે ભણે અમૈયો,
 માયલા મણુજરને મારોરે રીંગ

જીવણદાસ રર.

સમજ મન તુ સોયનર ધેલા,
 અવ્યો વાયદો અડકડે (૨)
 રામ નામની છડીયુ ચાલે, મીચાણા અજ્ઞાન ચડે,
 પલમા પ્રાણી પકડી લેશે
 જેમ પખીમા ગાજ પડે સમજ

તુને ધુત્યો ને મુને ધુત્યો, પરનારીશુ પ્રીત કરી,
 એ દહાડા પ્રાણી દલમાં રાખો,
 અતકાળે તો આડા ફરે સમજ
 છાતી વાતો ચોડે ધાડે, ધારણ વિનાની નાવે ધડે,
 ન તની સેવા ગ્રાન ગરીબી,
 એ ભુગટીયાના નહિ જડે સમજ
 જગજીવનસે ઝગડો લાગ્યો, અનેક ભુપતયાન ભડે
 દામ જીવણ સતો બીમને ચરણે,
 ને પ્રતીત હોય તો પાર પડે મમજ

ભજન રેડ.

હીરલો લાખ્યો મુજ રાકેરે, કાડી એના મુલ કેવાય,
 ઝવરી મળેથી એના પારખ્યા,
 એના મુન તો મોધેરાં ચાય,
 વરતન બેઠ વસ્તુ વેરીયેરે હા,
 જેમા અવગુણ નોય ટેક
 મત ગુરૂએ મારી મુને સારડી,
 માર બેઠો રૂદીયા માય,
 ટંકાળે મયા પાછા નહિ ફરે,
 નાણા સાચા રે કહેવાય. વરતન
 ચિતામણી મણીરે સોહામણે,
 ગોલા વરણવી ન જાય,
 જેનેરે દીઠે કમળ ઠરે, આપ સરીખા કેવાય. વરતન.
 મુઢારે ગરવા મારા સાધણે જેનો સોનેરી રમ,
 ઘોણે ઘોણેરે રમ વત નવો,
 ઉલટી જશેરે પતમ વરતન.

ખરારે ખોટાના લેશે પારખા
 જેમ તાવતા તરત પરખાય,
 કહેરે જીવજી એને જોખતા
 કુડીયા સાધજીઆ જાય.

વરતન

ભજન ૨૪.

વેલા પધારો હરી સતોની વારે
 મારી વારે ચડો વિશ્વાધારે—ટેક.
 રાણી કુપાદે જેદી પાટ પધાર્યાં,
 જામૈયો રમ્યો છે અનરરે,
 સોનાની થાળાએ જેદી, કુલડા રચાવ્યા,
 કર અહયો કીરતારરે

વેલા

જુનાગઢમા મેનો નરસી કેવાણારે,
 સોનાની હુડીયુ સ્વીકારીરે,
 કુવરખાઇનુ જેદી મોસાળુ પુર્યું રે,
 વાલો થયા છે વેપારીરે
 રોહીદાસ માથે જેદી પાઠાણુ કાખ્યા રે,
 ખચી મડાવી એને ખાતેરે,
 અનુભવિ પ્રભુ આસરો તમારોરે
 તારા બાનાની પત રાખોરે
 કાલવા ઉપર જેદી કરજી કાધીરે
 દેવળ ફેરવીને દેદારરે
 ઘાસ જીવજી સતો બીમકે ચરણેરે,
 મદિર મદિર મોરારીરે

વેલા

ભજન ૨૫.

મીરાખાઇ પુરવ જનમની છે પ્રીતડીરે,

નામ નહિરે છોડુ હરી,
 મારે રૂઢીએ લખ્યા હરીના લેખ રે,
 નામ નહિ રે છોડુ હરી,
 મોલુમાથી મીરા ઉતયયા ત્રાહામા ભરીયા ભાર,
 લખી કાગળ રાણો મોકલે,
 એ મીરા એકવાર ચિતોડમઠ આવડે   નામ૦
 ચાર પાંચ પત્ર રાણે મોકલ્યા જાને મીરાની પામ,
 સગુણુ જેવુ મીરા સાપડે,
 લજ્યુ મામાને મોસાળ
 લખી કાગળ રાણો મોકલે, દેને મીરાને હાથ,
 ચાર પાંચ આલુ મીરા ગામડા,
 અરધુ આલુ તુને રાજ
 તમે રાઠોડની કુવરી, અમે છીએ અમાર,
 કાલે રાણો ઘેર આવજે,
 મીરા શુ થાશે હવાલ રે   નામ૦
 ઝેરના કટે રા રાણો મોકલે દેને મીરાને હાથ,
 અમૃત કરી મીરા પી ગયા,
 મારો સાયમો રાખે મારી લાજ   નામ૦
 પાટ સરખી પીળી થઈ મીરા,
 લોક જાપયે પડ્યા રોગ,
 એવી લાલણુ તો મીરાઆમ કરે,
 મારે હરી જાળ્યાનો વ્યાવ્યો જોગ   નામ૦
 રાણોજી અખર મોકલે, જાને મીરાને મોહોલ,
 મીરા મુવા હોય તો બાળજો,
 કાલે દેને જમનાજીને ઘાટ   નામ૦

ઝાઝ પપ્પાજ વેણુ વાગીયા, ઝાઝગ્ગો ઝણુકાર
 કાશી નગરના ચોકમા,
 મને ગુર મળ્યા રોહીદાસ નામ
 ભાદરવો ભને ગાજીઓ, નદીએ ખલકીયા ની-
 દાસ જીવણુ સનો એમ કહે,
 મીના ભજનુમા રહેજો ભગપુર નામ

ભજન ૨૧.

જીગના જીવન વેના આવારે,
 મારા પ્રાણુ પાતળીયા વેલા આવારે
 હા તમ વિના મારે અતગ્મા અધાર. હા તમ
 નાભી કમળ પર સુરતા સામળીયા,
 અધર નખતપર મારો આપ બીરાજે,
 સુદમણુ નારી જે સેજી બીજાવે,
 તારે રાસ રમ્યા રમ બીના હા તમ
 સ વ મોનાના હરી વાધા સામળીયા,
 પાનેતરમા રમ બીના બીના સોષયેરે,
 વાલો વીદેશી વરવાને એક
 ત્યારે વીટાણુ સો વનમાળેરે હા તમ
 મધુગી શી મોરલી વાગી મામળીયા,
 સુના મદીરીએ રાણી રાધાજી જગ્યા,
 જાદવ કુળને એટલુ કેળે,
 જે ચાગ દાડા વેલા આવો હા તમ
 કારા કામળનો કટકો મામળીયા,
 મસ મોઘી લેણુખ નોતી,

કુવરખાલના મામેરા પુર્યા
 તે છાશુ ભગીને વેલા આવ્યા હો તમ૦
 સાસુ ધરેણુ મારે તમે શામળીયા,
 અવર ધરેણુ મારી નજરમા ન આવે
 દાસ છવણુ સતો બીમને ચ જો,
 તે દાસને દગ્ધન દેજો હો તમ૦

ભજન ૨૬.

ગમ સમર મન રામ સમર લે,
 અરે સુખ કયુ મન સુતા,
 જાગ્રત નમરી ચોર ન હોટે,
 જમ મારેગા જમ દુતા ગમ૦
 જપ કરે તપ કરે કોટી ચમ કરે,
 કાશી જઈ કરવત લેતા,
 મુઆ પછી મુકિત નહિ હોવે,
 રણુમે સરજો જમ દુતા રામ૦
 જોગી હોડર જટા વધારે, અગ લમાવે બહુતા,
 દમડી કારણુ દેહ જલાવે,
 મો જોગી નહિ જમ દુતા રામ૦
 જોગી હોય સો જગત રહેવે
 કાળ કોષકુ (દે) દડા,
 અધર તપ્તપર આપ બીરાજો,
 સો જોગી હય અમધુતા રામ૦
 સુતા સોનર ગયા ચોરાશી,
 જાગ્યા સો નીરમે હોતા,
 દાસ છવણુ સતો બીમને ચરણે,

અનુભવી અનુભવ લેતા

રામ૦

ભજન ૨૮.

મે મસ્તાની મસ્તી ખેલુ મે દીવાના દર્શક
 હુમા ખડમ લઈ આગે હોતુ,
 મે સીપાઇ હું મેઝમકા મે મસ્તા૦
 વનન વન વડીઆળા વાગે, તાન પખાજ અર મૃદુ ગા
 સુન સીખર ગઠ સૈન ચઢાવુ,
 નાય નયાવુ નવ રમા મે મસ્તા૦
 રાય આગળીએ વાસ રોપાવુ ધીમા દોન બખ્તવા
 નટવા હોકર નાય નયાવુ,
 અલયપદ લઈ આવુમા મે મસ્તા૦
 મે દાસી સખ મતન કેરી,
 પાડિ પીઆલા અવીનાશ્ચી,
 ખોજ ખમર તુજે દીલ બીતર
 રામ રામપર લે લાગી મે મસ્તા
 જીવન સુનલો સાધો ભાષ, કહિન કામ હે વેગી
 તુરત સુરતકી સાન ઠેરાણી,
 સકળ ભરમના મે ભાગી મે મસ્તા

ભજન ૨૯.

અમારા ને અવગુણે, ગુણના ગુણ વણારેજી
 અમારા અવગુણ સામુ મન નેય (ટેક)
 ગુણ મારો દીવેરે ગુણ મારો દેવતારેજી,
 ગુણ મારા પારસમણીને તોલ અમારા
 ગુર માગ મમાડે ગુર મારા ગોમતીરેજી,

ગુરૂ મારા કાલીને કેદાર	અમારા
ગુરૂ મારા ત્રાપારે ગુરૂ મારા તુબકારેજી	
૪ તુબકે કિતરીએ જવપાર	અમારા
જાલીડા મેલાવોરે ગુરૂ મણુ માનનારેજી,	
૫ કાલીડા જરણી માહેલો જમ	અમારા
ગુરૂને પ્રતાપે દાસ જીવણુ બોલીયાજી,	
દેજો અમને સત ચરણા વાસ	અમારા

અનન ૩૦.

દેખ્યા હોયતો કહી બતાવો, મોતી કેસા રંગા હોજી,
 મરૂ ગમ કરી જોતો મગનમા, ત્યાજે ગુપ્તી મગા દેખ્યા
 ગુવડ ગુરૂને છીપા મેક્ષા, દીવસે નહી પગ ડડાજી
 અમમ બાપે પણુ મમ નહિ નરને,
 આપ વખાણુ અખડા દેખ્યા
 દીપક ગુરૂએ માન બતાવ્યુ,
 નામ પ્રતાપ ના ડડાજી,
 પીડ પ્રહાડમે અપર પારા,
 નહિ સુરજ નહિ ચદા દેખ્યા
 કયાસે આયા કયા સમાણુ, અહી બડા અચબાજી
 મોતી ન નીરખ્યા પિયુ ન પરખ્યા,
 આપ બયા આનદા, દેખ્યા
 આત્મ ચીન્હો અનુભવ પામ્યો,
 મટી ગયા સોય ફદાજી,
 દાસ જીવણુ સતો બીમને ચરણે,
 ધ્યાની પુરૂષના ધધા દેખ્યા

ભજન ૩૧.

જાવુ છે મરી મેરમ જાવુ છે મરી, લે લગાડી રામ ભજીરે
 મેડી મદીઁ માળીયા, તારા જશીરે પડી,
 કાચી કાયાનુ રથળ બધાણુ, જણે 'પુળની 'પુડની ઘડીરે મેરમ
 સગુ કુટુંબ તારે જુટવા લાગે, કાનની કડી
 કાઢો કાઢો એને મહુ કહે, હવે રોમમા વડી (૨) મેરમ
 કુલની થોડે કુલી રહ્યા છે, જાણીએ મરથમા ગળી
 જમડા આવશે જીવ લેવા, પછે ભાગશે નળી-ભાગશે નળી મેરમ
 સાધુની સગ ગુડની સેવા, છ વાન છે ખગી,
 દામજીવણુ મતો બીમ ફેરે ચરણે,
 જન્મ જન્મ ટળી-જન્મ જન્મ ટળી મેરમ

ભજન ૩૨.

માગે બાળપણનો ખેલીરે, માગી કાયાનો મગાધીરે
 જેણે પ્રીત જગતમા કીધી
 વહાલા માન પહેલી પ્રીત ધરજીએ કીધી, જેણે
 જેણે અવીચળ પદવી લીધીરે જેણે
 વાલે મારે ભાવે ભાજી વીદુરની ખાતી, જેણે
 જેને મગતે ગુણકા સીરીરે જેણે
 વાલે મારા જલમા ગળે જુમ કીધી, જેણે
 તેની તરત ખખર લીધીરે જેણે
 વાલો મારો વનરાતે વનના વામી,
 એમ બોલ્યા જીવણુ દાસરે જેણે

ભજન ૩૩.

મારે બાળ પણાની પ્રીતુરે, પુર્વ જનમની પ્રીતુરે,

ઓધા મોલ આવોરે

જોત જોત વેરીએ જોત્યુ, ખીખા વિના પડે ન જાત્યુરે

ભગ ઝીલે બીતુરે

ઓધા મોલ

તમ વિના નથી રેવાતુ, વાલમ આવો કરીએ વાતુ

આરી ડે એકાતુરે

ઓધા મોલ.

દમ જીવણુ મનો ભીમને ચરણે, વાગણા લઉ વારી વારી

મગીમ ગત્રાણી

ઓધા મોલ

ભજન ૩૪.

ઉરાં ઉધાગ તાગ કેટલાક રડશે વાહાલા

ખેલીયુ લીધુ છે માગી ભાડે

ટેક

એવા મેલો મુયો મનખો મેલીને જીવુ છે એક દહાડે

મથુરે નુકેળ તારે ઝાંપલા સુની વાલા

નીત્રો વળાવી આગ્યા ઉજ્જર પાડે—

ઉશી

જેના કુગર તાગ ડોલવા લાગ્યા વાલા

ચ્યને બધાયા દેહિએ કાયો નાડે—

ઉશી

દામ જીવણુ મનો ભીમને ચરણે વાલા

માનુ વોળવા કાષ્ટ નહિ પાડે—

ઉશી

ભજન ૩૫.

મન ગુર મળીયા એના સમેય ટળીયા,

આરી ભે ભગમણા ભાગી

જીવેગમ ભે ભરમણા ભાગીજી

ટેક

જાન ગયર મેનો કર્ત નહિ જાણુ

આરી સુરતા સાહેમ

સુરે લાગી.

જીવેગમ સુરતા સાહેજીશુરે લાગી.

૧

નાભી કમળસે નાવ ચઢનહે,	
જળ હળ જોત્યુએ જાગી	જીવેગમ. ૨
નરતો મનમુખ ચાલે,	
કાયર જાશે લાગી,	જીવેગમ. ૩
ખીજડી મદુકડીને પ્રેમ પલીતો,	
અમને જ્ઞાન મલોલી લાગી	જીવેગમ. ૪
હામ જીવજી મતો બીમને ચરણે,	
મત મલ્યા સુહાગી	જીવેગમ. ૫

મીરાંબાઈ ૩૧.

જાગતો ધણીનો દીનાનાથ, વાતુ અમે કેમ કરીએ	
લટકામા આવુને નટકામા જાવુ લટકામા સમજાવુરે	૧
એકે કેકાણુ તમને એવુ ખનાવુ તે, એ ધડી ઉઝા રેતેરે.	
હુખ દુખની આપણુ વાતુ કરીએ વાલમ, જોમન જાય રસ લેવારે	૨
નાના ઈંદોડીને રૂપલાનુ ખેડુ, હાથમા જળ જમુનાની ઝાગી,	
ગણી ગણાજી જાણે પાણીડા ચાલ્યા, જાણે સોળ વરમની નારી	૩
સાજ મણુગાગ તાર અગે ખીરાજેને હાથમા સોના કેગે ચુડો	
પાંત નીગ ટુટે પ્રભુ ગીરધરના ચુલ, વાના વર છે રૂડો	૪

ભજન ૩૭.

નીત નીત ભજવુ તાર નામ તાર નામ મારા સામર	
પ્રેમ થકી મને પ્રભુજી મલ્યા હોજી	નીત નીત
સુતી મેજડીઆ મોગી નીદ્રા ન આવે વાલા	
કાંઈ નવ સુજે ચરના કામ મુને કામ	પ્રેમ.
આ કાંઈ ગયા વાલા ઝોલે કાંઈ જમના	
વચમા ગોકળીયુ રૂડુ ગામ-રૂડુ ગામ,	પ્રેમ.

ભાતરે ભાતના બોજન પીરસીયા વાહાલા
જમવા ન આવે ઘેલો સામ ઘેલો મામરે,   પ્રેમ
ખાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાના
ડેવી ખાડીના રામ રામ રામ રામરે,   પ્રેમ

ભજન ૩૮

કાનુડો ન જાણુ મારી પ્રીત, ખાઇ અમે ખાળ કુવારાંરે, કાનુડો
જળરે જમનાના હુતો, બરવા મધતીરે,
કાનુડે હિડાડ્યાં આછા નીગ-હિડ્યા ફરરરરરે   કાં
જમુનાને કાંઠે વાલે રાસ રચ્યો છે
મોખસે ગોપીનાં ઝાટ્યા ચીર-ફાટ્યા ચરરરરરે   કાં
હુતો વરણાગી કાના તારારે નામનીરે
કાનુડે તાણીને માર્યા તીર વાગ્યા-અગરરરે   કાં
ખાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા,
કાનુડે માળીને કીવા ખાખ-હિડી ફરરરરરે   કાં

ભજન ૩૯

જીનુ થયુરે દેવન જીનુ થયુરે મારો હસતો નાનોને દેવનજીનુ થયુ
આરે કાયા હસા ડોવવાને લાગી, દાત ગયાને માહે પુરીયામારો
આરે કાયા હસા પડવાને લાગી
મગો હસને પાજર પડ્યુરે રહ્યું મારો
તેવ તેવડીરેહસા મળી ગોવાલજી, તેજી મનકુ મારૂ મોહુ મારો
મીગ કહે પ્રભુ ગીરધરનાગુણ, પ્રેમના પ્યાલા તમને પાષ પીઢિ માં

નોળીરાણી ૪૦.

જેસલ કરીલે વિચાર, માથે જમ ફેરા માર
 સ્વપના જેવો છે સસાર, એમ તોળી રાણી કરે છે પોદાર
 આવોને જેસલરાય, પ્રેમથકી આપણ મળીએ
 પુરા સાધ્ય હોય ત્યા જઈ જાળીએરેજ, ૧
 અનુભવ આવીયો અવનાર, માથે સનયુર ધાર,
 જાણુ ધણીને દરમાર, એવડી ઉનારો ભવપાર, આવે
 ચાદો સુરજ વમે છે આગય, નવલખ તારા એની પામ
 પવન પાણીનો પ્રકાશ, સહુ લોક કરે તેની આશ આવે
 ગુરૂના ગણુનો નહિ પાર, ભક્તિ છે ખાશ ધાર
 તુગરા શુ જણે સસાર, એનો એજે ગયો અગ્તાર આવે
 છીયુ સમુદ્રમા થાય, વાકી ધન્યરે કમાય
 સ્વાતીના મેહુલા વરસાય ત્યાનો માયા મોતી થાય આવે
 મોતી એરણુમા ઓગળ, માથે વણુ ફેરા ધાય,
 ધુટે ફટકીયા કેવાય, સાચાનીતો ખજે ખપર થાય, આવે
 જીવની મતી ગુરૂની પામ, ફેની ઝસ્તુગીની પામ
 તોળી રાણી તેજના અબાર, મેવકોની લેવા આવે લાજ આવે
 નવલખ કાચળીયુ બધાય ને તો ગાધીકા કેવાય,
 હીરા માણેક હાટે વેચાય, તે તો મુલે મોવા થાય આવે
 નીલ ઉડી નાવાતે જાય, કાચના ઉજળા ન થાય
 ગુણકાનો ખેટો આપ કોને કેવ જાય માવકા મેઝે કણુ ન વેડાય,
 દેખા દેખી કરવાને જાય, એતો અધુરીઓ કેનાય,
 હાથમા દીવો લઈ કુવે પડવા જાય,
 ચાર જુગની વાણી તોળી રાણી ગાય આવે

ભજન ૪૧.

તમે વીસ્વાસી નર વેડ્યા માણા નાજરે,
 નર નુગરાસે નેડા ન કરીએજી ટેક
 હસલોને બમલો બેઠે એકજ રગાજી, બેડા સરોવરની પાળ મા
 હસાને ચારો સાચાં મોતીનોજી, બમલો ડોળે કાઢવ ગારો મા
 ચાનુ બજારમા માણે માણા રાજરે, નર નુગરાસે નેડા ન કરીએ મા
 આજ મારા ધણીનો પાટ મડાણોજી, જળ હળતી જોત્યુ દગ્ગાણી મા
 ગુરને પ્રતાપે સતિ તોળલ બેદ્યાજી માગ સતઅમરાપર માનેજી, મા

ભજન ૪૨.

કારિરાણી તારો સાયબો મનાવ તોળી રાણી તારો ધણીરો મનાવ
 આઘ ભવાની અરજ કરે હે જાડેજરેજી, ટેક
 વર્યો યુનાને વાસ જાડજી, અણુભવ આડા આબ્યા જાડેજી
 એમ તોળલ કે છે ૧
 તુ તારૂં પાપ પ્રગણ જાડેજરે, તારી બેવડી છુડના નહિ દડો
 જાડેજી એમ તોળલ કે છે ૨
 હેન્યા હેયાં લખચાર તોળલદે, મનના મગ્ગ મારીયા
 તોળલદે એમ જાડેજો કે છે ૩
 છુટી કુવારી જાનો તોળલદે, સાત રીશુ મોડ બધ માયા
 તોળલદે એમ જાડેજો કે છે ૪
 વાળી ગોદરેથી માય તોળલદે, બેન આણેજી દુભીઆ
 તોળલદે એમ જાડેજો કે છે ૫
 ફેડી સરોવરની પાળ તોળલદે, વનના મોરલા મારીયા,
 તોળલદે એમ જાડેજો કહે છે ૬
 બેદ્યા જેમજરાય તોળલદે સત અમારાપર માલજો
 તોળલદે કે છે તુ તારૂં ૩૫ પ્રગણ જાડેજરે,

નારી ખેડસી જીડવા નહિ હશે, જડેજ એમ તોળલ કે છે,

ભાગ્યનં ૪૨.

ફળે મુળ બાઇડનો લાવ હારે હાં કાઠી રાણી
 સતિ તોળલદે અમને તારજો એજ ઠેક
 હારેહા જેસળ જગનો ચોરટો હેજ ખાતો મારે ખડહાર,
 સખતુ કરીએ જેસળ સાંખનીહેજ
 વસીએ થુલા બેગો વાસ હારે હા, કાઠીરાણી અમને તારજો હાજ
 હારે હા સતિરાણી તોળલદે એમ બોલીયારેજ
 હરે જેસળ કપા ઘોષને લાવ હારેહા
 ધરે મારજે સુરામજે હેજ, જેસખ વાગી વરે જાવ, રાકરી
 હારેહા નથીરે પોખ્યા જેસખ સરોવરે હેજ,
 નથી બોધ્યા નીર મેરે હાથે હારેહા
 અધ વગે ઉજળાં કુષ્ઠ રહ્યા,
 તોળી તારો માયબો સખીવાર હારેહા કાઠીગણી
 હારેહા જેસલે જમૈયો રચાવીયો રે જ
 મુનીવર મળ્યા લખ બે ચાર હારેહા,
 તેમા તે ધણી મારો આની મડ્યારેજ
 જેમલ રેજે હુશીમાર હારેહા
 હારેહા કળિયુગમા નીધ્યા ધણીરેજ નીધ્યા છે ટેક જ્ઞાળ
 હારેહા નીધ્યા સુણીને સાંધુ નીરમળ્યોરેજ,
 ઉતરે શીર હુવા બાર હારેહા
 હારેહા જેસલને ધણી મારો આની મળ્યારેજ
 સતિ તોળલને આરાધ
 હારેહા જીનો જડેજો એમ બોલીયારેજ
 તોળી તારો માયબો સસીયાગ હારેહા

ભજન ૪૪.

કચ્છથી જેમલ ઉમાઓજરે મેવાડ માલો આરાધે
 મુનીવર મળ્યા મુનીવરા ભોમ આધો આટી એડો
 ઉભા જેસલકર મડયો ભાયલા ભાવે મળવો
 માલે જેસલને પુછ્યુ આપણે હોય ઓળખાઇ.
 હાથે પળે દઇને મળ્યા ઇસાધાર્મા ભાઇ એડો (૨)
 ધરે જીત્યા ધોરી નમે કુવે કડવા પાણી
 આરાધેઅમૃત કુવા ઇતોળસ કાઠીસણી એડો (૩)
 માવ સોનાની ગુરૂની ખારખી તેમા રૂપાદે રાણી
 માગ્યા માગ્યા મે વરસાવીયા ઇમાલા ઘેર રાણી એડો (૪)
 જેસલે વારી પારસ પીપળી માલે વાતી જર,
 પાકુ પીઆલે પરડીયુ ડાળુ વરમાડ જાય, એડો (૫)
 પરમત પાખડમા, કામડી કે રાણીજી
 આ જીગ જતા જશે નહિ, પીપળી પરાતી, એડો (૬)
 ધનવે કુગર સતો પગધરો, સાધુલ્યો વીસામો,
 ગર ગુરૂના જેસણા, થાપના પીરવી, એડો ૭
 આ થાન આગે નર મળયા, નવે નાથે આરાધી,
 લક્ષ્મણ ગીરધર બોલીયા, મતધરમની નીશાની એડો ૮

ભજન ૪૫

જડેજરે તાર તથુરો સતિના હાથમા રેજી
 સતી કરેછે અલખનો આરાધ, જેદી બોલ્યાતા મેવાડમા,
 તેદીના બોલ સલાળ, જડેજરે વચન સભારી વેલા જગજોરેજી
 જડેજરે મેવાડથી માલો રૂપો આવીયારેજી
 તે દુખનારે બોલને કાળ, ત્રણ દીવસ ને ત્રણ ધડી,

શુરા હોયતો જમ્ય જડેજરે વચ્ચન સજારી વેલા જમજોરે
જડેજરે કાની કેવારો કાઠી રાણી,
મુવા પછી નરને જોદ્યાના હોમ નીચ
જડેજરે ધુપ જગને શ્રીકૃષ્ણજો ચડે,

આતો ને અશખરીનો ખેલ જડેજ

જડેજરે આળસ મરડીને જમગ હડીયારેજ લાગી લાયુનીરખાત
જડેજરે પેલા મળ્યા રૂપા માલને મઠે મળ્યા તોળીનાર જડેજરે
જડેજરે માનો પાગખને રૂપાપેઢીએરેજ, વેરે હીરા હીરાનેનાત
વચન ચુક્યાતો જસો ચોરાસીમા, રેજો તમે વચનુ તીનાગ
એમ વચન સજારી વેલા જગીયા

જડેજરે કીધા લગનને કીધા જાટણા લાગી વોવાની ખાત,
કન્યાએ કેસરીયા પેરીયાતો મોઢ મીઠોડ જડેજરે હાથવચનને
જડેજરે જસલને ધરે તોળીરાણી જોલીયારે, નવી સમાતુ ખેડાય
સહુ વળાવીને પાછા વળયા એક ન વળ્યા તોળજનનાર વચનને

હરસન પુરાણનુ અજન ૪૬

સરસ્વતી માતા તુ હીન હયાણુરે, ચરણે નમાવુ શીશ લાગ
કીસ્તી કષ્ટએ રાજ હરસન તણીને, ચણી આપોને જુગદીમ
અક્લગતી છેજ તમારીને અરજ સુણો નાથ અમારી ભાષ ૧
અજોધાપુરીમા અતી વણેગ રાજ હરસન દેનો રૂડા દાનઆધ
ઈદ્રતાપ તેનો જરવી ન શરજો તે એકી ચાલ્યો ઈદ્રાસન ભાષ
ચાલીને વધકુઠર્મા જઈને અરજ સુણો ને, કમળનાનાથ ભાષ ૨
ઈદ્રાસન તમે સાચવોને સ્નામી અમથી રહ્યું નર જમ્ય ભાષ
હઠ લીધી રાજ હરસનેરે ઈદ્રાસન તો લેવાય ભાષ
તેના વારસ તમે કરો, ગયની શી વલે થાય ભાષ (૩)
સરવે મલીને જ્યારે પગીઆણુ કીધાને, જગવાને હરસનરાયભાષ

વિશ્વામિત્ર મુખવાણી ઝોયરીઆ, હુ વેજે અન્નેધારી મંડિ
 છત્યા વિના એને જો પાછો આવુ તોસાત જનમન્ધાન થાઉંબાઇ
 મોટા વચન નવ બોલીએ મુની એમ કહે છે વધકુંઠ રાખેબાઇ
 છુવન છોડે પણ ભક્તી નવ છોડે એતો સતવાદી કેવાઅ બાઇ
 હરખ ધણે જ્યારે તમને થાય પણ છળાય નહીં હરસનરાય બાઇ
 ત્યાથી વિશ્વામિત્ર આલીઆને, આળ્યા અન્નેધારી મોયબાઇ
 ચરણુ પખાળીને ચરણામૃત લીધાને આદર ધણેરા દેવાયજાઇ
 સાર સેવા તમે આળ્યા અમારીને,

જે રૂશી બોલ્યા વચન વીચારી બાઇ
 તુલસીની માળા તારે કઠ ખીરાજોને લ્યો છો રામનાં નામબાઇ
 રાજસીતુ તમે છોડી કરીને આ કરો છો સાધુના કામબાઇ
 પાછુ જ્યારે તમે નથી જોતા વળીમે રાજ જશે નિઃશ્ચેહારી બાઇ ૭
 રાજ કહે છે તમે સાંભલો રૂશી મારે રામ રૂડીઆની મોંઘબાઇ
 ગજ છોકુ પણ રામનાછોકુ મરને ઉથલપાથલ હવે થાય બાઇ
 હીણી સુધી શુ દયોછો અમને, આવુ ઘટે નહીં રૂશી તમને બાઇ ૮
 તરત ત્યાથી જ્યારે હઠીઆ રૂશી નીસર્યા નમરની ખારબાઇ
 વરાહ રૂપેજોને વાડીમા પેડા, વર્તપતી ભાગીરે અદાર બાઇ
 શુભ તેની હવે શહેરમા આવીને ત્યારે મડ્યો રાજને કોધ બાઇ (૯)
 અશ્વ રાજનો જ્યારે ત્યાં હવે તેડ્યોને આપે થયા અસ્તોર બાઇ
 સાથે સેના જ્યારે ત્યાં હવે તેડ્યોને આપે થયા અસ્વાર બાઇ
 મુખથી હવે એમ કહે છે રામ તમે સાબળો સધળી સેનાય બાઇ ૧૦
 જેની પાસેથી વરાહ નીસરેને તે તેની વાંસે જંબે બાઇ
 વાત સાંભળીને વારાહ તવ છુટ્યો ફુ જાઉં જ્યાં હરસનરાય બાઇ
 રેવત તો રાજનો અમકવીને પોતે ગયા વન સંધાવી બાઇ (૧૧)
 કોધ કરીને રાજ હરસન આલ્યા વરાહની વાંસે જંબે બાઇ

અધોર વનમા જઈ અધોપ થયા ત્યા મળ્યાછે વીત્ર રામભાઈ
કહો વીપર તમે શુરે સુણાવોને

હો પ્રભુ તમે ક્યાંક જવો ભાઈ (૧૨)

રૂંથી કહે છે તમે સાંભલોને રાગ તમથી કારજનવ થાય ભાઈ

કુવારા બાળક છે વિપ્રનાં તેને કન્યાદાન તો દેવાય ભાઈ

ગાઠે દ્રવ્ય જોની નથી અમારેને તેને માટે અજોખ્યામા જાઉં

સતવાદી સુરો રાગ હરસન કહીએને મહાદાની તો કહેવાય ભાઈ

જે મામ તે મુને આણીજ આપેને સારે સખલા મારા કાજ ભાઈ

ખીલે કાઠ એવો જગનમા ન થાયેને

એમ કહે છે રૂંથી સાંભલને ગાય ભાઈ

(૧૮)

રાગ કહેછે તમે સાંભલો રૂંથી વસ્યુ હરસન મારું હવેનામ ભાઈ

જે માગો તે તમને આણીજઆપુને સાડ સવળા તમારાગજભાઈ

વિપ્રને પરણાવો તમે કન્યાદાન દઈએ જ્યારે અમે ભાઈ (૧૫)

આલા લીલા જ્યારે વામ વઢાબ્યાને ચોરી બધાવી વનમાય ભાઈ

વિપ્ર એકા જ્યારે વેદ ઓચરેને ચોરીના આટા ફેરવાય ભાઈ

કન્યાદાન દો હવે રાય, ત્યારે કારજ સપુર્ણ થાય ભાઈ (૧૬)

કન્યાદાન રાગ હરસને દીધાને બાપુ ફેરા ફેરવીઆ વનમાય ભાઈ

અથ બહારને બોમકા સરવે, ગજ રથ તોગજ હવે માંય ભાઈ,

અજોધા લઇને અર્પણ કીરી ત્યારે રૂંથીએ સ્વસ્તિ કીરી ૧૭

રૂંથી કહેછે તમે ક્યાંથી કાઢ્યોને ગાઠે નથીરે જરાય ભાઈ

સવાબાર સોનુ તમે ક્યાંથી કાઢ્યોને ગાઠે નથીરે જરાય ભાઈ

વિમાસણુ તમે શુ કરો રાય હવે મુખથી પાડો હવે નાયમાઈ ૧૮

રાગ કહેછે તમે સાંભળો રૂંથી મારાઅમ ઉપર હવે હોય ભાઈ

અજોધામા મારી અરધાંગના ખીરાજોને હાર અનોપમ હોય ભાઈ

ચાલોને વિપ્ર હુ તમને આપુને, તમારા દરિદ્ર કાપુરે ભાઈ ૧૯

અશ્વ રાગ્નનો જ્યારે આયકી લીધોને આયે થયાઅસ્વાર બાઇ
 રાગ હરસન પાળા પધારયાને ચાલી અગ્નેધામા જાય બાઇ
 જાણુતો નગરીમાહે કરાવીને તારા રાણીવેલેરાઆવેરે બાઇ (૨૦)
 રનાન કરીને સતી તારાં હિંદ્યા ને હીં ગોચરે ધરમા બાઇ
 સતી પધાર્યાહવે સ્વામીની પામે, ત્યાપુકેહે હરસન રાયબાઇ
 સવા બારજ્યારે સોનુ નથાય તો, સત આપાગુ હવે જાપબાઇ ૨૧
 ગણી કહે છે તમે સાબળો રાગ ધારણુ રાખો હવે ધીર બાઇ,
 રૂશીને જ્યારે દાન દીધા વિના ન પીવુ આપણે નીર બાઇ,
 તથુ જણા લઇ પરધર વેચાણુને, સતને જવા કેમ દઇએ બાઈ ૨૨
 સતને કાગળુ જ્યારે સરવે તજ્યાને સુખ સસારનો સાર બાઇ,
 કહે દામો કોની જ્ઞાનયન કરીએને નામ તણો છે આધાર બાઇ,
 વિશ્વામે જ્યારે વળગીને રહીએને સત જવા ન દઇએ બાઇ ૨૩

ખ ૬ બીજો.

રાજ મેટયા મહીર માલીઆ ને
 મેલી હીડોળા ખાટરે બાઇ
 સતને કારણુ જ્યારે તણે સચરીઆને
 લીની કાશી કેડી વાટ બાઇ
 રાગ રોષદાસને તારાં રાણીને
 મુખ જપે છે સારમ પ્રાણી બાઇ ૧
 વાટે ચાલીને વિશ્વામિત્ર કોખા
 તમે ભેળા ચાલોમા ક્યાંઈ બાઇ
 ગાહિ ગાહિને વેરે તમે જુજવા ચાલો
 જો પુન તમાર હોય બાઇ
 એવી વાત જ્યારે તમથી ન થાયે
 તો મુખથી ખાડોને નામ બાઇ ૨

બહિ બહિને વેરે બુજવા આત્માને
 આમળ હરસન રાજ બાધ
 તેની વાસે સતી તારાદે રાણીને
 વાસે કુંવર રોષદાસ બાધ
 કંજુ પલ જ્યારે આવી છે ત્યારે
 એવીતો કપટ રૂથીએ ચલાવી બાધ ૩
 અનેક અધની જ્યારે અસ્વારી કરતા ને
 હાથી અબાડીએ રામ બાધ
 અન્નેધા નમરીનો રાજ્યો હવે
 પાળે આલ્યો હવે જય બાધ
 એમ કહે છે સતી તારાદે રાણીને
 બતુ કીધુ તે સારગ પ્રાણી બાધ ૪
 પખી સહીએ જ્યારે રૂપી પધારાને
 આકાશ ઉડ્યા હવે જય બાધ
 સોળ કળાનો જ્યારે સુરજ તપાવ્યો
 ધરા ધાણી ધાણી થાય બાધ,
 પગના જ્યારે પગરખા ઉતરાવ્યાને
 અડધાણે પાપે તો ચલાવે બાધ ૫
 વાટે વિશ્વામિત્રે પરજ બધાવીને,
 અન્ન પાણીના ત્યાગ હવે બાધ;
 મેઠ બધને જ્યારે સદાવત આપે,
 પગના પગરખા પેલાવે બાધ,
 પથી જ્યારે ઝોલેલા આવેને,
 સોજન અમતાં તમે જગ્યોરે બાધ. ૬

પગ બંને જોઈ પથી તમારને
 પગરખા પેરીને પગમાં લાઈ
 ખાઓ પીઓને જેસો આસન કરો,
 તમે સુખી શરીરે થાવો ભાઈ,
 વિશ્રામ કરો તમે અમધડી આવો,
 પછે તમે પથે સધારો ભાઈ
 રાજા કહે છે તમે સાલજો રોડીયા
 અમથી જમ્યુ નવ જાય ભાઈ
 મારે રૂપીને દાન દીધા પછી
 અન્ન પાણીતો લેવાય ભાઈ,
 અન્ન પાણી તો અમે કેમ લઈએને,
 સત જવાને કેમ દઈએ ભાઈ
 એટલો ઉત્તર દઈને આવી નીસરીઓને,
 ત્યાથી તે હરસન રામ ભાઈ,
 તેની વાંસે સતી તારાદે આવ્યાને
 પુછે પરખીઓ હવે ત્યાય ભાઈ,
 પથી તમે હવે ઓરેરા આવોને
 બોજનીઆ તમે જમતા જવો ભાઈ
 આગળ એક હવે ચાલ્યો જાય,
 બાપુ હમણા જમીને આય ભાઈ,
 સાચુ કહોને તમે સુદરી બાઈ,
 તમારે શુ સંગો થાય ભાઈ
 સુદરી કહે છે એ સ્વામી છે મારો
 બુઠો બોલ તમારો બાઈ
 એ જમ્યા હોય તો બલેને જમ્યા,

૭

૯

૧૦

મારે રૂપીને દાન તો દેવાય બાધ
 એટલો ઉત્તર દધને ચાલી નીમરીઆને,
 ત્યાથી તારાદે ચાલ્યા જાય બાધ
 ભોજનીઆ જમતા હવે જવ બાધ ૧૧
 આગળ એ જણા વચા જાયને બાધ
 બાપુ તારા માતને તાત બાધ,
 જમ્યા ભોજનીઆને પીધારે પાણી,
 અમ આગળ કરી વાત બાધ
 અમારો કુવર વાસે આવે તેને,
 પગમા પગગળા પેરાવજો બાધ,
 વાટે વિશ્વામીત્રે કપટ કરયાને ૧૨
 કપટ કીધા ધણા મન માય બાધ,
 તેની મહેનત માથે પડીને
 ચાલી ગયા હરસન રાય બાધ,
 એમ કરતા સરવે કાશીએ ગયાને
 ચોકમા જઈ ઉભા રહ્યા આપ,
 ખડનો પુળો જોઈ શિરપર ધર્યોને ૧૩
 ત્રણે ઉભા છે હયા ત્યાય બાધ
 સવાભાર હવે સોનાને માટે,
 ત્રણે જણા તો વેચાય બાધ
 ખેલ વિશ્વામિત્ર એવા ખેનતો
 સતવાદી સત નવ મેલે બાધ * ૧૪
 કુવર કહે છે માતાજી મોરી,
 મુજને રાખો તમે પાસ બાધ
 મુજથી એકલુ રેવાય નહી,

એમ રૂદન કરે રાષ્ટ્રદાસ બાપ
 વાત વિશ્વામિત્ર એવી સંબળાને,
 રૂશીજી બોલ્યા વચન વળી બાપ ૧૫
 તણે જણાવે નાખા લઈ લેશુને,
 અહીં કાર અકેકુ જાવ બાપ,
 બીજી ગલીને બીજે ઠેકાણે,
 કાંઈ દોષની બેળુ નવ થાય બાપ,
 વાત એવી જ્યારે ચડે ભરાણીને,
 રૂદન કરે તારાદે રાણી બાપ ૧૬
 કાશી નગરને ગાદરેને પોકારે હરસન રાય બાપ,
 સત્રા ભાર સોનાને માટે,
 વેચાણ તારાદે બાપ બાપ,
 સવાબાર એનું સોનું લીધુંને,
 દાન વિપ્રને હવે દીવું બાપ,
 સોનું બાપને રાજા સુધ રહ્યાને,
 તરકર આમ્યા તે ઠામ બાપ,
 અરધી રાતના હિપાડી ગીયાને,
 કેનું લેવું હવે નામ બાપ
 નીરાશ થઈને નીચાસા નાખે,
 સત અમારૂં પ્રભુ રાખે બાપ ૧૮
 વેશ્યા ઘેર સતી તારાદે વેચ્યાને,
 રૂપી ઘેર વેચાણ રાય બાપ,
 વામે કુવર હવે એકલા રહ્યા તે,
 વીપ્રને ઘેર જાય બાપ,
 વાસે વિશ્વામિત્ર પડ્યા હવે,

મેર આરાજને ન આવે લાઇ ૧૯
 તારાની ટેક હવે ત્રીકમે રાખીને,
 તાપ દેખાડ્યો તનમાય લાઇ,
 વેચાયા રાજને રાણી,
 ચાલી પોતે ત્યાં જઈ લાઇ,
 કદજી કામ સિંચામિત્રે કીધું,
 પશુ સત જવા ન દીધું લાઇ ૨૦
 સતને કારણે હવે ત્રણે વેચાણને
 કહે દામો એને દુખ તણા પડ્યા,
 ત્રણે જણાં તો વેચાણા લાઇ,
 ગોવિંદની ગતી નવ જાય જણી,
 રૂપી ધરે ભરે રાજ પાણી લઇ ૨૧

ખડ ત્રીજો

દીવમની કરવી ચોકીનેરે રાતના ભરના નીર લઇ,
 એમ કરતાં કેટલાક દીન ત્રીતાને,
 મુકાઇ ગયા સરીર લાઇ,
 આજી ધણે રાજ મનમા ગણે,
 તેમ દુખ ધણેરા પ્રભુ નાખે ભાઈ ૧
 એક દીવસના સમે જગે રાજ,
 હરસન ચાલ્યારે જાય લાઇ,
 બાર ખેડાનું માથે માટણ લઇને,
 જળ ભરવાને તે જાય લાઇ
 અક્ત વિશ્વામિત્રે ગોષા,
 ત્યારે સ્વરૂપ દેડાના હવે લીધા લઇ ૨

દેડકા થઇને હવે માટલામાં પેઠા,
 બાપુ ભાર ઝૂંચે તેની માંચ ભાષ
 જળ ભરી રાગ મૂકે ચડવે,
 પછુ રતી ઉંચે તર માંચ ભાષ,
 વિમામણુ હવે બહુ કરે રાય,
 પછુ તેની શી વલે માંચ ભાષ ૩
 જળ ભરતા હવે જરા પોચીયુને
 ટાન પડી સ્ત્રીર માંચ ભાષ,
 નીશાળીઆની સાથે કુવર,
 આવતા દીઠા હરસન રાય ભાષ
 દેખીને કુવર ધણો શોક પામે,
 પછુ દુખના દહાડા નવ વામે ભાષ ૪
 નીશાળીઆ સુરવ ઓરેરા આવો,
 વાત કહુ તમને આલી ભાષ,
 ઉંડા જળમાં તમે આવેરા ચાકો,
 તે ભાર હળવો હજે માંચ ભાષ,
 સાલગી રાગ સુમળને રહ્યા,
 ઉંડા જળમાં આના મયા ભાષ, ૫
 તરન રૂપી હવે બહાર નીકળ્યા,
 ઠેક મારીને જળ મહાર ભાષ,
 જળ ભરીને રાગ આની નીકળ્યા,
 મયા પોતાને દુવાર ભાષ
 કાપ્યા વિશ્વામિત્ર ભાળીને,
 કુવરને નાખુ હવે મારી ભાષ ૬
 ત્યાથી સરૂવ ચાલી નીસર્યાને,

તેની સાથે કુવર જમ ભાઈ,
 કુલડાં વીણતાં તરત ફટકાઓને,
 પ્રાણ છોડ્યા હવે જમ ભાઈ,
 વૃંમ વિશ્વામિત્રે કીધાને
 સ્વરૂપ ભોરીગના હવે લીધા ભાઈ ૭
 નીશાળીઆ સરવ ચાલોને ગયા,
 જ્યાં હતી એની માત ભાઈ
 કુલડાં વીણતા તેને ફટકાઓને,
 તારો કુવર હવે પડ્યો ભાઈ
 એમ કહે છે સતી તારાદે ગણીને
 બનુ કીધુ તે સારીંગ પાણીને લાન ૮
 દીઠો કુવરને દોટજ મુકીને,
 ઉપાડી લીધો ઊરમાય ભાઈ
 ગીયો કુવર રોહીદાસ મારોને
 ખાતીલો ખાપણુ વિના જમ ભાઈ
 મનના મનોરથ થાગ ન કીધાને,
 કાવ એક નવ લીધારે ભાઈ ૯
 કાથે કડા હેમનાનેરે, શીંગપગ નવવરા માર ભાઈ,
 મરવ મણુગાર તારા શા સભારને,
 મને અમમા ઉઠે છે જાળ ભાઈ,
 કુવર તે તારી જાણ સકલીને,
 મને અભાગણીને એકની મેની ભાઈ ૧૦
 માતાએ કુવર કાંધે ચડાવ્યોને,
 રમશાનમા લઈ હવે જમ ભાઈ
 મસાણુમા રાજ હરસન ઉભાને,

ભોંપનું લાડુ મામે ત્યાંય લાઇ,
 સોના મહોર ને આપો અમને
 તો દેન દેવા દધએ તમને લાઇ. ૧૧
 માતાએ સેજ કુવરની ખડકી,
 અગ્નિ મુઠી હવે ત્યાય લાઈ,
 પખી રૂંડે હવે રૂંચી પધાર્યાને,
 ન્યા બેઠા ઇદરાય લાઇ
 વામે ઝડી હવે મેંધની કીધીને,
 અગ્નિ ઓલાવી હવે દીડી લાઇ ૧૨
 અગ્નિ અગ્નિ એનું મડદું રહ્યુંને,
 હવે જળમા તણાવું જાય લાઇ
 બકીયું લેએ એની માય લાઇ,
 તરત તેમાંથી હવે ઉપાડી કીધું,
 મડા ગડ તો જનારે વળી ગઇને
 અને ખમગ નથી હવે તેને લાઇ ૧૩
 ડાકણ તાગ શહેરમાં આવીને
 મડા મસાણુમા ખાય લાઇ,
 વારસ તેની તે ટાણે કરોને,
 નહિતો શહેર સમુજી જાય લાઇ
 હીણી છુટી જઇ એને ખતાવે,
 પશુ મેર માસજને નાવે લાઇ ૧૪
 સ્વારથીને શહેર સમુજીને સાથે કાશીનો રાય લાઇ
 નરને નારી ઉરેતર ઇલી કરીને
 ડાકણ બેઠા હવે જાય લાઈ,
 મોર આબ્યા વિશ્વામિત્ર ચાલીને,

જામને ચોટને માલી બાપ, ૧૫
 શીશ ઉઘાડેને હિબી બજારે જોડેરના મખ્ય માય બાપ
 નરને નારીયુ લેખી થઇ હવે,
 ડાકણુ જોવાને જાય બાપ,
 ઉગમણે હવે ત્રાપલે આવીને,
 તેડયો ત્યા ખીમલો મસાણી બાપ ૧૬
 સતિએ મોઢુ જગારે સ્વામીનુ દીકુ,
 ત્યારે શુદ્ધ વજા છે શરીર માય બાપ
 પતિને હાથે મારા પ્રાણુ જે જાશે,
 ત્યા ધારણુ થઇ હવે ધીર બાપ,
 એમ કહે છે મતી હવે તાગડે રાણીને,
 બહુ કીધુ તે સારગ પાણી બાપ ૧૭
 ભક્તિને જરણે જીવન જોડયાને,
 તનમન મોખ્યા છે શીશ બાપ,
 કહેવામા એને કુખ પડ્યા ધણી હજી,
 નો આત્મા જીગદીમ બાપ
 નાથ મારા જાગે નમે । થયા ને,
 પ્રભુ માગ અપરાધ શા બાપ ૧૮

ખડ ચોથો

કાળી પુરમા અરચત દિહુને
 અનગથ થયો અપાર બાપ,
 પવિત્ર પુરી શીવશકર કેરીને,
 કો'યા હિમૈયાનો નાથ બાપ,
 આમિ ઝરે છે નેત્રમા બારીને,

- બાહ્યાડ નાખુ હુ તો મારી બાહ
 હરી પોઢ્યા વૈકુઠમા ને,
 કમળાળ ઢોળે છે વાય બાહ,
 ઉડકીને પ્રભુળ જાગીઆને
 તરત કાચીએરે જાય બાહ,
 કાપ દેખી શકરનો ભારીને,
 ગરૂડને મેલ્યા વીસારી બાહ
 રનાન કરી સતી તારાદે આવ્યાને,
 તુલસી પત્ર મુખ માય બાહ,
 હાથ જોડીનેરે હાજર થયાને,
 હરમન વાળે છે ધાય બાહ
 હાથ એના ઝાલ્યા મે.રારીને,
 રાજા જોડ્યા વચન વીચારી બાહ
 સતવાદી રાજા હરસન કડીએને,
 ટેક મેલે નહિ હવે કયાય બાહ,
 રાજ ગયુ ને રોહીદાસ મગણો
 એવા હાલ માથે થયા ભાઈ
 પાછુ જ્યારે નથી જોતા વાળીને,
 વાસે ઉભા દેવ મોરારી બાહ
 ક્રોધ કરીને રાજા હરસન જોડ્યાને
 હાથ મેલીદ્યોને મારાજ બાહ,
 એટલા દીવસ તમે ઝંઘી રહ્યાને,
 ખખર પડી તમને આજ બાહ
 જળવતા તમે આશો બેનીને
 વારસ કીધી તમે વેલી બાઈ

૧

૨

૩

૪

૫

રોહીલાસ મુવા ને હુ રાણીને મારુ,
 પછે હુ કાહુ મારો આજુ આંધ;
 ટાઢક તમને થાય ઘણીને,
 મો કરશેરે વખાણુ લાઈ,
 લક્તીનો તો મહીમા વધારીને,
 વાગમ વેલી કીધી મારી લાઈ ૬
 હસીને જોયા કમળાનો પતી,
 ધન ધન સતવાદી રાય લાઈ,
 માગ માગ જે જોઈએ તારે,
 તુને આપુ હુતો આહી લાઈ,
 સકટ તારા સરવે કાપુને,
 જે જોઈએ તે તમને આપુ આઈ, ૭
 વાત સુણી વીરભીત્ર લાગ્યાને,
 તાપ લાગ્યો તન માય લાઈ
 કૃષ્ણ કહે એલા કયા જોયો કનદને,
 રીક્ષા આપુ તમને આહી લાઈ
 ચોદ અવતાર જાઓ શ્વાનના આપ્યાને,
 મતવાદી ખેડિ સતાપ્યા લાઈ ૮
 વીરભીત્ર તો થરથર ધુજેને
 મુખમાથી જોયે નહી કાંઈ ખાઈ
 હાથ જોડીને રાજ હરમને માગ્યુને,
 સાલજો તે વંકુડ રાય લાઈ,
 વીરભીત્રનો અમારો કાંઈજોન,
 અવતાર એકે નવ ચાય લાઈ ૯
 હેલે હરીમુખ જોવર્ધા વાણીને,

વચન તમારા સૌત જાય જાણ,
 ગગ્ગ રોહીદાસને સજ્જન કર્યાને,
 ત્રણે હિલાછે હવે ત્યાં જાણ,
 ગગ્ગ રોહીદાસને તારાદે રાજ્યીને,
 દરશન દીધા સારખે પાણી જાણ ૧૦
 શખ જાક નેગદા પહા ધરીને,
 દરશન દીધા તેમને ત્યાં જાણ,
 હાથ જોડીને રાગ હરસને માગ્યુને,
 મામળો વૈજુઠ શય જાણ,
 બનો ભવ સ્વામી બક્ષિત નમારીને,

અમને દેખે દેવ મોરારી જાણ, ૧૧
 મુખે માગ્યુ તે રાગ હરસનને આપ્યુને,
 તુઠયા ત્રીભોવન ગય જાણ,
 સત શ્રી હરીએ એનું રાખ્યુને,
 કાળી નગરનીરે માય જાણ,
 મકટ એના મરવે કાપીને,

અરીયજ બક્ષિત એને આપી જાણ, ૧૨
 ગમા સનાન રાગ હરસને કીધુને,
 દાન દીધા ત્યાં ધણી જાણ,
 કાશી પુરીમા કીસ્તી વધારીને,
 પછી અજોધાએ જાય જાણ
 નવે ખડમા નામના રાખીને,

પુરે એની સાઝ સાખી જાણ ૧૩
 કયાં રાગ હરસનના કીધાને સુખ દીધા સવાળ જાણ
 અજોધા પુરીમા આનંદ વરતાણાને,

જુગમાં જશ મવાય ભાઇ,
 હેતે કરીને હરીને લઇવેને,
 વાલો તેની વારસે આવે ભાઈ ૧૪
 એક અવધમાં બીજો વાટખડ,
 ત્રીજો કાશી ખડ કહેવાય,
 ચોથો ખડ પુરણ પ્રાપ્ત પ્રભુનીરે,
 જુગત એની તો જણાય ભાઇ,
 ચાર ખડને ચરણ અઠયામીને,
 ભક્તિ વૈકુઠમાં વાસીભાઈ ૧૫
 સોરઠ ખડ ગીરનાગ નીજાયતે,
 શહેર કુત્તીઆણીની માય ભાઇ
 ડીંગતી રાજ હરસનન તણીને,
 દામ દામોદર એમ જાય ભાઈ
 ગુરૂને પ્રણામ કરીને,
 કહ્યું કહેવગલ્યું છે હરીભાઇ ૧૬

ગણેશનું ભજન ૫૦

જ્યાં દેખું અલેક મેરા રામ,
 જ્યાં દેખું સાયબ તોરા રામ
 સોય માણેક મોરી નજરમાં આવાજ ૬૦
 મવરીના નદ ગણેશ મનાએલા સોય,
 રદ્યામાં હરીને હુલાયા રામ,
 તલબર તાળા રજબર કુચી,
 સત ગુરૂએ ખોલાયા રામ, ૬૦

ચોરાસી ચવટાને બાવન બળરૂ,	
મત ગુરૂએ શેર રચાયા રામ,	મોય
જલહ જલહ જોત્ય જલતહે	
મોતીના ચોક પુરાયા રામ	સોય
સ સાર સાગર મહાજળ ભરીયો	
તાફળી તાર મિલાયો રામ,	મોય
મચ્છ દરના ચેના ગોરખ બોલ્યા,	
બોજ્યા સોનર પાયા રામ	સોય

કેલેયા પુરાણ તથા હાલરડું.

હરી ગુરૂ સતને સમરિએનેરે, ચોથો ગણપતિ દેવ બાધ
 મમયો લખ લાલ દીએ. જેની પ્રથમ પેલો સેવ બાધ
 ગુણ ગાયેરે હરી ભકિતના, જેને સતે સ્થલાય અસમાન બાધ
 મન વિના સાયખ ન રીજે, વાચે વેદ પુરાણ બાધ
 મગાળશા શેઠને ચગાવતીરાણી, એવા નીમધારી નરનારબાધ
 માધુને જમાડીતે પઠે જમતા,
 જેનો અહોનીશ્વ ધરમ અપાર બાધ
 એક સમે એને અટક પઠીને, મેઘ મડાણા મુશ્કળધાર બાધ
 પરજન ઉઠ્યોદને આડમોતો, એ સત નવ છોડ શાહુકાર બાધ
 વરમી રહ્યો ત્યારે વકિલ તેડાવ્યોને
 દશે દશ ઘોડા જાય લાધ
 અબીયાગત વીના મારે અનડા ન ખપેરે,
 એવો કરોને કાધ ઉપાય બાધ
 વાણોતર ચાલ્યા એને જોતવાનેરે, જોયા નમર હરીદુવાર બાધ
 તળાવની પાળે એક તપસી જોડોને,
 શેઠને કાધો સમાચાર બાધ

શેઠે કાને સાબળાનેરે, અડવાણે પગે દોડ્યા બાય બાઈ.
 પ્રક્રિયા કરીને પગે લાગ્યાતો,
 હરડામા હરખ ન માય બાઈ
 સમાજશા શેઠનુ સત છોડવાને, કોઢીયા થયા કીરતાર બાઈ
 આવી દેવળમા ઉતર્યાનેરે, દેહ કીધી છે બેહાલ બાઈ.
 દુરગધ આવેને જીત ભાગેરે, માખો ચળીયા છે અનેક ભાઈ
 તોય ડગે નહી મન શેઠનુરે, એવી મોટાઓતી ટેક બાઈ.
 શેઠે સાચ્યાને જ્યારે ઓળખ્યાનેરે,
 તેના માનવી સુણજે મર્મ બાઈ
 બોજલના સ્વામી મારે બોવન પધારેને,
 રાખવા લાજને શરમ બાઈ

કડવુ (૧)

ચરણુ ધોઈને ચરણામૃત લીધાને, સીખ્યા સવળા કામરે
 કગ જોડીને પછે કહેવાને લાગ્યાને, મદીર પધારો મારા બાઈ
 અતિથી વાણી આચર્યાનેરે, સાબળો મતિ મોરી વાત બાઈ
 મારી ગયા મારે હાથનહિ, મને પીડા કરે છે અતપાત બાઈ.
 રથ રેવતી જોતરેનેરે, ગાદી નખાવુ ગોપાળ બાઈ
 તેડી બેસાઈ તમને ત્રીકમા, તમે મેરૂ કરીને મારાજ બાઈ
 વળતા અબીયાગન બોલીયા, મારે રથ ગોડાનુ નથી કામ બાઈ
 અમે અરીનામી રહિય એકનાને (મા) લેશો મારૂ નામ બાઈ
 પ્રભુ મગાવુ પાલખીને, માહી ઝાઝી કરાવુ જતન બાઈ
 પવન ન લાગે એવા પડદા બધાવુ,
 જેમ રાંક રાખે રતન બાઈ
 મન મમતી રસોષ અમે માગી લેથુ,

ત્યારે જાસે તમારો ભરમ બાધ
 સરભગી માધુ એવડી સોચ નહીં મારે,
 કંઈક હમારા ખદ કર્મ બાધ
 વગતા અભીયાગન બોલીયા,
 જો હું આવું નગર મોઝાર બાધ
 તારી નારી જો આવે તેડના,
 નીકર જેણે રેશુ બાર બાધ
 હરખેથી હરીજન આતીઆનેરે આઆ પોતાને દુવાર બાધ
 પત્નીને લાગ્યા પુછવાનેરે હવે સ્થા કરવો વિમાર બાધ
 સતિ કહેછે સ્વામી હમારાને ઢીલ ન કરશે લમાર બાધ
 અખધડી જમ્મએ એને તેડવાનેરે,
 એ માનવી નહીં પણ મોરાર બાધ
 સામૈયા લખનેરે સામદા થીઆનેરે, ગયા પુરવના પાપ બાધ
 ભોજનના સ્વામીને બેઠતાનેરે, ટળા ગયા ત્રીવીધી તાપ બાધ

કંડવુ બીજી

કનડ ઇદોશીને કડીઓ, મક્કીજીસતે ખેમાયા જદુરીર બાધ
 અમાવનીયે શીરપર લીધાને ભીજણા સતી કેગ ચીગ બાધ,
 નગરના લોકજ દોજે મળ્યાને જોવાને વરણુ અગ્રર બાધ,
 અનેક વાણી ઓચરેનેરે હાસી કરેરે હગર બાધ
 ઉના જળ મેવીને અસનાત કરાઆને,
 પોઢાડ્યા પદમ વીજાળ બાધ,
 આવે કરીને ભોજનનીપજાઆ તે મીઠા મેવાને પદ્મજાન બાધ
 ચદન ચગ્યેને ચરણુ ઓચરેને, વીજણે દેલેવાય બાધ,
 હાય જોડીને હરીજન, કીલાને આરોગ્યો ભગવાન બાધ.

મનુષ્ય દેહ મુને અગ્ની કરે છે,
 મારે છે માટીનો આર ભાષ,
 ઓતમ વરણ તમે કેમ કરશોને હૈયેકરોને વિચાર ભાષ,
 કમાઈ વાડેથી તુરત મગાતીને
 મેલી છે લોકની લાજ ભાષ
 ભાગ્યવીના દીનોનાથ પદ્મગ્યાને ધન્ય ધડી મારેઆજ ભાષ
 નવા નવા રૂપજ અમે ધગીએને જૈએઠૈયે વનમોજર ભાષ
 અધોર પથી મારે આર માણુમનો
 પરમાટીનો નથી પ્યાર ભાષ
 નરને નારી એકઠા મળીઆને, હવે શા કરવો ઉપાયભાષ
 પ્રભુ જોવાને આબ્યા પારખુને
 જો ના પાડીએ નો સત જમ ભાષ
 પુત્રને આલ્યા પુછવાનેરે નીશાળે રોક સગળ ભાષ,
 સુતને કેહેરે સાધુ આયાને તમારો કરવાનો કાળભાષ
 ચેલેયો કે છે સતનવ છોડીએ મરને જડા મુગથી જમભાષ
 ભાવે કરીને ભોજલ મોઝ્યા, ઘણી અડકપટે ઓળખાય ભાષ

કંડુ ૩

આતે કાયા મારી અને પડવાની,
 એમ જોલ્યો છે ભુધીવત બાળ ભાષ
 સાધુને હાથે મારૂ મોત સુધરશેને,
 ટળશે જનમની જનળ ભાષ
 આજે મોરખવજે અમ વેરાવ્યા ને
 કરણે કીર્ધા કાયાના દાન ભાષ
 શીખી રાજની માટી શાએ જોખાણીને,

તારે રીજ્યા હતા ભગવાન બાપ
 હરસન રાજને માથે હેલ પાણીનીઝે,
 દૈવે નાખ્યો તો માથે દડ બાપ
 તારે રીજ્યા હતા ભગવાન બાપ
 તોય સતવાદી સતનવછોડ મરને ભાગી પડે બ્રહ્માડ બાપ
 દધી રૂપીને જ્યારે દેવતા જન્મ્યા,
 જેના વાસાના કરવાતા વજર બાપ
 દુવાડે અગ માડ્યા કાપવા તોયે,
 ખોલે નહી જુરીનો માગર બાપ
 શીઝ મળે પશુ સામો નહિ મળે
 મારે વેર મોહન થયા છે મેમાન બાપ
 આબો અવસર પાછો પગ કેમ ભરીયેને
 તન મન ધન કુ બાન બાપ
 હાર ન પામો તમે હિમત રાખોને,
 જોજો મોટાઓના મરમ બાપ
 પરમારથ કારણુ મરને પ્રાણુ હે માય બાપ
 નહિ છોડીએ સત ધરમ બાપ
 એટલો પડકારો જ્યારે પીતાને કીધે,
 તારે હરીજન થયા હુશીયાર બાપ
 સુતના વચન સાલળીને છાતીમા પડી ગયા સાર બાપ.
 ચાક ઉપરથી જેમ પીડો ઉતારે,
 એમ કેલેએ ઉતાર્યું એનું શીશ બાપ
 અર્પણુ કરીને આગળ દિલા તારે
 જોષને રહ્યા બુગદીશ બાપ
 બહુ નામી મહે છે બાપને

સતિ સન્નેને સોળે મધ્યગામ બાઈ,
હસતા ને રમતા એણે સમે સુધારોને
રોતા નહિરે લગાર બાઈ,
કલપેલ દાન અમે લેતા નથીને
એવી આદુની બારે ટેવ બાઈ,
ભાવે કરીને ભોજન બોલ્યાને
તૈયાર આલોને તતખેવ બાઈ

કડવું ૪ થું

નવા નવા અંશુબંધુ પેરીનેર,
કલેયો સુધાયો નેણી વાર બાઈ
ભાવે કરીનેરે ભોજન નીપાવેને,
આરોગ્યો નદના દુમાર બાઈ
શીશ હવે તે તો શીકે ચડાવ્યુને,
કાયા આણી મારે કામ બાઈ
ભુખે મારાની બાળી બકતી તમારી તો,
મને મેલી આવો મારે દામ બાઈ
ખાડણીઆમા શીશ કચરાવ્યુને,
કીધા કંઠે વચન બાઈ,
ધંદલાપ તેનો જીગી ન શક્યોને
છોડી ભાગ્યો ધંદાસન બાઈ,
જમના ટાણે જોગેશ્વર બોલ્યા
સાલળોને મારી વાત બાઈ
વાઝીયાના અનનુ વરત ને મારેને,
શુરતે કેમ સમાત બાઈ
ચગાવની કે છે તુને રમત દેખાડુ,

તુ માટી થાજે મેઢેરખાત લાઇ,
 તુ આબ્યો મારૂં સત છોડવાતો,
 હું જવાતુ તારો કાન લાઇ-
 પાય માસનુ વીરજા મારેને
 વાઝીયા નથી દીનાનાથ લાઇ
 મતિએ ઓઢર માડ્યુ ચીરવા,
 તારે હગિયે ઝાળ્યા તેના હાથ લાઇ,
 ધન્ય ધન્ય સતિ ધરમ તમારોને
 મે જોયુ મગજવાનુ મન લાઇ.
 પુત્રને વેધી મારૂં સનમાન ડીધુ,
 એમ મુખથી બોલ્યા વચન લાઇ
 માગ માગ સતિ માગ્યા આપુ,
 એમકેછે કરજાનિધાન લઈ
 આવી કસોટી (મા) દેજો કાઇને
 સ્વામી એ માગુ વરદાન લાઇ
 પરીક્ષણ પોતે પ્રગટ જીવેને,
 દીન પાયમે પાર લાઇ
 કનૈયાને સજીવન કીયોને,
 તારે વગલ્યો જેજેકાર લાઇ
 કેલર્ધયા આખ્યાન જે સાબળે,
 તેનો વૈકુઠ હોળેવાસ લાઈ
 ગુરૂ પ્રતાપેરે બોજલ બોલ્યા તો,
 ધન્ય ધન્ય મારા નાથ લાઇ

કેલેયાનું હાલરડું

હેરી તારે હાલરડે હળતાળ બાળા કેલેયા જીવો ભાઈ
 કેલેયા ખમા ખમા, (ટેક)
 હેરીમાગ નોધારના આધાર,
 બાળા કેલેયા જીવો ભાઈ, કેલેયા
 હેરીમારે કણ ખુટમારે કોઠાર,
 બાળા કેલેયા જીવો ભાઈ, કેલેયા
 હેરીમારે આખડીનો છડીદાર,
 બાળા કેલેયા જીવો ભાઈ, કેલેયા
 એજ મારે હાલરડે હડતાળ કુવર કેનેયા ખમા ખમાભાઈ
 એજ તારા મેહેતાળ જીવે તારી વાટ,
 કુવર કેલેયા ખમા ખમા ભાઈ,

સાખી.

અમે જાણ્યું છે કેલેયાને પરણ્યાનથુ,
 જોડી જોડ્યું જાન

ખંડ ત્રીજો

પણ્ય ઓચીતા મગણ આનીઆ,
 સ્વર્ગથી ઉતર્યા વૈમાન, કુવર
 લીલી હોજો લીમડી,
 એની સીનળ હોજો જાય
 મધવ રહેજો બોલજો,
 તોય પોતાની બાય, કુવર.

સાખી.

કુત્રા હાકણ પાવડું જમની હાકણ મર,

આપનું હાકલું બેટડો એમ ધરનું ચાકલું નાર કેલેયા
 ફળ વિના ઝુરે પીપળા એમ, મધવ વિનાની ઝુરે બેન,
 પલ્લુ પુત્ર વિના ઝુરે માવડી,
 એજ નારે પીગળે પડીએલ ખોટ.   બાળા કેલેયા
 હે ધર નમ્યુ તો ભલે નમ્યુ વળીતુ કાનમ્યોજ ધરનો મોભ,
 જેના ધરમાથી કધોતર ભૂયા
 તેને જનમો જનમનો શોગ   બાળા કેલેયા
 હે મેનામા મેલો દુભડો, તેથી મેલો લોભ,
 તેથી મેલો શ્યામળશા વાણીયો,
 એતો મુવે ન પામે મોક્ષ   બાળા કેલેયા,
 હાથે પોચી હેમની, વગી ગળે એકાવળ હાર
 જેને આગણે નહી દીકરો,
 હરી તેના મદીરીયા સુનકાર   બાળા કેલેયા
 ભાઈ મરે ભવ હારીએ બેની મરે દક્ષ જાય,
 માળાપણ્યમા જેના માવતર મરે
 તેને ચોષદક્ષના વા વાય   કુવર,
 કેલેયાને સજીવન કીધો, લાગ્યો પ્રભુને પાય
 ભોજનના સ્વામીને બેટના પડના પ્રાપ્તિ જાય

ગોપીચદનુ ભજન

ખડ (૧)

હરી ગુરૂ સતને સમરીએને ચોયા ગુણપતિ દેવા,
 જેને સમરે સુખ પામીએને દેવા તથા ઉપદેવા
 એતર ખડના રાજમા ને ગોડખમાળા ગામ,

ત્રસકચ્છ સમ્મદરાજ કરે મેં ઘેર પતિજતા નાર,
 સોયે મામથી ચોર આવ્યાને આવ્યા વન મોઝાર,
 વનમા વસે એક જોગ્યોને પ્રકમા કરી લાખ્યા પાયજી
 ચોરે ચોરે બોલીયાને જાણ બગાળા બાઈ,
 સુખે ચોરી કરી આવીયેતા દેશુ બાવાને ચોથ ભાગ
 ત્યાથી ચોર ચાલીયાને આવ્યા બગાળા પામ,
 મસાણુની રાખ લઇને મથા શહેર મોઝાર,
 ત્રીજેરીમા ખાતર દીધા ગાઠડી બાધી ચાગ,
 કુચી કમાડની ખોલના ભાલ્યો મેનાવતીનો હાર,
 ચારે મન વિચારીયુને સાલજો ભૂષ એક વાત
 હાર નાખશુ બાવાની ડોકમા પાડશુ ચોથ ભાગ
 ત્યાથી ચોર ચાલીયાને આવ્યા વન મોઝાર,
 હાર નાખ્યો બાવાની ડોકમા પુરનો કગળે ચોથ ભાગ
 પ્રજાત થયુને ભોરભયો ચોપદાર જાખ્યા તેની વાગ,
 આપડી ત્રીજેરીમા ખાતર દીધા ધન ચોગાલુ અપગ પાગ,
 મોલમા જગી મેનાવતી ન ભાલ્યો રત્નહાર,
 ત્યાથી દાસી દોડી આવી રાજ આગળ ફરીયાદ

ખડ (૨)

ટાપ કરી રાજ બોલીયો જવ ચોપદાર આણીવાર,
 ચાર લાવો સજ કરીને ગોતી લાવો હાગને માલ,
 ત્યાથી સીપાઈ ચાલીયાને આવ્યા વનખડી મોઝાર
 હાર ભાલ્યો બાવાજીની ડોકમા સરવે થયા ફુટીવાર,
 હાર લઈ સાડીકા ચાલીયાને આવ્યો રાજની પામ
 રાતની કરે બાવો ચોરીયાને દીવસનો માગે ભોટ

કોય કરી સગ્ગ ખોલીવાને જાવ સાડીકા બ્યાય
 એ ખાવાને મારી કરીને વેલા અપો આપ,
 ત્યાંથી સાડીકા ચાલીએને બાબ્યા ચોપદાર પાસે,
 રાગએ હુકમ આપીએ ખાવાને મારો ઠાર,
 તરવાર બહુથી ખાવો ન મરે સુ કરશુ તેનો ઉપાય,
 ગળ કને આપણે જમ્યેને એનો કરીએ ઉપાય,
 ત્યાંથી ખાવાને મળને ચાયા લાખ્યા વાડી મોઢવર,
 તોપને જોળે ખાવાને મારોને સુ કરોછો વીચાર,
 ત્યારે રાગ ખોલીએ, સાબળો ભાઇ વાત.
 એ ખાવાને નાખો વાવમા ઉપર પુરો પથરને કાદ,
 ત્યારે ખાવાની ગાસડી ખાતી નાખ્યો વાવ મોઢર,
 ત્યારે જોગીરાજ જમીયા સાબળ રાગ વાત,
 અમારા બજન સુકાવીયા સમંત્રી ખોલાવી આવાગ,
 એક મામમા મૃત્યુ તારે થશે લાગ્યા જોગીતા મરાપ,
 હાથ જોડીને રાગ ખોલીવાને સાબળો જોગી મારાજ
 તને કીડુ તે કણુલ છે પણ રાજ નીરવચ્ચ. જાય,
 ત્યારે જોગીને દયા આવીને સાગળ રાગ વાત,
 એક પુત્ર તારે થાશે ગોપીચંદ એનું નામ,
 નથી સુધ્યો નથી સાબળ્યો નહી કવી એને ગાય,
 ગુરૂને પ્રતાપે મોઢવ બોલ્યાને ખડ બીજે પુરો થાય

ખડ (૩)

ઉચા મદિર માલીયાને નીચા ગોપીચંદ નાય,
 હાથ પગ જોળે એની સોઈ મોહુમા રૂએ એની માય,
 રાગ ગોપીચંદ જનમીયા બગી રૂડી વધાઇ
 જોડી તેણ્યા શહેરના રૂડા જોસ જોવરાઇ,

કયા નખેતગ્મા રાજા જનમીયા કેવા કરશે રાજ,
 સાચે મોતીએ વધાવીયા બોલો પડિત રાજ,
 ગોઠ બગાળાના રાજ્યા ગોપીચંદ એનું નામ,
 માતાજી મનમા હરખીયાને ધણા દીધાછે દાન,
 ધન માલ મુકતાફળ આપ્યાં સાધુ બ્રાહ્મણ અનુસાર,
 બાર વરસે રાજા પરણીયાને પરણ્યા છે પીંગળા નાગ
 ખીજી નારી ત્રણસે સાઠ પરણ્યા રૂડા ચલાવે રાજ
 ત્યારે માતાજી બોલીયા સાબળ ગોપીચંદ રાજ,
 તારી દેયુ તારા બાપના જેવી મસાણે પરજલે શાય
 એક સમે નાવા બેઠા નીરખ્યુ રાજાનું રૂપ,
 ત્યારે માતા મનમા વિચાર કર્યો રોવા લાગ્યા તેણીવાર
 નહીં વાદળ, નહીં વીજળી ઠંડા પડ્યા અમને નીર
 આપણા શહેરમા નહીં કોઈ દેખીયુ માતા,
 તુ કેમ રાય મોરી માય

ગોપીચંદ રાજા એમ બોલીયા કેમ કરેછે ઉતપાત,
 તારે મેનાવતી બોલીયાને, સાબળ રાજા કુવર વાત
 એવો બતાવુ જોમ તુંને, અમર રાખે તારી દેન
 અડદના લાભ તુ પુતળા જા જોગીની પાસ,
 આપણી ઘોડારમા બોયર ત્યા નવશે નાથુનો નાથ
 ત્યાથી ગોપીચંદ ચાલીયા આવ્યા ગુરૂની પામ,
 પેનું પુતળું મેલીયુને ગુરૂનો કર્યો નમસ્કાર,
 પહેલું પુતળું ઉડી ગયુને બીજું કયું તઈયાર,
 બીજાને જલાવીયુને ત્રીજું મેલ્યુ તેણીવાર,
 ત્રીજાને જલાવીયુને ચોથું ગોપીચંદ રાય,
 ભુડું શાશે માતા તાહર અથ્યા બતાવુ ઉપદેશ,

ત્યારે ગોપીચંદ બોલીયા હવે આવેલું કુજે મારા કાન
 ત્યારે જુને જોગી બોલીયા
 ગોપીચંદને ધીરજ આવી જલધર પાવાને લાગ્યા પાસ
 મરૂ મરૂ મારા દેવજી અમને આલોને ઉપદેશ
 ખર ખેડનો બાલીયો ગોપીચંદ પાણી જાય,
 નાની એટલી મોરી ખેનડી મોટી એટલી મોરી માથ
 વડે ચડવો ખેની અમને
 નડુલીયો લાવતા મરૂ લાગી વાર
 ત્યાથી ગોપીચંદ ચાલીયા આવ્યા ગુરૂની પાસ
 આરા જલ નુમરા કંદથી લાગ્યો બડુના અડયા હાથ
 ગ્રેમ કહી ગુરૂજી ઉડીમા ધોકા માર્યા ખે ને આર
 નથી ગાયોને નથી સાબળ્યો નહી કવીએરે જોડાય
 ગુરૂ પ્રતાપે ભોજન ખોર્નઆ ખડ ત્રીજે પુરો થાય

ખડ ચોથો

કયા મુલકનો તુ રાજીઓ કયા તમારા ગામ
 કાણુ રાજનો ખેટડોને, શુ છે તારૂ નામ
 ઉત્તર ખડનો રાજીઓ, ગોડ બગાલા નામ
 તલકચંદ રાજનો ખેટડોને, ગોપીચંદ મારૂ નામ
 વસ્ત્ર ઉતારી અલગ મેંયા, આડમધીઆ એની પાસ
 ઝાળી ઝડા રવન પાવડી, અલેક કરતા જાય
 હાટે હડતાવ તો પડીને, ચારે પડયા પોહાર
 ગોડ બગાવાનો રાજીઓ, જોગી થયા તતકાળ
 રાણી રૂવે રમ મોહોલમા, દાસી રૂવે દરમાર
 સેજ પલમ રાજ છોડી, જોમ પહેર્યા જ્ઞાને કાજ
 આવી અલેક જમાવીયો, માતા મેનાવતીને મહેલ.

બીજા દ્યોને મારી માવડી, ગુરૂ જો ત્યાં લાગે વાર
દેશ જાગે પરદેશ જાગે, જઈશ નહીં બેતીને મહેલ
માતા રૂવે રૂદન કરેને બધો લાજબો ભેખ.

ત્યાથી ગોપીચંદ આલીઆ આવ્યા પીગળાને મહેલ
બીજા આલોને મોરી માવડી, ગુરૂ જોતા લાગે વાર
ગડો થયો રાજ મહાર ખાધી, ગાડો બગાડાનો રાજ
મારા રાજને કોકે કામણુ કીધા, કરણ કઠાતુ આણીવાર
જાંજો નથી પીધો માતા મહાર નથી ખાધી,
ગાડો નથી બગાડાનો રાજ

બીજા લઈ રાજ આલીઆ, મયા ગુરૂને પાસ
પરકમા કરી પાયે લાગ્યા, ગુરૂએ દીધો ઉપદેશ
ત્યાથી ગુરૂ ચેલા આલીઆ આવ્યા કાશી મોઝાર
મમા નાથા ગોમતી નાથા, નાથા નીર્મળ નીર
તીરથ કરી આવીઆને મયા બેતીને દેશ.
સારી રીતે ગુરૂને પુજ્યા ગોપચંદના ઉતરાવ્યા ભેખ
ત્યાથી અસ્વારી મોકલી આવ્યા બગાડા મોઝાર
બાર વરસ રાજ રાજ કર્યાને, જનમના જોગી.
માથ શીળે મુણે સામળે, વૈકુંઠમા હોળે વાશ
મરૂને પ્રતાપે ભોજલરામ બોલીયા, ખડે પુરો થાય.

પદ પ્રભાત.

પ્રાણ પતિ પરમેશ્વર માહારા સુણીયે અરજ અમારીરે—ટેક
અધમ ઉધારણુ પતિત પાવન દેહ વિસ્તારીરે,
ગુડ થકી મજ રાજ ઉગારયો, તારી ગુણકા નારીરે—પ્રાણ
પચાળીના પટકુળ પુરયા, મેહર કરી મોરારીરે,
પ્રેહલાદ માટે સ્થભે પ્રગટયા, અલંક લીધો તારીરે—પ્રાણ

રકા વકા સજન કસાઈ, બેઠ કરી ભવ હારીરે,
 તેલ કઢા ટાઢી કરી ત્રીકમ, સુધનવાને ઉગારયોરે,—પ્રાણુ
 કાટી ભકતના કામ કરો છો, દયા દીલમા ધારીરે
 સુર મણુપત ગોવિંદને ગાતા, સેજ તરે સસાર,—પ્રાણુ

ગણુપત ભજન ૫૧

(રાગ—આવોને જેસલરાય.)

કરીએ સત્યનો વિચાર	
સતીયા હોયે નરને નાર,	
મત્યે ચાલે છે સસાર, સત્ય મેત્ર વરમે ધાર	
આવોને આતમરાય	
આપણુ જ્ઞાન સભાળીયે,	
એવી પ્રમની તો રીત,	
ફેડી પાળીયે હેજી	આવા૦
અમલો હસ જેવો થાય	
નીત્યે નીર નાવા જાય,	
જઈને ઉજુરે એક પાય,	
ચીતમા માહલા ચાય.	અમલો
પીતળ પીળુ તો દેખાય,	
ન્યારે સોની પાસે જાય,	
એતો અગ્નિમા તપાય,	
તારે તેની કીમત થાય	આવો૦
મોતી મણિયા કેવાય,	
એનું નીર ઉતરી જાય,	
ભાગે કદી ન સધાય,	
એનું મુલ્ય તે શુ થાય	આવો૦

હોરો મંદેરી જેર જામ,	
જામરે જોવાયુમાં હોમાય	
ખમસે ધણુ કેસા ધામ,	
તારે મુલતી વેચામ,	આવો૦
જ્યારે સજાઓ લરાય	
સાચા સત બેગા ચાય,	
સત્યની છાપ તો દેખાય,	
ત્યારે બજા તો કહેવાય.	આવો૦
શુરૂ નિયમ વિના ગાય,	
એતો મુરખ કેવાય	
એતો મોક્ષ તો નવ થાય	
નુમરા નરકમાં જાય	આવો૦
પ્રેમના પાટ તો મડાય	
જસની જોત્ય તો પ્રગટાય	
મનની માડવી રચાય	
દિલ સુવ દાન તો દેવાય	આવો૦
ગગા સમુદ્રમાં જાય	
તારે એક રૂપે થાય	
તેમાં નર ને નારી નાહાય,	
તેના મોહોટા છે મહિમાય	આવો૦
આમન પદ્મ તો બધાય,	
સોહમ જાપ તો જપાય,	
તારે સીધ કારજ થાય	
ત્રિપુટી ધ્યાનમાં દેખામ	આવો૦
તૃષ્ણા તન્ત કુટી જાય,	
આતમ રૂપ તો ઝોલ્યાય,	

તોતો જીવને શિવ માય,
એને ગુર મણુપત આય

આવે.

ભાજન પર.

જુના ધરમ દ્યો જાણી, મારા સતો જુના ધરમ દ્યો જાણી, ટેક
નહી કીનારે કાષ્ટ નર ઉભો, તરસ્યા મહિ સમાણી હેજ,
કોતો આજસુ અગ એહતુ, સંરીતા ખરે સુમણી—મારા.
કલ્પતર તમે કાષ્ટ જન મેઠો, હુધા પુખ પીઝણી હેજ,
નહી કલ્પ એ આવળીઓકે, ભાગ્ય રેખ ભોળાણી—મારા.
સદગુરુ સેવે શીશ નવ સુધર્મો, વિમળ મળી નહી વાણી હેજ,
કાં ગુરુ છે જ્ઞાન વીનાના, કાં પાપી એ ગ્રાણી—મારા.
ભક્તિ કરતા ભવ દુઃખ આવે, ધીરજ નવ ધરાણી હેજ,
કા સમજણુ તો રહી છે છેટે, નહી નામ નિરવાણી—મારા.
ચીતામણી મળી પણુ લેકે, ચીંતા નવ એસાણી હેજ,
નહી ચીતામણી નકી એ પથરો, ઘરતુ નવ જોળખાણી—મારા.
મળીયુ ધન તોએ મોજ ન જાણી, કહુ કરમની કહાણી હેજ
કોતો ભાગ્ય બીજનુ બળીયુ, કોતો જોડી કમાણી—મારા.
અમૃત મળીયુ પણુ અમર થયો નહી,
પીવાની જુકતી નહી જાણી હેજ,
કોતો ઘટમાં ગયુ નહી કે, પીવામાં આપ્યુ પાણી—મારા.
ધર્મને કર્મ બકતી જાણે, ભેદ વીના ધુળખાણી હેજ,
કે ગણુપત સમજ દ્યો સતો, પુરી પ્રીત સમજણી—મારા.

ભાજન પર.

રૂઢીયે હીમત ધરે મારા હસીજા.

ફેદિયે હીમત ધરિયે હેજી	૨૬
જ્યુ તે તો જરૂર જવાનુ,	
વીકૃષ્ટ વરને વરીયે હેજી,	
શીર સાટે સદગુરૂ મળે તો,	
પાછી પુઠ નવ કરીયે.	હરી૦
હરી જનવામા હીમત રાખો,	
દુરીજનથી નવ ડરીયે હેજી,	
મહા પથનો મારગ મેલી,	
અવર કામ નવ કરીયે	હરી૦
સમરજી કરીયે સોહમ રામનુ,	
વેદ વચન ઉચરીયેજી	
આપ અજ પા જીવતિએ જપીએ	
જ્ઞાન હરીનુ ધરીયે	હરી૦
અમૃત રસ અખડ સ્વામીને	
બેદ જાણીને ભરીએ હેજી	
સદા બ્રહ્મ ભરપુર ભર્યો છે,	
અનુભવને આહરીએ	હરી૦
કાયા કુબ સરીખી કાયા	
જાતા વાર ન જરીએ હેજી,	
ગોવીંદજીના શુભ ગાયા તો	
ભવજલ પાર ઉતરીયે હેજી	હરી૦
મનુષ્યા જન્મ મદ્યો છે મોઘો,	
ફેદમાંહી નવ ફરીયે હેજી,	
નાની કમળથી ચલીરે સુરતા,	
શ્વાસ ઉસાસે સમરીયે હેજી	હરી૦

સાચો સત સમ્માન કરીયે,
વાણી વિમળ ઉચરીયે હેજી,
કે ગણપત સદ્ગુણે સેવા,
પથ બીજા પરહરીયે હેજી.

હરી૦

ભજન ૫૪,

અમમ પથનીરવાણી મારા સતો,
અગમ પથનીરવાણી હેજી

ટક.

એકથકી અનેક બન્યા ભાઈ,
સહુ પખી પશુને પ્રાણી હેજી
કર્મ યોગીએ યોગ કહાવ્યા,
વેદ ધરમ પરમાણી

મારા૦

પતિવ્રતા જેમ પતિ તજીને
પર પુરુષ લોભાણી હેજી

ભાર ધરમએ જીવતો બણે,
પડે ચોરાસી ખાણી

મારા૦

એક ગુરૂને એકજ ધર્મર,
એક નામ નીશાની હેજી,

એક ટેકને એકજ ધારે,
સત બકતી સમરાણી

મારા૦

ચેચપરાની પાર પ્રભુનો,
વીરલે વાતો જાણી હેજી,

અજર અમર રસ કોઈ જન જીરવે,
મરજીવા લે માણી

મારા૦

સચ્ચ નીરચ્ચથી તો ન્યારો,
ગુણાતીત ગુણ ખાણી હેજી,

જે વસ્તુ જેમાંથી ઉપજે,
 તે તો તેમાં સમાયી મારાં
 ઢાંટી કલપથી જનમ મરણુ છે,
 હર ભક્તિ નવ આણી હેજી,
 મુર ગમ વિના ગોચાં ખાધા,
 મુવો મતને તાણી. મારાં
 જળ હળ જોત નીરતર જળકે,
 સૂરતા ત્યા ઠરાણી હજી
 મુળ ધારથી પાહરધમા,
 પીએ ચડોને પાણી મારાં
 અકળ સકળ ઘટ વ્યાપક મતો,
 પરખો પુરૂષ પુરાણી હેજી,
 કહે ગણપત સદગુણી સેવા.
 અખડ હરમાં આણી મારાં

ભજન પપ.

નમીયા સોનર બારી,
 મારા સતો નમીયા મોનર બારી. ટેક
 પાડવ સત ધર્મને પાળે
 કૌરવ થયા દુષ્કારી હેજી,
 દગો કરીને કુત રમાડ્યા,
 હરામી બેઠા હારી, મારાં
 હરીચંદ્ર હેરાન થયા પણ,
 ધીરજ હરમાં ધારી હેજી.
 સતીચાયે તો સત નવ બોધુ,
 મળીયા દેવ મોસરી, મારાં

જનક વીઢેલી જુગમાં દેખ્યો,
વેરાગને જાંઘણ વારી હેજી,
એક હાથ તરીયા તનક પર,

મીંગે અગની ઝાંરી
અળારાય સરખો કાંઈ બળાયો,
અળનેજ હિંચળ હારી હેજી,
તન મન ધન અર્પણ કરી દીધું,

મારાં

મત રાખ્યું સભારી
અમરીષ ભક્તિ અતિ આદરી,
દાસી દાસ નરનારી હેજી,
શીરને સાટે સેવા કીધી,

મારાં

ભેટયા ત્યાં ભય હારી
મુરખજરાય મહા સતવાદી,
દયા દિલ ઉતારી હેજી,
તન તરીમાયે અસ્તક વેહેર્યું,

મારાં

પરખે પર હિંચકારી
રતિ દેવની રીત્ય રૂપાળા,
મનને નાખીયું મારીરે હેજી,
ઉપોશ્વણ અડતાળીશ દીનના,
તોયે ટક ન વીસારી,
લજ્જતાઈ છે સૌથી મોહાટી,
નેઓ વેદ વિચારી હેજી,
મુરૂ ગણપત મોવિદને માવા,

મારાં

મારાં

પ્રગટ કરું પોખારીરે

મારાં

ભજન ૫૬,

મરણવા રસ માણે મારા સતો,
 મરણવા રસ માણે હેજી, ટેક૦
 કઠણ દુધ છે વાનણ કેરું,
 પીવા ઇચ્છા આણે હેજી,
 નીજ માળક વીણ કાઠ જન આહે,
 પ્રાણ તજે તે ટાણે મારા૦
 મહા રોગ જેના મનમાં
 ભુખ્યો રહે બરે બાણે હેજી,
 અમર અજર રસ કેરા સુખતો,
 વીરલા વાતો જાણે મારા૦
 ગુરૂ મમ વિના ગેથા ખારો,
 પટક્યો પારસ પાણેરેજી,
 હરી હીરો રદ્યમા રાખો,
 જેને વેદ વખાણે મારા૦
 જનમ મરણનુ દુખ છે જખર,
 પુરવનું પુન્ય પ્રમાણે હેજી
 સાકુટનુ ધરા તે શુ સમજે
 મુરખા મનને તાણે મારા૦
 સ્પીર બાટે સદગુણ સેવે,
 પામે પદ નીરવાણે હેજી
 મણુપત ગુરૂ મમ જે જન જાણે,
 આગળની ઓળખાણે મારા૦

ભજન ૫૭.

ક્ષમા ખડગ કર ધારો મારા સતો ક્ષમા ખડગ કર ધારો, ટેક

સત સમશેરને બાનુ બરછી, જ્ઞાન થોડો જલુગારો હેજી,
 લક્ષ લગામ ને પ્રેમ પલાણી, ચિતનો ચામખ મારો, મારા•
 ધીરજની ઢાન બજનનો બાલો, સતનો બખ્તર સારો હેજી,
 કાયા નગરમાં મન મેવાસી, વેગેથી વીડારો, મારા•
 કામ કોધને મોહ મમતએ, વેરી તમારા વારો હેજી
 ને જીત્યાતો જગ જગ પામો, હારો તો નરક સીધારો, મારા•
 વિચારમાં આયુષ વહિ જાસે, એનો શો ઉધારોજી,
 જુગ જેવી પળ એક જય છે, ગુરુનું જ્ઞાન વિચારો, મારા•
 આ ભવમાં આતમ આવ્યો, એને તો ઉગારો હેજી,
 મણુપત કે ગોવિંદ બને તો, આવે દુખનો આરો, મારા•

ભજન ૫૮.

દીવસ થોડાને જાનુ દુરરે, પવીત્ર પ્રાણી
 દીવસ થોડાને જાનુ દુરરેજી,
 સતો બાધરે ઉઠ્યા ઉતાળાને ભુલારે પડીયા તો,
 થયું છે અતિ અસુરરે, પથીડા•
 સતો બાધરે પરવરતામાં આવીરે પોગ્યો તો,
 ગળ કઠણુ વેહેરી કુરરે, પથીડા•
 સતો બાધરે કાટી જનમ થકી ખીજડા વાગ્યા તો,
 ઉગ્યા નહિ અગુરરે, પથીડા•
 સતો બાધરે આરે સસાર છે સુખનાની બાજી તો,
 જુઠો જાણો જરરે, પથીડા•
 સતો બાધરે કાટી જનમ થકી કષ્ટ પડે છે તો,
 આવ ભર્યો ભગુરરે, પથીડા•
 સતો બાધરે અતિ વીકટ છે મારમ આડ તો,
 હુંટાયા કહી થરરે પથીડા•

સતો બાધરે કે મણપત તમે ગાવિક બજી સ્યો તો,
નર હરી સખે તુરરે,

પથીઝા

ભજન પદ

સમરી લે સરજનહારરે, પથીઝા પ્રાણી

સમરી લે સરજનહારરેજી,

ટેકા

સતો બાધરે નાબી કમળથી સુરતાને સાધી તો,

જગન મડળ મોજરરે,

પથીઝા

સતો બાધરે સુન્ય શીખરમા ભમર ગદ્દા છે તો,

ત્યા રહેવાનું ધરજારરે,

પથીઝા

સતો બાધરે ત્રીપુટી કમળમા જોતીરે જળકે તો

તે શુ મેળવ્યા એક તારરે,

પથીઝા

સતો બાધરે શ્વસુધાસે સમરજી કરી લે તો,

મટશે તે જમનો મારરે,

પથીઝા

સતો બાધરે જન્મ્યા પેલું જોણે પપ જમાવ્યું તો,

માતાના તત્ર મોજરરે,

પથીઝા

સતો બાધરે કરતાં કાયા કેની બનાધ તો,

એનો ભુલ્યા હપકારરે,

પથીઝા

સતો બાધરે મણપત કે ગુરૂ એવ મળે તો,

સેજે તરે સસારરે,

પથીઝા

ભજન ૧૦

અખડ અનાદીરે, અનુભવી જે હમેરેજી

કરશે તે તો ભક્તી કેર કાજ, સદગુરૂ સેવો સાચા સતનેરેજી

મહેલ્લી જેને લોકડીવાલી લાજ

અખડા

સદ ગુરૂ સખેરે, કાળજ સોધીયુજી

પ્રગટ્યો જેને પુણ્યં બ્રહ્મનદ, મન જેનું મૂળ્યુરે,
 મદા સત સગમા રેજી, પડે નહીં પાછો કદી ભવ ફદ, અખડ૦
 પ્રેમ તણો પ્યાસોરે, પીધો જેને પ્રીતથીરેજી,
 રાખી જેને રૂદીયામા રૂડી રીત્ય, સીરને તો સાહેરે,
 મેવો સાચા સતનેરે, હેાય કા પૂર્વ જન્મની પ્રીત, અખડ૦
 ભક્તીનેતો બાવેરે, ભુદર ભેટીયો,
 ભાગી જેના મનડા ફેરી બ્રાત ગુરૂને પ્રતાપેરે મણુપત માય છે
 રાખો કાઈ આ ન ચરણમા દાસ અખડ૦

ભજન ૧૨

અનુભવી આવેરે, આપણા દેશમાજીરે,
 ભાવ થકી ભજીએ શ્રી ભગવાન દેશની તો વાતોદ
 દલ થકી દાખીએરેજી હરખે તો કરીએ હરી રસપાન અનુ૦
 મરજીવાને ત્યારે ત્યા મોળે મળેરેજી,
 પાપીને તો પાધીમારે છે માર, ધર્મ કર્મનીરે,
 ધરી ન્યા ધાગણા વૈશવનો તો વરતે છે જોગેકાર અનુ૦
 અખડ ખુમારીરે, ચડી રહી અગમારેજી,
 ગેમેગેમે થઈ રહ્યો રણુકાર, જીવ થામ શીવરે,
 જીગતીને જાણનારેજી તેજ તણો મળો રહ્યો એકતાર અનુ૦
 જીને સમેટીરે, બળો સતસગમારેજી,
 ધરો તમે જગતપતિનું પ્યાન આદિ અને મંથરે,
 માની લે જો માનવીરેજી, ગુરૂ મણુપતનુ એવું છે જ્ઞાન અનુ૦

ભજન ૧૨.

ભગતી તો ભાવ વિના નહીં આવેરે,
 ગુરૂ મમ ક્યુ પાવેરે

ગુરૂદેવ.

પ્રથમ હરી મરસત ન સેવ્યા,
 મરને અનેક વાનું બનાવે
 ગરૂ અમ જ્ઞાન જીવંત સુધી નાવે,
 મરને પ્રેમ મગન થઈ ગાવોરે ગુરૂં
 ચલેલ પુરૂષના સ્વપનામાં ના આવે,
 મરને પાટે જોત્યુ જલાવે,
 મનના મેલાને અતરના બીના,
 ઇતો પીર થઇને પુજવે ગુરૂં
 મનના મેનાને આલક ફેંચા,
 એને સત ગુરૂ શુ સમજવે,
 મેઘી મરગદા ચાલે ઉભેલા,
 ઈતો બીતુમા ભટકાવેરે ગુરૂં
 કમવાની સલાથે કલુષી આવે,
 સાન સતો ફેરી નાવે,
 દાસ હાથી કે જેણે સત ન સેવ્યા,
 ઇતો નિશ્ચય ચોનાશીમા જાવેરે ગુરૂં

ભજન ૧૩.

ભક્તિ કરો મારગરે, કુલા ફેરી પાખડીંગે
 સુધે તેનો સ્વાદ રે હા, —
 કરણીના હીણા રે શુરા થઇને આલશે રે જી,
 અને દાયર ખાશે મારરે હા ભક્તિ
 ધરણીના ધીંગારે, શુરા નર જે હશે રે જી,
 અને મરજીવા ખેને મેદાન રે હા. ભક્તિ
 સ્વાદને સુધારે, ગોપીચંદ ને ભરથરી રે જી,
 જોને મનમા ઉલટ્યો વૈરાગરે હા. ભક્તિ

ગુરૂને પ્રતાપે રે, જેઠીરામ જોલીયા રે ૭,
દેખે દેખે સતોના ચરણમાં વાસરે હા

ભક્તિ૦

ભજન ૬૪.

આ કળભુગમા કાષ્ટ નર હોગ્યા, ભક્તિ સર્વથી છે ન્યારી;
અસ્થીર મનને સ્થીર કરી સ્થાપો, ભુલ્યા નર મારો ખુવારી
પરનારી શુ પ્રીત કરીને, થાય નરકના અધીકારી આ કળભુગ
પતિવ્રતાને પામ લાગતા, હશે કાષ્ટ નર કે નારી,
મતિ હશે તે સન્મુખ રહેશે, અનેક જન દીવા તારી, આ કળભુગ
આપને જોતો અમર રહેશે, ભોગી નહીં ખાધે ભારો,
અતઃકાળે તો એકલું જાવુ, તેમા કાષ્ટની નહીં કારી આ કળભુગ
સાચે મને સત ગરૂને દીલડાની દુખ્યા ટાળી
જેઠીરામ ચરણે દાસદેવીઓ, સમજી લેજો નરનારી આ કળભુગ

ભજન ૬૫

પડિત પુરાણીરે, કુરાની તમે ક્યા જોવો,
ભણીને શુ ભાણ્યુ રે, અજ્ઞાની અચડી મુવો,
પોથી વાંચી પરને દેખાડે કરે, હિંદરનો ઉપાય,
કહેણી કહે ને રહેણી ન રાખે, તેણે અર્થ શો થાય,
સામા શુ ફોડા જોવે, પુઠ તમે ધારી જુઓ પડીત૦
ગુરૂ થઈને જ્ઞાન બતાવે, ફોગટ કુકાવે કાન,
શીશ પાસે સેવા કરાવે, તોય ન આવે સાર,
ત્રેમ પુરૂષ જાણીનેરે, કાચર જેમ લાગે જુવો પડીત૦
ટાપી પહેરીને તીલક કર્યો રે, બેરખા રાખે બેજોડ,
ધોતી ધુવે ને પોતે પખાળે, ખોટો ચર્ધ કહે જોડ,
માયાના અધારેરે, અલ્યા તુ તો અચડીને મુવો પડીત૦
તીલક તાલ પાખડ કરે છે, આત્મ ચીન્મા વીના ફોડ

મોતી પ્રતાપે નારજી કહે છે, પાખડ કરે સૌ લોક,
બહુ નવ જાણે, જાની આપ સૌથી જુલો

પડીત૦

ભજન ૬૬

વારૂ મારા વીરારે ન કરીએ સગ નીચનો રેજી	ટેક૦
નીચપણુ નકી વરક લઈ જાય	વારૂ મારા૦
આકડીઆના દુધ અતિ ઉજળા રેજી,	
તે પીધે તુરત મૃત્યુ થાય.	વારૂ મારા૦
દુધડીયા મગાવોરે, ગવરી ગાયનરેજી,	
સાકર બેળે સ્વાદ અતિ ધણા થાય	વારૂ મારા૦
બાવળીઓ કડાળોરે અતિ અળખામણો રેજી,	
તેને સુએ અગને વજ્ર ઉજરડાય,	વારૂ મારા૦
આબલીઆની છાચારે, અતી રળીઆમણીરેજી,	
તેને સેવે ફળની પ્રાપ્તિ થાય	વારૂ મારા૦
ગુફને પ્રતાપેરે, જોડીરામ બોલીઆ રેજી	
દેળે અમને સત ચરણમા વામ	વારૂ મારા૦

ભજન ૬૭.

રહોને પદના પલ્લ વડી, તમે રહો આજની રાતડીઆ
મારા દીલની ગજ વીનતી, કરીલ્યો હમા વાતડીઆ ટક૦
જમર બાધીને ચાલ્યોરે હસો, કાયા નજરી તરછોડી
મૃત્યુ લોકમા હુવો સગાથી, આઆ આપણુ દોડે જોડી, રહોને૦
આ કાયાને લાડ લડાવ્યા, બહુ જતન કરી જાળવીયા
તમે બારબરી હાલ્યા પ્રાણીઆ, અમને કોને બળાવીઆ રહો
કાયા સુદરી રૂવેરૂદન કરી, અમે અમળા બધા તરવગિઆ
વાલે અમને મેલ્યા વનમા, ગયો આત્મા રડવડીઆ રહોને
સગુ કુટુંબ તને છુટવા લાગ્યુ, સોળ સેવાધા સજ કરી

તમે રાણીઆ ચાલ્યા પ્રાણીઆ મસાણુ ભોમીપર જળીઆ રહોને
આપાર ઉપાધી છોડો પ્રાણીઆ ઉજડ કરોહો ગામડીઆ,
દામ જેરામ ગમને ચરણે ગુચ માય ચરણે પડીયા રહોને

ગોરખનાં ભજન. ૬૮

મનમા માલણીજીરે, ગોરખજગના નર સેવીએ,
જગતા નર સેવી રે, તુને મળે નીરજન દેવ—ગોરખ
પથર પુજે હર મલે તો, મે પુલુ ગીરીરાય
ઓ પહાડકી ચકી ખનત હે, પીસ પીસ જગખાય—મનમા
ર માનન લાની કુનડારે એતો કળીએ કળીએ જીવ
ઓહી કુત દેવનડુ ચડનરે, દેવ જયો તે શીવ—મનમા
માનણુ લાવી કુલડારે ધર્યા દેવની પામ,
ઓ દેવને સાચ હોય તો કેમ ન આવે પામ—મનમા
ટકણુ દધ પથર વડ્યો ધર્યો જાતીપર વાપ,
એ દેવમાં જો માચ હોયતો ઘડન રાને પાપ—મનમા
એ પથરના દેવને દીજો જનમા ડાન
આપે ભુડે તે કેતે તારે કાણુ કરે મહાજન—મનમા
પુજરીના એસી આલા ઠાકર ઠામે ઠામ,
ખવીવાન મદિગ ॥ ઠાકર કહેવાના ભવનાન—મનમા
સેર સુવાળી રાધીને ધરી દેવની પામ,
જમનારો તો જમી ગયો ને દેવને નાની પ્રાસ—મનમા
એક ભુચ્યો, દુગ્ધે ભુચ્યો, ભુચ્યો સખ મસાર,
એક ન ભુચ્યો જોગી ગોરખો કરી ભજન આધાર—મનમા

ભજન ૬૯

ઉંડો કુવો સતો જળ વીના નિલ ભરે પાણીઆરી

અસત જુદું નવ બોલીએ બહા જુવોને પીચારીરે—ઉડો
 હેઠે કુબાર ઉપર ચાકડો તે મે ફરતા દોઠો,
 ઠીડી કેરારે નેત્રમા હસ્તી જતારા મે દોઠો—ઉડો
 નદી કેરા નીર ઉલટયા જમ પરવત ચડીઆ
 હરણે પાસો બાધીયો માહી પારાધી પડીઆ—ઉડો
 હેઠે ભમર ઉપર કમળ છે માળી છાંયમાં દોઠો,
 તેનો પ્રેમલ વાયરો ચૌદ લોકમા મીઠો—ઉડો
 હેઠે ગાગર ઉપર પનીઆરી તે મે ભરતારે દોઠો,
 ગોરખ બોધ્યા વીનતી વાણી છે બહુ મીઠી—ઉડો

ભજન ૭૦

ઐરણ અજબ બનાપ મેરા સતગુર,
 ઐરણ અજબ બનાયા,
 આગ મીલા કર ઐરણ ચાપી,
 ધડીઆ તાર મીલાયારેણ,
 ઉલટા પવન ચલાયા મેરા સત૦
 હઝમ હથોડા સુરતા નીસરણી,
 શી અકલ અકલ મીલાયા,
 કબુધી કાટે કેરાળકડા જલાએહે,
 આતમકુ ખુબ તાયા મેરા મન૦
 સત કેરા સાયબ પ્રેમરસ પાયા,
 તે મારી તલપ છુજયા,
 મમતા મારી બલા વશ કીયા,
 આતમકુ સુખ આયા મેરા સત૦
 નાબી કમલપરે નાવ ચલત હે,
 તીકાટી બ્યાન લગ્યા

મચ્છદર પ્રતાપે ગોરખ બોલ્યા,
અમર આરા થપાયા.

મેરા સત૦

ભજન ૭૧,

ચાચ પાપ નહી કાયા, એક પખી નજરે નહિ આયા.
અજખ શહેરથી હસા આયા મોતીડા શુ માયા,
છટે માસ ગુરૂ જ્ઞાન બતાયા તમ ગુરૂ અને હમ ચેતા-ચાચ
વીના પાળ એક સરોવર બરીયુ નીર નજરે નહી આયા,
ગુરૂ હમારા બોત રગીલા ત્યા બેસ કર નાયા-ચાચ
મુળ એક તારો વરખડીઆ કળ પાત્ર નહી જાયા,
ગુરૂ હમારા બોત જ્ઞાની ત્યા બેઠકર ફળ ખાયા-ચાચ
એક ગુરૂને પાચ ચેલા પચીસ ભેગણી લાયા,
એક અચળા એસા હુવા બેટી બાપકુ જાયા-ચાચ
વીના સુઠ હસ્તી દેખા પાછે નજર જડી આયા,
મચ્છદર પ્રતાપે ગુરૂ ગોરખ બોલ્યા,
એ પખી નજરે ન આયા-ચાચ

ભજન ૭૨.

મોહી માણેક મોરી નજર મે આયાઝ
ન્યારે દેખુ જાયા તેરી રામ,
ન્યારે દેખુ ઘાતા મેરે રામ,
ગવરીનો પુત્ર મણેસ મનાવોરે,
હેતે હાલ હુલાવો રામ
બાવન બજારને ચોરાશી ચોટા,
મારા સતગુરૂ રમીઆ રામ.
તલબર તાળા રજબર કુચી,

સોહી૦

સોહી૦

સોહી૦

મારા સત ગુરૂએ ખોલ બતાયા રામ,	સોહી૦
સ સાર સાગર મહા જળ લરીઓ,	
નારૂંડે તાર મીલાયા રામ	સોહી૦
આરે દેવલ છોડી કરીને,	
દુગ્ધ મહોત બનાયા રામ	સોહી૦
મચ્છદર પ્રતાપે જતી ગોરખ બોલ્યા,	
ખેળ નગસો પાયા રામ	સોહી૦

ભજન ૭૩.

ડાપણ તાર જાણ્યુરે, ડાહ્યો ડાહ્યો તુ થામી	(ટેક)
જ્ઞાન સુધારસ મુકી આખર, માયા વિરુદ્ધ ચહામા	
રગ રાગથી રીઝે ધડીમા ધડી વૈરાગે ગુરૂ	
તાણા તાણથી પાપી ચેતન,	
રઘવાઓતુ થામા	ડાપણ૦
ચેતન જાણે ચક્ર ગગનમા, મન પડી પટકે ઠે	
ધીરે ધીરે સાચ સાધના આખો લાડુ ખામ	ડાપણ૦
નવીન બાપડા નાથ ચરણ ધર, આડો અવળો જામ	
દીન બધુમા રાખ્ય લરોસો,	
ખાલી ખામડા ખામા	ડાપણ૦
મનજી મિત્ર વડી માફ રાખ્યને, બાપ પગે પડી નીનવુ	
છોડય નાડયને હવે અનાડી	
પાતક પ્યારો પામા,	ડાપણ૦
ધાન્ય ધરોને ધન જન રમણી લલા લલાએ મુકીરે,	
તારી ગતી તુ લે સુધારી, જીવ ખીજામા પ્રેમા	ડાપણ૦
અલખનીરજન ચિદ ધન સગી, ચેતન આત્મારામીરે	
પાપે કુખી ગગા મુકી, વૈતરણીમા નહામા	ડાપણ૦

ભજન ૯૪.

અવીચળ કોઇ નહીરે, મનતુ માકર કોની આસ	(ટેક)
સ્વમત્ત સસાર દીસે, સમજપદ અવીનાસ	અવીચળ
આપ મુળને સ્થુલ સુક્ષ્મ, વધરાટ ચૌદ લોક,	
બ્રહ્માડ દીસે વણસતુ માડણી માહીતે ફેક	અવીચળ૦
કલ્પનાએ કહીએરે, વાણીએ કરીએ જેહ,	
કાલ કરતવ્ય જેટલુ, બાધ અતે વણુશે તેહ.	અવીચળ૦
મનીપાલ સ્થરીરનો સમયે ન પ્રગટ થાય,	
ભુવન કેરા ભુપતિને ધર તજી વન જાય	અવીચળ૦
ચાર વરણુને ચાર આશ્રમ અવસ્થા છે સાર,	
તેને અધીકારે ઉપદેશ દેવે ત્રયનો એ વિચાર	અવીચળ૦
વૈરાગ અજન ગુરુ આજે ત્યારે ઉઘડે આખ,	
પડજ સદ્ગુણ પરા થાએ શાસ્ત્ર પુરે સાખ	અવીચળ૦
અવિદ્યાને ઓળખી વિદ્યા વડે કરે નાસ,	
પંડી વિદ્યા મુકી મધ્યે ઉપજે સન્માસ	અવીચળ૦
દ્વૈત સવળુ દાળતા અદ્વૈત થા રહે ચાર,	
મહા મત્ર ખરા પુરસનો હર્મની ગૃહલાય	અવીચળ૦
આતા તે થાએરે નહીરે, જાતા ઝટ નહીં જાય,	
પિડ પરમાત્માતે જેમનો લેમ સદાય.	અવીચળ૦
દેહ બાવે ન દેખીએરે, આત્મ બાવે નિત્ય,	
એજે સમજણુ બુડીયોરે, અનુભવીની રીત	અવીચળ૦

ભજન ૯૫.

તારા મનમા જાણે છે જે મરવુ નથી જો,
જેમ પીપળના પાનને ખરવુ નથી જો

(ટેક)

અરે ને ઠેકાણે ઝોઢાડી મગજ ધાટી ને,	
તેજ ઠેકાણે બધાસે તારી કાઢી ને.	તારા૦
ને ઠેકાણે વાજીત તારાં વાગ્ગીયાં બે,	
તેજ ઠેકાણે લેવાસે તારા છાજ્યા ને	તારા૦
તારે ખારી વિના કેમ આલસે ને,	
ચુડા ભાગીને એને ખુલ્લે બાલશે ને	તારા૦
ને ઠેકાણે લખી કઢાતરી ને,	
તેજ ઠેકાણે બખશે કળોતરીને	તારા૦
ફસીરાજનાં વચન સત જાણુને ને,	
હરી ગુણુ હરખે શુ વખાણુશે ને	તારા૦

ભજન ૭૧.

હારે તેતો મનખ્યા જનમ ગુમાવ્યો,	
તેતો ફેગટ ફેરા ખાયો હે,	
નરનામ ન જાણ્યુ તે રામનુ	(ટંક)
સુધ સુધ સારી રેન ગુમાવી,	
દિવસ ગુમાવ્યો ખાઇ,	
હીરલા સરખો જનમ ગુમાવ્યો,	
હીરો કોડીને બદલ જામ	નર૦
સુખીયા મરે સુખ ભોગવી.	
દુખિયા મરે દુખ રોધ,	
જનમ સ્નેહી છે નેડો રામનો,	
તેણે સુખ દુખ સહોઆ સોઇ	નર૦
સુખ દેખી મત રાગીએ, વીપત પડે મત રોય,	
સપત વિપત હોનુ એક છે,	
કિરતાર કરે સો હોય.	નર૦

ઉઘા તેતો આશમે, પુલ્યા સો કરમાય,
 ચડે પડે દહાડો નમે, લખ્યુ ન મીથ્યા માય   નર૦
 માતા મન જેમ બાળશુ, મીન તણુ જળમાય,
 ધડી એક વીધી ને પડે,
 તે તલપ તલપ જીવ જાય   નર૦
 અનલ પખીને વેગ ધણો, ઉડી આકાશે જાય,
 દ્રષ્ટી થકી ફળ નીપજે
 એનો સાર કહ્યો નવ જાય   નર૦
 જેસો રગ પત મોકો, તેસો હે સસાર,
 રામ નામ રગ એક છે,
 રોહીદાસનો પ્રાણુ આધાર   નર૦

હરદાસનાં ભજન, ૭૭.

નાદાનસે ઇનસાન, કણુ આસના કરના
 ને દીલકા દમાળાજ, સગ કરના તોખી ડરનાં   (ટક)
 દીન ચારકા મીજમાન, મુકર મલજનો હેદો ચાર,
 ડરના ખુદા કે કોપસે, પાજી દેખ દેખ ખરના   નાદાન૦
 હરમત રહે જયુ અપની, ઇતમા કરાવે કામ,
 કમરકુ તુળા બાધકે, ફરીઆકુ તરના   નાદાન૦
 જીસકાને મુકન સાર નહી, કુડેસે દગલબાજ,
 એઇમાનકે નર ફસે, કર્મ માનતો નથે કરના   નાદાન૦
 હરદાસ હુકમ માન, બાત સારકા સદાઈ,
 સાચી લગનમે સાદીલો, સાઈકુ સમરના   નાદાન૦

ભજન ૭૮.

ગુબરેગી ઉમર સારી ધણે મે ખ્યાન તેરક

ખાહરે બતી લગાઈ, બીતર રહ્યા અધેરા.	ગુજરેગીં
મસાર જન સપને જેસા, હેજી પનમે કયુ ધેરા,	
હિંડ જાગેરે અજના, તુ સુનતા હથકે ખેરા	ગુજરેગીં
જીજીકે જોરસે ચલતા, શિરપે કાલકા હે હેરા,	
માર ખાયમા મરજાયમા, પછે બોન ફરેગા ફેરા	ગુજરેગીં
હરદાસ સાફ દીલકે, લીયા રાત ગુરુકા સેરા,	
એક પદમે પર ઉતરે, નામ કયા હય તેરા	ગુજરેગીં

ભજન ૭૯.

અપના દીન મમજ નહિ તો,	
ઝોરકુ સમરના સો કીયા,	
જીસકી નજરમે ઝેર હય,	
ઉતકે ધરો જાના સો કયા,	
વર જાય જીનકે માન નહિ,	
ઉતકે ધરો જાના સો કયા	અપનાં
જીસ ચીજમે લીજત નહી,	
ઉમ ચીજકો ખાના સો કયા,	
જીમ રાગમે મળ નહીં,	
ઉમ ગીત કે ગાના સો કયા	અપનાં
બીતર ન બેજ પ્રેમજ,	
ખહાર ધુલવાળા સો કયા,	
દોજખ જદામે દુનતા,	
તો રાખના છાના સો કયા,	અપનાં
સુને ગમાઈ સાહીબી,	
અબ જમ પસ્તાના સો કયા	
બુલા ઉસકે નામકો,	

શ્રીર બીસ્ત કે નહાના સૌ કયા, અપના૦
 નાશયત નર લગી ઉન જીવકો,
 અગેમે અથડાના સૌ કયા,
 ગાફલ ન જુઝે જ્ઞાનકો
 શ્રીર ઉનકો ખનલાના સૌ કયા, અપના૦
 હરદાસ હરમ સાઈકો,
 કર યાદ ગલગના સૌકયા,
 વાલે વસીને હોયથે,
 દુનિયાસે ડગ જના સૌ કયા, અપના૦

ગગદેવદાસ.

ભજન ૮૦.

નુરદુરગા પર વારી ખાવિદ નિતિની ચડે અસ્વારી,
 હુકમ કરો તો રહોએ હજુરમા નુરદુરગા પર વારીજી—ટેક
 પાત્ર તત્ત્વકા બન્યા અગતા દશમાહી મેળી ખારીજી
 અવીનાસી તો આવેને જાવે શરલગીના યારી નુર૦
 જાયાની સાથે સમપણ કીધુ તન વીધાણુ ગુરૂ ખાણુ
 ભવ સાગરથી તારી લીજા વાલમ તારે વાણુ નુર૦
 પુરખે તો ખીર પોતે પધાર્યો નકલગ નેજા ધારી
 લીલા ને પીળા નીશ્ચાન ફરકે દરગા ઉપર વારી નુર૦
 પ્રીત વીના પ્રમોદીને જેને ખાડ લાગે તે ખારી
 હેત વિના હરી હાય ન આવે હેત તણી બલિહારી નુર૦
 આતમ ચીન્થો આતમા તેણે દીલની કુમજ ટાળી
 ગગદેવ દાસ માહુરાને ચરણે અલખવીઓ હિયારી નુર૦

ભજન ૮૧.

પ્રભુ વાલા પીર પાદશાહ,
 ધુન ધણી મેં ધાર્યો, ધુન ધણી મેં ધાર્યો
 એવો પ્રગટ પરચો લાવ્યો,
 પ્રભુ વહાલા પીર પાદશાહ—ટેક
 આપ ન સુજે પથરા પુજે આખલડીએ અધારે
 અતર નેતી અગગી મેલી દીવડીઆ શુ પાળો—પ્રભુ
 ઘોળામાતો ધુળ લગાડી ખુશ પતાવ્યો ડારો
 અદાર વરણ એક પાસે નુરી જન નમર લાવ્યો—પ્રભુ
 ગમદેવ દાસ ચરણ પાસી નેનસા નેન મીનાયો
 મેર કરીને મદીર પધાર્યા હેને હરી ગુણ ગાયો—પ્રભુ

ભજન ૮૨.

તુલસીદાસ

આનંદ કદ અન્નિધ્યાના નાયક જનકી ભુજવામ
 પોઠે સુખ સેજ મીતારામ ટેક
 પ્રભુજીને કનક મદીર પુસ્પસેજ કોટી ઉત્થ લયભાન
 દેવતા સરવે ચોકીયે સનમુખ આયે હનુમાન પોઠે સુખ
 શેષ સ્મરણ કરતા નીમદીન ધરત શકર ધ્યાન
 મરત ગજન રામરાજ અકળ પુરણ કામ પોઠે સુખ
 સરજી કીનારે અન્નિધ્યા નગરી ન્યા બીરાજત રામ
 કૌસલ્યા સુત સેજે પોઠે નરહ સુદર શ્યામ પોઠે સુખ
 યુવરે ચદન અતર અરગળ કનક કળા ભરપાન
 દાસ તુલસી લેકે કાંકે મેવા કાશ્વ બદામ પોઠે સુખ.

ભજન ૮૩ જમાડવાનું

જાગો હરી જનના જીવન પ્રાણ જાગો માઈ સાચુ ધરેણુ સ્થામ	
વીઠલ વેલા જાગો	ટેક
માતા જમાડે જાગો કાનુક ગાદરે હિંગી માય	
સાથ સામા સાદ કરે છે આવેય મેળો માય	વીઠલ
વીઠલ વનમાં મોરલા બોલે સુખે થયુ સત્તાર	
વેદની વાણી બ્રહ્મા વાચે પુન સો પ્રભાત	વીઠલ
ચરકરડા ચમ ચમવા લાગ્યા ચક્રવા મેળો માય	
વેણુ વમાડો ધેન ચરાવો જોપીઓ મમળ ગાય	વીઠલ
દેવીઓ ભગત મુકતી માગે દાસ કેસે દાસ	
હરસન દેજો પરસન રહેજો, વૈકુક કેસો વાસ	વીઠલ.

ભજન ૮૪.

રામને જાળ્યા વિના પ્રભુને જાળ્યા વિના	
જાતી નહી જીવાની ટેક	ટેક
સરોવર દેખી હસે લીધો વીસામો બાઈ	
આ મ થયો મારો રાજી	
હરીજન હસલો જાણે હાલવા લાગ્યો	
ત્યારે પરદેશી માજારે પેખી	૧
જીવાની જાતારે તુને કોઈ નવ મુજ્યુરે	
ધડપણુ આવ્યુ છાનુ માનુરે	૨
કાળા મટીને ધોળા આવ્યા બાઈ	
આવી મેતની નીચાની	૩
કકુ વરણી કાયા કામ નહી આવે	
કેસર વરણી તારાનુર	

મુવા પછી તુને સળગાવી દેશે
 ત્યારે હિડી જાય છે તારી વાણી ૪
 જરા પોચીને તુને જમડાએ ઘેર્યો ભાધ
 રે વાંસે આસુડાની હેલી
 જોધા પ્રતાપે ભણે ભગવાન દાસ
 રગ તોરી આમા રેલી રે રામ ૫

ભજન ૮૫

રૂડા રામને મનાવો ગુણપતિ દેવને મનાવોરે હેજી
 જીરે સાયર જળ ભરીઓ ૧
 ગાજ કુડા એની પ્રજા કુડી
 કુડા કળજીગના મેહુલીઆ હેજીજીરે ૨
 નર કુડા જેતી નારીઓ કુડી
 કુડા કળજીગના નેડા હો, જીરે ૩
 કાલર ભોમીમા ખીજમતવાલો
 પશુ જો તરીએ ગાડા લાવો હો જીરે ૪
 ખારા સમદ્રમા મીડી એક વીરડી
 ભવસાગરમા રૂડા હીરા હો જીરે ૫
 કે પાલજીશી નુગરો વન ફરવો
 અમીરસ ઘોળી ઘોળી પીવો હો જીરે ૬

કુભારાણાનું ભજન ૮૬.

એ ભલો ભલો મેવાડનો રાજ રાણો કુભોજી
 કુભારે સરીખોરે હરીજન હેતે મળોરેજી
 ઝોતર ખડમાથી ચારણ આંખોરે હા
 અને આંખો આંખો કુભા તોરે મોલરે એ ભલો ૭

રૂપુ માગોતો ગઢવી સોનુ આપુરે હા	
અને આહુ આહુ મરથને બહારે	એ બલો૦
સોનુ રૂપુ મારે અત ધણેરે રે હા,	
હુ માયુ કુલા તાગી રાણીરે	એ બલો૦
અસત બોલુ તો મારે સત હારે હા	
અને સુના સુના મોલ તમારારે	એ બલો૦
સાજ પડી મતીએ દીવડીયા રચાવ્યારે હા	
અને મોલે આખો ગઢવી ચારણરે	એ બલો૦
હરતા ફરતા ગઢવી વેણ લાગ્યોરે હા	
અને જ્યારે જુને મો રાણીરે	એ બલો૦
સનાર પડીને ચોરે ચારણ આખ્યોરે હા	
અને સુતો માલાને જગાડ્યોરે	એ બલો૦
કુજોડી ગઢવી પાય લાગ્યો હા	
અને સાચુ સાચુ ધરમ તમારે	એ બલો૦
માલેની કવરી મતી કીનાવતી ખોલ્યારે હા	
અને મારા હગીજનનો અમગપરમા વામરે	એ બલો૦

ભજન ૮૭

કુહારાણા આપણે માયમે જ્યારે મણી ગ્યાવીને	
જ્યા અ'૦ કુળ પન્નત નવ કુળ નાગ	
સતની દેરી મેલ ધારવે ગરાઇડેણ,	
ત્યારે તુરીજન પોચ્યા મોષ નરવાણા,	
સત વિશ્વામે મદાય મુની સીધારે હોણ	ટક
કુલા રાણા દીકીમે મલ જ્યારે દારકા ચાલ્યો હેણ,	
ટકા આપ્યો રોષનાસ ચમાર--	
સોનાની ચુડીએ સતીએ હાથ બરાયો,	

ચુદ્ડી મોડીઓ આબ્યા આપો આપ. સત વિશ્વાસે૦ ૨

અને કુભારાણા સધરે જોસ ગ નવાણુ ગળાવીઆં,

પાણી નાબ્યા ટાંક લગાર,

મેલ માયરે ન્યારે કાયા હોમારીહેજી

ત્યારે પાણી ભરે સોધ પાણીઆર.

સત વિશ્વાસે. ૩

અને કુભારાણા રૂપી માતમ ધરે જામે રચાવ્યો

ત્યારે પાટે પધાર્યા રૂપાદે નાગ,

કનક થાળનો કીધો વાલે કરડીઓ.

હેરણા હેરે માલહેરાય.

સત વિશ્વાસે૦ ૪

અને કુભારાણા પોઠા રમમા પીર રામદે મીચારેજી

સાથે સીધ્યા તોળલદે નાર

દેવળ ચણાવી ધરમની ધળ બધાવીજી

અને ધન્ય ધન્ય અજમલ ધર અવતાર.

સત વિશ્વાસે૦ ૫

અને કુભારાણા ઢેલડી નગરમા ત્રણુ સુતી સીચારેજી

રાવતો રણુસી ને ખીમડો કાટવાળ,

કાશીએ જઈને કરવત મેલાવીઆ,

ખાન છોડાવ્યા ચૌદ હગ્ગર

મત વિશ્વાસે૦ ૬

અને કુભારાણા આપણે ધણીએ

ન્યારે જમત રચાવીઓજી

ત્યારે પાટે પધાર્યા નકતગી રાજ

મેલ માકરો શબ્દ દાખવે

મોઘ સતનો અમરાપરમા વાસ

મત વિશ્વાસે.

શીળદાસ ૮૮,

જીરે સતો આજ મડપમા આનદ વરત્યોજીરે.

તમે જતીરે સતિ મળી જગજેરે,

હે સતો પ્રેમે યુરુજના ચરણ પખાળોજી.
 તમે મનરે વસ્તા રૂળ માગોરે હે સતો અજ મડપમા ટેક
 જીરે સતો પ્રથમ પારવતીએ શકર પુજ્યાજી,
 ઇતો નીજ્યા ધરમને માટેરે,
 જીરે સતો ધન ધન માતમ નીજ ધરમના,
 ઇતો સાટવીયુ ચીરને સાટેરે,
 જીરે સતો બહાને બહાણી આબ્યાજી,
 ઇતો પરમાર્થે પરવરીયોરે
 હે સતો હસલો ગીતાનો હારદ લધનેજી,
 ઇતો ધગમ હાખેણાને વરીયારે,
 હે સતો ઇંદ્રને ઇંદ્રાણી પોતેજી,
 ઇતો ઓળખીયા આદ સ્વામીરે
 હે સતો અભેદાન ઇંદ્રને આપ્યાજી
 ત્યારે વીશેની વેદના વામીરે,
 હે સતો વૈલોચન બહાની પાસેથી
 રૂડો ધરમ રૂંદેમા ધારારે
 હે સતો પાડો વળીને શેન ન જોયુજી,
 તો હાથે કરી ભવ હાર્યા રે,
 હે સતો ભક્તિ ભોળાપણુ ભેળુ ન ચાલેજી,
 તમે ખોજી શકો તો ખોજોરે
 હે સતો શીજદાસ કે આ છેલ્લો જનમ છે,
 એતો જોમ મજે તો જો જોરે

કપીરનાં ભજન. ૮૬.

ગમ નામ જન્મ જાણો સતો રામ નામ જન્મ જાણો, (૮૬)
 આલમ તત્વ પિછાણો, સતો રામ જન્મ જાણો,

પૃથ્વી તેજ પવન ઓર પાની, ચારે ગગન સમાણે. રામ૦
 કાણુ મરે કાણુ અવતરે ભાષ, કાણુ જીતે કાણુ હારે,
 જલકી લહેરી જવસે ઉપની કાણુ તારે કાણુ મારે. રામ૦
 કાયા કુલ લે જળમાહી ધારયા, બાહેર બીનર પાણી,
 કુટી કુલ જલસે લળોઆ સો ગત ખીરલે જાણી, રામ૦
 હરી અચાહ ચાહયે પાયો, સાહેર સુયતા સમાણીરે
 દીમર જળ કાલે કહા કરહી, મીનહી હો મયો પાણી રામ૦
 ગુરૂ ખીનજ્ઞાન રામ ખીન બોલે, મીથ્યા વાદ કહાવે,
 કહે કખીર ગુગેકી સમસા, ગુમા હોયસા પાવે રામ૦

ભજન ૯૦.

જા ધર કયા નહી, કીરતન નહી સત ની મીજમાના
 તા ધર જમડે ડેરા દીના, સાઝ પડે સમમાના જા૦
 કુચો ફાગણુ કહાહી ગતહે, કહા દીખ લાવન અગા
 એક પલમા ફના હોગયગા, જેમા ગમ પતગા ગત-
 નાબી કમલસે નાન ચલતહે, દવાદમ મીન ઠેરાના, જા૦
 અધગ તખ્ત પર દેખા તમાસા સત ગુરૂકીસાના જા૦
 વેહ વેરાગે ગુરૂ ગમ જાગે, સત ગુરૂ નામ નીસાના
 સાધુ જનકી સેવા ન કીની, કીસ વીધ હોય કટપાના જા૦
 મેરી મેરી કર કર મૂરખ, મિટો નહી માન ગુમાના
 કહેત કખીરા સુનો ભાષ સાધુ, કીમ શ્રીધ હોય કપાના જા૦

ભજન ૯૧.

સતો જીવન મુક્ત હમાગજી, ના કષ્ટ અસાના કષ્ટુ ધોખા
 કર્મ ભર્મ તે ન્યારા સતો૦
 પાંચ તત્વતો હમહી ચીન્હા, હમહી ઠાડી કાયા
 જલ થલમે હયે મેરા પસારા, સળ હે મેરી માયા સતો૦

ઓમ સો ધુન રચુકારા, સોહી સમરન કીના,
 ગુપ્ત પ્રગટ સખમે રહેવે, સો ગત કો વીરહે ચીન્હા સતો૦
 રહેત પુરમકી ખજર ન પાવે,
 સાધુડાં ધરો ધર બોધ પ્રસાગ
 જ્યોતી સ્વરૂપી નીરજન,
 ભજન કર રહ્યા હમારા સતો૦
 ખુફ વાણીમા કહી સમજનુ, સત્ય શબ્દ હમકી બાખ્યા
 સાધુ હોયસો સમજી રહેવે, મોઘ હમાગી સાખ્યા સતો૦
 અધુજ લોક બુઝે નહીંને, બુઝે તે હયે સતા
 કહેત કબીર મે કહેતી
 બાખ્યુ અગમ પાગ અનતા મતો૦

ભજન દરે

મતો બાધરે ઉન ધન્ડી મોહે સત સમજાયે
 જ્યા વરસે ધહા આયાજી (ટેક)
 મતો બાધરે કાયા હોડ ચલે જમ હમા,
 તખ જીવડા કહા જામ સમાયાજી સતો૦
 સતો બાધરે કાઠ પુજે રીવ શક્તિડુ,
 કોઠક પીર મનાવેરેજી
 સતો બાધરે અવખ પુરૂષકી આદ ન જાગે
 ફેગટ ફેરા ખાવેજી સતો૦
 સતો બાધરે ધહા વિસ્તુ મહાદેવ સ્વામી
 પથરા નામ ધરાયાજી,
 સતો બાધરે ઉન પથરેકુ કાલ ન બ્યાયે,
 સુના મર મર જાવેજી સતો૦

સંતો ભાષરે ઘડીઆ દેવલકુ સજ કાષ માને

અણુધડ માને ન કાષજી

સંતો ભાષરે ગુરત સુરતસે જો કાષ માને

નિરબેકા ફળ સોયેજી,

સંતો૦

સંતો ભાષરે ઘાટ વર્ધરાટ કધુ ખીન હોતા,

પુરણુ હુતી માયાજી,

સંતો ભાષરે અજળ રજળ દોઈ નેના ખીન હોતા,

નમ જીવડા જહાસે આયાજી,

મંતો૦

સંતો ભાષરે મે મેરી મમતાકુ માર હટાયા,

તથ જામ સુક્ષમ પાયાજી,

મંતો ભાષરે સુરતા સોહાગણુ ચરણુ જોઈ લોટી,

તથ જય પ્રીતમ પાયાજી

મંતો૦

મંતો ભાષરે સાધન સમજ મન મેરા,

ગુરુ ગમસે બેદ પાયાજી

મંતો ભાષરે કહેત કબીર અલખ અનીનારી

યમકે સકટમે છોડાયાજી

મંતો૦

ભજન ૯૩

ગમ ભક્તિ તે કયુ નહીં સાધી

તે કેમ ન મુવા જીવ અપગધી

(૮૦)

ધર્મી મનખા દેહ જગમે સીગેધ,

પૂતર પેલે વાકીઆ તન મુગ,

રામ૦

ગર્ભ ભજન કયુ ન હોઈ તેરી માધ,

જેણે ન સેવ્યા હોયે રવુગમે

ગમ૦

ગુનકોકો બેટો માપ કીનહીંડુ કહેવે,

ગુરુ વિના જ્ઞાન ચેલા કીનહીંમે પવે

રામ૦

કહેત કમીર સુનો સુદર રૂપા

રામ ભજન બીન પરી જમ કુપા.

રામ૦

ભજન ૬૪.

મગલા ખુબ બન્યા મહારાજ, જ્યા મે નારાયણ બોલે ટેક
 ઇસ બગલે મે દસ દરવાજા, બીચ પવનકા ચલા,
 આવત જવત કોઈ નવ દેખે, એહી બડા અચબા બગલા૦
 ઇમ બગલે મે બાજ બાજે, બાજે સાજ સલેરી
 તાલ પખાજી એર મરદગ બાજે, રાગ છત્રીમે ગાવે બગલા૦
 હાડ ચામકી દેહ બનાઇ, તામે નાડીકા કાટ,
 બાજીગરને ખેલ મચાયા, રગ ખુબ ચડયા બગલા૦
 પાચ પચીસેક પાતર નાચે, મનુવા તાલ સખવે,
 સુરત નુરતકી મરદગ બાજે, રાગ ચત્રીસે ગાવે બગલા૦
 રામ રામચી છોય બશાઇ, ત્રણ ગુણકા ગાતા,
 કહેત કમીર સુનો બાઈ સાધુ, ચેતન સુનવા વાણ બગના૦

ભજન ૬૫

રામ ભજનસે લાગીરે વીરા કમીરા,
 કમકા બચા વેરાગી જ હો હો હોજી—દોહ
 ચદાખી નહોતાને સુરજમી નહોતા રે હો હો રોજ
 નોતા નવ લખ તારારે વીરા૦
 મહાદેવજીકા જનમમી નહોતા રે હો હો જી,
 તે દનકા બેખ હમારારે વીગ૦
 ધરણી નોતી કયા જનમ ધરૂ જે રહેજી,
 નીર નહોતા કયા નાવુ રે, વીરા૦
 પૃથ્વી નહોતી ત્યા પાલ ધરૂ ગોરેહેજી,
 અખડ હોય ત્યા જીવુરે. વીરા૦

અધાર અધકારમા કાષ નવ સુઝેરેજ,	
નોતા ગુર નોતા ચેવારે	વીરા૦
તે દીનકી મુડ મુઝવી રે હે જ,	
તેદુના ફર એકીલા રે	વીરા૦
પેલા જુગમા પતર પાવડી લીધારે હેજ,	
દુગ્ધ જુગમા ઝોળી ઝડારે	વીરા૦
ત્રેના જુગમા આડપ્પ માધ્યારે જ,	
કળજુગમા ઝોળી ઝડા રે	વીરા૦
સહેજ સહેજે ગુર ચેના મળીઆ રે હેજ,	
ગુર મળ્યા રામા નદારે	
ઝહેત ઝમીરા સુણો માવુરે હે જ,	
આજ ભયા આનદારે	વી ૧૦

ભજન ૬૬.

રામ સમર રામ સમર, રામ સમર ભાષ,	
રામ નામ સુમર થીન, છુડત ભવ માહી	ટેક
બનિતા મુત દેહ ગેહ, સપતિ સુખ દાષ	
ધનમે કષ્ટ નાહી તેરો ઝાવ જાત ખાષ	રામ૦
અન્નમેલ ગજ ગણિકા, પતિત કર્મ કીતે,	
સોખી ઉતર પાર પડ, રામ નામ લીતે	રામ૦
સકર ફકર યોનિ બ્રમત અમ કયુ લાજ ન આષ,	
રામ નામ છાડ અમૃત, કાહેડુ વિષ ખાષ	રામ૦
ધર્મ કર્મ, તજ કુકર્મ, રામ નામ લેહી,	
ગુર પ્રમાદ સુન કમીર, રામ કર સ્નેહી	રામ૦

ભજન ૬૭.

અપ્પ તુમ કય સમરોગે રામ,

ગર્ભ કુચીમે જપ તપ કીને,	
નીકલ હુવા બધમાન	અખ૦
આલપનો હસ ખેલ ગુમાયો,	
તરેન પનમે કામ	અખ૦
હાથ પાવ જમ કાપન લાગે,	
નિકલ ગયો અવસાન	અખ૦
જુડી કાયા જુડી માયા,	
આખર મોત નિદાન	અખ૦
કહેત કચીરા સુનો ભાષ સાધુ,	
જીવડા દો દીનકા મીજમાન	અખ૦

ભજન ૯૮.

ખલક સખ રેનકા સપના,	
સમજ મન કો નહી અપના	ટૅક૦
કંઠજુ હે લાભકી ધારા,	
બહે મખ જાત સસારા	ખલક૦
ધડ જયુ નીરકા કુટા,	
પના જયુ ડાલસુ તુટા	ખલક૦
એમી નર જન જીદગાની,	
સમજ મન ચેત અબીમાની	ખલક૦
જુથો મત દેખ તન ગોરા,	
જગતમે જીવના ચોરા	ખલક૦
તજે મદદ લોભ ચતુરાઈ,	
રહો નીસક જગ માઈ	ખલક૦
કુદુખ પરીવાર સુતઘરા,	
હિસી દીન હોયગા ન્યારા,	ખલક૦

નિશક જળ પ્રાન જાવેગા,

કાઇ નહીં કામ આવેગા

ખલક૦

સદા મત જાનો એ દેહા,

લગાવે રામસે નેહા.

ખલક૦

કટેગી જન્મકી ફાસી,

કહે કબીરા અવીનાશી

ખલક૦

આપુનાં ભજન હલ.

પાણીનો ખેલ બનાવ્યોરે,

એનીતો કહીએ અકકલ ઘણી,

સહુથી રમનારો રે,

શાભા તો એના નામ તણી.

ટક૦

ખરૂં એ પાણીને ખોડું એ પાણીને,

પાણી અરીણુને ખાડ,

એ પાણીથી યથા નર નારી,

એ પાણીથી બહાડ

પાણીનું બન્યું મોતીરે,

પાણીની બની હીરાકણી

પાણી૦

પાણીની અમુલ્ય કાયા બનાવી,

હાડ ચામ લોહી માસ,

પાણીનારે પશુ પખી બનાવ્યા,

પહાડ પથ્થરને ચાસ,

પાણીના હાથી ઘોડારે,

પાણીની શાલ પામરી બની

પાણી૦

પાણીના રે પથ્થરગ બનાવ્યા,

અદાર ભાતના રે અજ,

હુથી ન્યારે મારો સાંઘે બીરાજે,

તેને દેખીને થયો છુ દમ,

સગ કાધો તેનોરે,

સતો તો આત્માની ગણી

પાણી.

અક્ષરારતિ અક્ષર અક્ષર નિપાવ્યા,

તે અક્ષરથી નરને નાર,

ઝોકારથી ત્રણ ગુણ નીપાવ્યા,

ઐ અકાવીમ નીરધાર,

ઝોગણત્રીસમા મહા વિસ્તુ રે,

ત્રીમમા બાપુ ગાય બણી

પાણી.

ભજન ૧૦૦.

ભેદ જોણે જણ્યોરે, તે તારો તો તરત બન્યો,

બત્રીશ આબ્રણુ અગે ધરી નારી નાક વિના તો શણુગાર

કવીબ જો આપનુ આપ ન જણ્યુ તે કેમ કરી ઉતરે પાર,

સાર ક્યાથી મળશે રે, જણ્યો ખરો પણ ન જણ્યો નામ૦ ૧

વાઝણી નારીને સ્વપ્નુ આવ્યુ છે પુત્ર નથીરે એની પાસ,

એમ ભજન દેખા દેખી કરે છે, તેની કેમ પુરી થાશે આશ

કેને બાપ કહેશે રે, વેશ્યાએ જો પુત્ર જણ્યો નામ૦ ૨

નામ ગુણને રૂપને નાશ, વળી ચોથુ પદ અવીનાશ,

એ ચોથા પદનો ભેદ જોણે તેને, કહીએ હરી તણો દાસ,

નાકરી કર્મનો રે શસે એક પળમા હણ્યો નામ૦ ૩

ગરીબી રાખી તમે ગુરૂને ચાહો, કરો શબ્દનો તોલ,

આપણુ થકી જો અદેકો મળે તો, તેનો ધારણુ કરજો બોલ,

ગુરૂને સગ બાપુરે, અનામી નામ પોતાનો બન્યો નામ૦ ૪

ભજન ૧૦૧.

કામ કોષ આર લોભ મોહકા, જ્યેન દુર લખાવે,	કામ૦
કસમે કુચ્છ સદેહ નહિ હે, મોહકી પદવી પાવે.	
મવસાગર કા કડીન હે તરના, હર કોષ ગોથે ખાવે,	કામ૦
ગાનકી બેડી સતકી બલા, નિશ્ચય પાર લખાવે.	-
જપ્ત ઇશ્વર કૃપા હોવે જ્ઞાન નેત્ર ખુલે જાણ,	કામ૦
પટ દભકા ધુલે મૈલ સખ, શુધ્ધિ મનમે આલે	કામ૦
ગત અધારી આઘી ચતની, ડગર હાથ નહીં આવે,	કામ૦
અગવા અપના કરો જ્ઞાનકા, જીતેમે રાહ જતાવે	કામ૦
ઈશ્વર ઉધર કયો પ્રીતે ભટકતા, કયો મનકા ભટકાવે,	કામ૦
જગત પીતા પગ નિશ્ચે હો તુ, મન રથીર હોજાવે	કામ૦
ઈશ્વર ભક્તિ કર ગત દિન, ઉસીમે ધ્યાન લગાવે,	
ઉસીડી નીશદિન કરે યાચના, મન મગ ફળ પાવે	કામ૦
વૈદક ધર્મ ગૃહન કરે આર વધકે ચલન મનાવે,	કામ૦
એક ઇશ્વરકી રહે ઉપાસક, તમ પગ મુક્તિ પાવે	કામ૦
સત્યકા સેવન જે કોષ રખે, શુદ્ધ ચિત હો જાવે,	
ધસ કે ખીજના નહિ ચિત શુદ્ધ હો,	કામ૦
કીત નારી ગગા નાવે	કામ૦
અજાય અમગ જે અવીનારી હે, ઉસીસે પ્રીત લગાવે,	કામ૦
ઉસીકા કેવળ રહે ઉપામક, અક્ષય સુખકા પાવે	કામ૦

ભજન ૧૦૨.

વાણી વાણીરે મારા સનગુરૂની વાણી,
જીવતા પરણાવી ખાપે મુઆ ઘેર આણી—ટક
ખીલો દુજે મારે બેસ વલોણે,
સસરો પારણીએ ને વહુજી હીચોળે,

ખેતર પાક્યુ રે રખવાળાને ખાધો,	
હલટો મરગલે પારાધીને બાખ્યો.	વા૦
હેઠે હાડી ઉપર ચુલો ચડીઓ,	
જળ કેરી માછલીએ યગવાને મળીઓ	વા૦
આભ નવરસેરે જમીન વરસે,	
નેવાના નીર તે મોભેજ ચડશે,	વા૦
ખાવા બોદ્યારે મછદર કો પૂત,	
મેલી મમતાને લયો અબધુત	વા૦

ભજન ૧૦૩.

રામ કાફી

ટીટાડી કહે તબિયે રે,	
ભુમી ઉપર ભાર થશે,	
અઢાર અક્ષોણી રે,	
દળ અટવાઇ જશે.	ટેક.
ભુમિ તજી જઇ બ્યોમે વસિયે,	
પણ ભવિષ્ય ન ભુલે,	
કૃષ્ણે કર્યું તે કાષ્ઠથી ન મટે,	
શુ ઝાહાપણમા કુલે,	
હજુર હુકમથી રે,	
હોનાર તે સેજે હશે	ટીટાડી ૧
રામ પ્રગટીને રાવણ રોબ્યોને,	
પાણીમા બાધી પાળ,	
સોનાની લકા ક્ષણમા છુટાવીને,	
વિલિગ્નણ કર્યો રે ભુપાળ,	
વીશે ભુજ વાઢ્યા રે,	

છેલાં મસ્તકે દસે.

દીપાડી ૨

પ્રત્યાદ્યની પ્રતિષ્ઠા પાળી,

હિરણ્યકશ્યપુ હણ્યો,

નરસિંહ રૂપ ધર્યું મારે નાથે,

અઘ્નાના વરને ગણ્યો,

હરિશો સરવે હેકુ રે,

ભિગરે નહિ ઉપાય કરે,

દીપાડી ૩

મજ્જાનના પાણીને છોડા ઉગાર્યા,

પશ્ચીની કીધી પ્રતિપાળ

ભાળ મને લાધીરે,

હરીજનમા વસે

દીપાડી ૪

ભજન ૧૦૪

કર મન ભજનનો વેપાર,

ભજનનો વેપાર,

ધણી તારા નામનો આધાર

કર

પ્રથમ સમરૂ શારદા,

મણુપત લાગુ પાપ,

દેવના ગુરૂ દેવ સમરૂ,

મને જ્ઞાન નાવ બતાવ

કર

જેની દીશાએ મારો જીવ નહી,

માન મટતુ ગાય

અમૃત પ્યાલા સભર ભરીયા,

દેખતા વીખ પાપ

કર

કાગ વાણી છોડ માયલા,

હસની ચાલે ચાલ,
 પાખરામા પખી બોલે,
 તેમ રામ શુભે લાવ. ૪૨
 માયલામા ભાવરાખો,
 હેત રાખો ધાર,
 નુગરા નર શુ દુર રહેતા,
 જોઈ એનો તાર ૪૨
 પાચ સાત નવ બાર કરોડ,
 તેનીજી તુ અવતાર,
 રાત રણુશી બોલીઆ,
 મારા મુર બેડો તાર.

હાથી

વાલમ તુને વેહનીરે, નીચા તુને કપાથી મળીરે,
 આતો રગ શેનોરે, ખીખે ખીજી ભાત પડી (ટેક)
 આત્મચિના વિના આત્મો તે જુઠડા પાલ જાન,
 ભકિત તણો જોને ભેદ ન લીધો,
 તેતો મેલે હુસો કરી પ્રાણુરે વાલમ.
 વાં થકો વઢતારે, શહે આડી હુડ હડી,
 નટવર હોકર નાટક ખેલે,
 ધતો જઈ ઉભો દોર થડી,
 આ પળ ચુડ્યો તારો આત્મો, તો અધવચ રહેશે અડી,
 જોગ તમે સાધોરે, ખેત આગ્યો ખંરાખરી વાલમ
 સાધુને સુરવીર સનમુખ ગેજો, સાચી રામ શુ સગાઈ,
 પુર વિના નર પ્રગટ હોશે,
 તે ધન્ય ધન્ય અદકી સવાઈ વાલમ

રણવટ ચઢ્યોરે, સાથે લેને જ્ઞાન ચુડી,
 નીર વખ હોકર નામ સમરલે, તરવેણી ટકશાળ વાલમ
 દાસ હાથીને ગુરૂ મોરાર મળીયા,
 તે સખળ લીધી મારી સાર,
 ત્યાથી રમ લાગ્યોરે, કાઢી માહીથી કણધી પરી વાલમ

ભજન ૧૦૫.

પતિ તમારી રામ ચરણમા લાગીરે,
 સુરતા મારી સત ચરણમા જાગીરે,
 તેણે મારી બે લાગીરે, ગુરૂ બે લાગીરે
 સત શબ્દ જ્યારે સરવણે સુણાવ્યોને, રણુકાર ઉરતો લાગી
 તરવેણુના નીરજ ઉપર મોરલી મધુરી વાગીરે તેણે
 ધણારે દીવસ મન કરૂ નિવાનુરે ઘટડામા નવ જોયુ જાણી,
 અક્ષી રાત્રી બહુને પુરૂષ મળીયા,
 ત્યારે બાયે પડી લે લાગીરે તેણે.
 દયા કરી મન ડોનનુ રાખ્યુરે, નૃણુને મેની ત્યાગી,
 સ્વામીજી આગળ જ્યારે શીશ્વ નમાન્યુ ત્યારે
 સુરતા સુનમા લાગીરે તેણે.
 સત ગુરૂએ શબ્દ જ્યારે સરવણે સુણાવ્યો,
 ત્યારે અતર પ્રેમ પ્રકાશી
 દાસ હાથીને ગુરૂ મોરાર મળીયા,
 ત્યારે મટી મધ જમડાની કાશીરે તેણે.

લખમો ૧૦૬

જેણે અમર પુરૂષ પધરાયા મેરે દાતા, જેણે અવર પુરૂષ
 પધરાયા મેરે દાતા ખલકા ખુબ બનાયાજી,
 બીજ વરખમા વરખ બીજમા, યાજ્ઞા ડીક લગાયા,

અડન વાલે ખેડની પાયા, તો કણુધિ કપાસીયા નીપાયા. મેરે
 સુખમણા નારી સુતર કાતે, સુરતા તાર મીલાયા
 તીન ગુણીકા નળી જરવા, પાય તત્વ કે તાણા, મેરે
 ખડા કપ્પીર મામ વણુવા બેઠા, હરમદ તાર મીલાયા,
 વણુતા વણુતા નવ માસ લાગ્યા,
 તો પચરગી રેગ નીપાયા,
 સત સુધ શબ્દકા ધાગા, રીનણુ વાળા ડીરતાગ,
 ટુકડે કુકડા મેગા કીધા તો સાધુ ખુમ લગાયા મેરે
 ગુર હમાન મતડા ગાની જુના પીર જગાયા,
 દોય કરગ્નેડી લખમો બોલ્યો, તો અતે રેગે બેળા મેરે

ભજન ૧૦૭

જેને દીડડે નેણા કરે, બાધુ અમને એડ સાધુ મળે,
 એદરમાથી એડ મોંદુ પ્રગટયુ ને ભમત નામ ધરે, માયુ
 નરક છોડારી કરો નીયાળો, એ અમર લોકને રરે,
 ચાલતા નર વડતી ન દુવે, ને પાપ દોષથી રરે,
 વચને વિવેકીને ચાલે મો લખણા,
 તે તો પુટીને પગના જરે બાધુ
 ત્રિગુણ પુતળી માવ સોનામા નેહડડા વાટ વડે,
 ગુરના શબ્દ અવટ છે, ને તો બોગે તો ખખર પડે મધુ
 કાયા તે વાડીને ભમરલોને, સદાય ઓથ ધરે,
 આરે સમાગીઆમા મત સુડાગી,
 તે તો મેકડા ભજન કરે બાધુ
 વરખ રજનો હેમજ પોપટો, તે નીરમા નીર જરે,
 દોય કર જોડી લખમો બોલ્યો,
 તે તો શાન્તીના ખોંદુ કરે બાધુ

છોટમ ૧૦૮.

મારા સાચના સધાતીરે, વખતે વેલા આવજોરેજ,
 મનુષ્યા જન્મ મળ્યો તુને મોટા,
 તો હરી સ્મરણુ નવ કીધું હેજ,
 ભવ જળ પાર ઉતરવા ભાષ, નાવ હાથ લીધું માગ,
 પાપ કમની કાઠી નાખી, લોભ કપટજ ભરીયાહેજ,
 સલ કમાણી કારે મુકી, પાપે પેટજ ભરીયા હેજ માગ,
 પુન્ય તણુ તે નામ ન જાણ્યુ, ધર્મ મુક્યો તે જાણી હેજ,
 અત સમે સૌ આવી વળગશે,
 ડરણી કરમ પ્રમાણી હેજ, મારા,
 પ્રભુની પ્રભુ તાઘ ન જાણી, વિષયમા રહ્યો તુ માણી હેજ,
 નિયમ વાસના દુર તજને, પ્રભુને લ્યો તમે જાણી હેજ, માગ,
 પુર્વ જોગે ભોગા થયા છો, માત તાત તમે જાણ્યો હેજ,
 પુત્ર કતત તેવુજ ભાષ, જગમા સૌ પ્રમાણ્યો હેજ મગ,
 અત કાળે જતુ જીવને એવુ, છોટમ લીધું જાણી હજી
 એવુ સમજ પાપ કરો નહિ, ઇશ્વરને લ્યો જાણી હોજ માગ

ભજન ૧૦૯

આવુ હરિ ભજવાનુ ટાણુરે, વારે વારે તુને નહિ મળે હેજ
 મનુષ્યા જન્મ આપ્યો રે, મોટા મોવા મુલનો હેજ,
 તોય હરિ ગુણુ ન ગાયારે,
 ગુણુ તુ ભુલ્યો ભજવાનના હેજ આવુ
 સમજીતે તમે ચાલોરે, જીતો જમ દુવારને હેજ,
 હરિ ભજનમા તમે ચાલોરે, મેહેજે મળશે પુરૂષ હરિ આવુ
 ખોજ કરીતેરે, જુઓ તમે નાથ હરિ હેજ,

ગોત્રો તે નહિ જડે, એવો સારીમ પ્રાણી.
 સહેજે ગુરૂ મને મળીયારે ભજન બાવે હરીગુણ,
 એવું જોઈએ કેછેરે મારા હિરમા આવો ફરી

આવુ

આવુ

પ્રેમદાસ ૧૧૦

સાધુનો મારગ સાકડો, ત્યાં કાંઈ માલે મુરારે,
 કાયર કેહે નહિ ચડે, ઇછે દલના અધુરારે,
 યુવીયા નર તે હવાય રહ્યા નરમે નીરવાણુ તે નવ જાયેછ,
 સુળીએ અડવુ તે તો સેહેલ છે સેહેલ છે ખાડાની ધારે
 અખતીમા આપ અરપવુ ગરવુ જમીન મોજારે,
 તેથી કંઈ અવરદાન છે, સતો ખરાયે ખરીનો ખેલ છેછ,
 દુગળતા ડાગ લાગે નહિ એછે દલના ફગીયારે,
 હળા હળ પીધુ શીવજી માંડુએ અજરા જરીયારે,
 પાત્ર પારખ્યુ તો મળે હેમ અખતીમા જઈ ભગે હોજી
 જુના ધરમને ધાગ્યુ કરી ચાલ સસારની ચાલેરે
 જે કાટે જગ ઠોવાઈ રહ્યું તે ધાટ સતો ઝોરડેરે
 નીજ્યા પથ એવા નીરમણા રેણી કેણીન સ મો ઉજળાર,
 સત સેવાના ફળ શુ કહીયે મુખ વર્ણુઆ ન આવેરે
 નવધા ભક્તીને ભેટતા ભેદ ભક્તોને ફાવેરે,
 ચારે સમે ટળ્યા એને શરૂ વારણા લડે એને વાગણેછ,
 કલક નહિરે નકલકી ધરમને એછે જુની ગાદીરે,
 મોટા અનુભવી એમ ઝોચરે એછે આદિ અનાદીરે,
 પ્રેમદાસ વાત પ્રસિધ છે, સતો વેદ પુરાણે સિધ્યાડે હોજી

ભજન ૧૧૧

આવોને સતો વાતુ વોરીએ માલ મીસ્ટ ગુરૂ મલીયારે,

શીરને સારે લખ સાટવા ગુરૂજી અઢળક ઢળીયારે,
 શીર મળે પથુ સમો નહિ મળે,
 સમાના સુકયા બેળા નહિ બળે હેજી
 અબર પીઆલા જો જન જીરવે આપે અલખ આગવેરે
 રૂપે રંગે તો ગયે નહિ તે નર નવધા સાધેરે,
 વણુજી કરેરે વેપારી ભક્તિના મોગી નર ભરીયા હોજી,
 નીમ કઠણુતો નીમગના સુરા લખને ચાલેરે
 કાયરનુ ત્યા કામ નહિ મનજીવા માલેરે
 સાચાને મન સેહેલ છે, ધરમ હીણા દેખી ધુજીરે હજી
 સાચમની ઓળગે જોડીયા જ્યાગે જામો જાગ્યોરે,
 આપ ઓડે ધણી ઓગળે કળ ચારે મળેરે
 અહોનીશ્વ નીર અમૃત વહે મતને સાહેવ કરી વેગે રેજી
 એ ધરમ આદિ અનાદનો જીમ પેસે જીતોરે
 સનાતન એને સત કહે ધણી પેલોરે ધુતોરે,
 અહોનીશ્વ નીરીજન એમ ઓચરે,
 અલુણા તરતો સેજે તરે હોજી,
 માફ તાફ તમે મેલજો આ કાયાનુ કાચુરે,
 અમર તન કેનુ નહિ રમરણુ ગુરૂજીનુ સાચુરે
 પ્રેમદાસ પામ્યા પરીષ્કલને અહોનીશ્વ ધાયાવનુ ધરમને હોજી

લાવા ૧૧૨

ગુરૂજી પધાર્યા જોત્યુ જાગીયુ મોટા મુનિવર મળીયારે
 અડસઠ તીરથ ધરને આગણે, પ્રવાહ ગ ગાજીના વળીયારે
 નાયા તે નર નીરભે થયા ડુડીયા કીનાર જેમી રત્ના હેડ
 મનના માન્યા મુનિવર જો મળે આપુ સરવસ મે.પીરે
 હીરલો ચાલ્યો ગુરૂજીએ હાથમો રાખુ તનના તામીરે,

એ વસાણુ વોરતા, ગુરૂએ બાળીયા હો
 લક્ષ્મીને ન આપે તે, દીવાળીઆ હો,
 સત સરોવર સેવનાં, રૂઝુ રતન લાખુરે,
 રતન જતન કરી રાખીએ આધ બોલે બાહુરે
 અમળપ્યાને નવ દીએ સતો સમજાવે લીજાએ હેજી
 ઉઝા જોયા નર ઉજળા રેણી કરણીના હીંચારે
 પારકે મદીર જઈ પાખડ કરે ઘેર આવ્યા જ્ઞામળીઆરે
 એકલને બીજો નહિ ગમે તે નજર ભકતીથી ભુજ્યા ભમે હેજી,
 આપ ઓડીને અજરા અજરે રાખે મનને વારીરે
 પીતાપ્પર ચરણે લીધો ભણે સતો જીવોને વીચારીરે
 અમીરસ એણીપેરે પીજાએ તનમન ગુરૂજન દીજાએ હેજી

લાલહામ ૧૧૩.

સોય રામ સમરો મારા આતમના આધાર,
 ભરમના ભાગો તો દગજન કરો દેહાર— ૮૬
 મોહ માયા મુરખ મયકાવે અધો કરે અહ જાર
 નુમરો સકટ શબ્દ ન માને ધણી વિના ખાશે માર
 લેખા લેશે ખુની ખરે સોય રામ
 સત ધરમમા સમજ્યો નહિને ખાતે કરમ પરીવાર
 ભકતી ન ભાવે મત ન સેવે તો કેમ મળશે કીર્તનાર
 કુડજ કાઢો તમે સાચુ નામ સહાર સોય રામ
 રની ગુરૂ બોલ્યા પડદા બોલ્યા પ્રગટ કરે પોકાર
 ગુરૂગમ હોય તો ગોતી લેજો તરવેણી ટકશાળ
 ગગન ગુફામા સુણી ઝીણો ઝણુકાર સોય રામ
 માધુ શુરો તો સનમુખ લડશે કાયર બજે ગમાર
 શીરને સાટે સાહેબ સેવો તો સદ્ગજ જનમ નરનાર

મરજીવાને મોજ મળે દરબાર   સોમ રામ.
 દયા દાન અમરાપર મળશે કારજ સફળ સંધાર
 કુડી પામ્યો હજુરમાં તો કબુલ કરે કીરતાર
 ચરણમા રાખે જન આપણો કરી ધાર   સોમ રામ
 શીલ સંતોકી નીરમળ જીજ્ઞા સોઢી પોચા પરીધાર
 અધર સીદાસન આપ બીરાજે આદિ પુરૂષ નીરધાર
 સોમ મુરતને લાલદામ જય બલિહાર   સોમ રામ

ભાણો લુવાણો ૧૧૪

મન તુ રામ લજ રાણા તારે ગુણુ ગોવીંદના ગાણા હોજી
 ખોટી માયાની ખમર ન પડી પડે કળા વિના કુટાણીજી
 જુડી માયાસે જગડો માડ્યો બળે કરી બધાણીજી   મન તુ
 કુડી માયા તારે કામ નહિ આવે નહિ આવે બેળા નાણીજી
 હરામની માયા તારી હાતી જાગે પડે દામ રેશે કુટાણી રે મન તુ
 કુણુપ વિનાના નર કુડા દીસે જીતર નહી મેદાણીજી
 ફરી વિનાના હળવા હોંડે નર ફરે નીમાણી   મન તુ
 સો વરસ સીધુમા રહ્યા પણુ બીતર નહિ ભીંખણી હોજી
 જળનુ તો ઘાંઘ જોર નવ આલ્યુ પતળ્ય નહિ એ પાણી મન તુ
 તારા રાણી તુહી તુહી જપીયા રોષદાસ રૂધાણીજી
 દીક્ષા લખને મતાર આલ્યા હરીચંદ્ર હાટ વેચાણી   મન તુ
 રાવણુ સરીખા રહ્યા નહિ ને ઇંદ્ર જેના અગપાણીજી
 જરામધ સરખા રોળાયાને પછે કૌરવ કુટાણી   મન તુ
 સરવે માયા બેળી કરીને નીચે ભરીયા નાણી
 મુવા પછે મણીધર ચઢ્ય બેડા તે પર ગફ રૂધાણી   મન તુ
 વેળા ફરી પણુ વૃત્તિ નવ ફરી તારા ખોતનો બદનાણીજી
 સુરત ફરી પણુ ચલણુ ન ફરી તારી જ્ઞાન ન મધ ભરમાણી મં

અવતાર તો અનેક ધર્માને જાયો ભવ ભટકણુજી
જરા મરણુ જીતો નહિ જીવણુ તારો લોક ન મયો હુવાણુ મં

ભજન ૧૧૫

હસો હાલવાને લાગ્યો કાયાનો ગઢ ભાગ્યો
તમે પોરે પ્રમાણે જાગેરે હસો હાલવાને લાગ્યો-કાયાનો ટક
આપો અશ્વલોને રમીયા રસ વાધે
તમે કુડ કાયાના વિરા કાઢોરે હસો ૧
નિત નિત નિદ્રા વીરા નયણે મા રાજો
મુરતાસે સાહેબો આરાધે હસો ૨
એકે મને હુમ અશ્વખ આરાધો
આધજો આરાધવાને લાગ્યોરે હસો ૩
અવસર હુમ રહ્યોને જમડા પણુ આવ્યા
લણુ હુવાણો ભાણુરે હસો ૪

ભજન ૧૧૬

હરી જનને વાળે સત સમાગમ જીવને વહાલી માયા જોને
માયામા વીટાણો પ્રાણી ભવમા જોયા ખાય જોને
અજ્ઞાનદમા માહા સુખ મેલી નીસીનાનદને ચાય જોને
મુધાનદનો સીધુ ત્યાગી મૃગતશ્ચુમા નાહાય જોને
જોસના મોતીય થાય તે સૌના મન લોલાવ્યા જોને
દીસતા જગ કે રૂડા રવી ઉગે રેલાયા જોને
સુત વિતદારા અદ્ય સૌ છે મધ્યાન કાળની છાયા જોને
મુકતી ન ઇચ્છે આપ ન પ્રીછે શીખ્યા કોરતન ન ગાય જોને
નખ શીખ મુધી અવિદ્યાની વાનમા બધાયા જોને
જીવન મુકતા મૃત્યુ સિધુ તેનો નહિ વિશ્વાસ જોને

કરતબે મોટી સીધી આપે તેમ આપે દાસ બેને
 ઓઢી સેવા કરી ઘણું માત્રે વચનની રાખે આશ બેને
 એવા બનને સાધુની સગે જ્ઞાન ન થાય રામદાસ બેને

ભજન ૧૧૭

હોલો હોલી કહે છે રે પ્રભુ મારી વારે ચડો
 બચ્યા મારા મારે રે તળે આની બીજ ખડો ૨૬
 બાણુ તાણીને ઉભો પારધી ઉપર આવ્યો બાજ
 દરમથી સપ બે નીકળે તો વણુશે અમારા કાજ
 ગરૂડના મામી રે આટી રાખી રખે રહો હોલો
 કેતામાં પ્રભુ પરવરીઆ તે સર્પ વીધે નીરવાણુ
 પારધીને પગે ડસીને તતક્ષણુ લીધા પ્રાણુ
 ત્યાથી બાણુ છુટયુરે માજ આની હેઠં પડ્યો હોલો
 કંકણુ વેળામા કામજ આવે ભજન કરે ભગ બગ
 એવા સમર્થ સ્વામી મુકીને કોના પુણુ પાય
 ગુન્હેગાર તારો રે તુલસીદાસ ખરો હોલો

પટોળી ભજન ૧૧૮

પટોળી આ પ્રેમની એના વણુનારા વિશ્વાધાર પટોળી
 સતજીગમાં કણુ વાનીયા ત્રેતા જીગમાં હિયો કપાસ
 દુવાપરમાં આવી કેરીયુ રે કળજીગમાં વીણાણુ કપાસ ૫૦
 સતને ચરખે લોઢાવીઓને પ્રેમની પીજણુ પીજય
 સરખી સાહેલી વણુ પુણીયુરે એને ગગને ફરકે છે તાર ૫૦
 બહાએ તાણ્યો તાણીને શકર જેવા બરનાર
 તેત્રીસ કાંડે મહયો તાગડોરે એનો તાગ ગયોરે અસમાન ૫૦
 પ્રેલાદ ઓઢી અભેષદ પામીયાને ઓઢી મીરાબાઇ દાસ

રવીદાસ ૧૧૯

તારા પદ સ્પર્શ્યા ચારે જુગમા ના આવુ ફરી
 ભકતને આધીનરે ભકત પ્રતિપાળ હરિ ટેક૦
 તારા રૂપની શોભા શી વર્ણવું નીગમ થયારે સ્વરૂપ
 ત્રીનીધી તાપ ત્યા જને ન માને નીરખળ આશ્ચ અરૂપ
 સોયજન જીત્યારે બળ અહંકાર કરી તારા૦
 કીરીટ કુડલ સુદર દળ લોચન અમરતના આગાર
 રામ કઠ રામાસગ સોહે, ધનુષ્ય બાણ હથિયાર
 ભકતના પાલન રે દૈત્ય સહારણુ હરિ તારા૦
 રાજ સંબળા મળીને બેઠા ધનુષ બાગો કાષ્ઠ
 રાવણુ સરખા કષ્ઠક રોળાણુ જે શુદ્ધ બુદ્ધ બેઠા બોધ
 ગમ રામ કેળેરે સીતા મન ચિતા બણી તારા૦
 રામ લક્ષ્મણુ ગુરુ સગ આવ્યા રાસ રચ્યો છે ત્યાય
 મીતાએ રઘુનાથને નીરખ્યા અગે ઉલટ ન માય
 વાચા એહી પળજેરે સુંદરવર સરસ વણી તારા૦
 બાળક રૂપ સુક્રોમળ કાયા હાથ લીધુ કુશભાડ
 દૈવ દેવતા દેખતા ભાગ્યુ ત્યારે ડોહ્યુ બહાડ
 જન તેડાવોરે જનક કુવરી વરી તારા૦
 પરશુરામ બોખારીને ઉઠ્યો મનમા આણીને રોશ
 રામ લક્ષ્મણુ મનમુખ ભેટ્યા બાણે કીધુ બળ સોચ
 હુ છુ તારો બાહણુરે પ્રભુ તમે ચરાચરી તારા૦
 આગે સત અનેક ઓધારીયા ત્રાતા તરણુ રામ
 અનેક જુગના જુપ પ્રભુજી કરે રવીદાસ પ્રભુમ,
 તારા પદ સ્પર્શ્યારે ચારે જુગમા ન આવુ ફરી તારા૦

ભજન ૧૨૦

આવો આવો મનપ્રના માનેલા સાધ પ્રભુજી મળીએરેજી
 ન આવો તો તમને નદ્યાવાની આણી નીકર વીખડા
 દેખીને પીછાએજી આવો આવો૦
 આજ મારા વાલાજીના નેણા નીરખી સઘ છુ નીઆલ
 મારા રૂદીયા કમળમા ટાઢા ટાઢા હીમ છે રેજી આવો૦
 આજ વારી જાંઝી ખીજડી ચારે રૂડો વાર
 જાંઝીયે ને રચીઓરે જોત્યુ હવે જાગીયુરેજી આવો૦
 ટળાવોને સોનાનારે બાજીક
 ત્રેમે તે પધારેરે, પ્રભુજી મારી પ્રીત છે રેજી આવો૦
 માહા જગત રચીઓ મારા મદીરીઆની મોજાર
 મોવીદ ગુલતાન થાવુ છે રે કાનથી રેજી આવો૦
 જાણુને પ્રતાપે એમ મનન જાણે
 રવી રામ ભજન કરશેરે હીયા બીમ ખીમ છે રેજી આવો૦

ભજન ૧૨૧.

દત્તરે દરિયામા હમેશ નાતા કાદવ કપડા કયુ ધોતારે
 પતિવૃતા ઘેર નાર પદમણીને ગુણકાસે મન કયુ મોતા
 ખાવે પીવેને મારે ખાસડે સાચા માલ મુરખકયુ ખોતા
 હોગે ત્યા નવાવે અભાગીઓને ધગારે ખીજ કયુ ખોતા
 આમ વૃષ્ટકી છાયા છોડકર આકડે આસ કર કયુ સોતા
 હસની સભામા કયુ ન બેસતો ને
 બગલા સાથે મન ખાવે ગોથા
 શીઘ્ર સરાવર્તા કંઈક જુગ વીલા મુવા પછી મુખ કયુ ધોતા
 આબ્સા પુરૂષને આદર ન દેતાને મુવા બાપને કયુ રોતા

કસી લેની બદગી સાચા સાહેબની
 જોર બરોસા સર્વે ખોટા
 કહે રવી સાહેબ સંતો બાણુ પ્રતાપેને
 અમર નહિ રેવે તેરા થોમ
 દલ દરીયામા હમેશ નાતા કાદવ કપડા ધોતા.

ભજન ૧૨૨

ભજોને મન તમે આતમ રામ દેખો નજર પાછળ ફેરીરે
 ધડી ધડીનાં ધડીયાળા વાજેને
 કાયાનો મઠ તારો લેશે ધેરીરે ભજો०
 માતને તાત તારા કુટુંબ કમીલા જેની બધવ સુતની ધેરી
 તેમથી કોઇ તારે સગ ન આવે
 ન આવે ધરના મેરીરે ભજો०
 એક દીન જમડા સહેરમા ઉલટશે
 ધમસાણુ ચડશે એની સ્વારીરે
 આરે કાયામા ધધુકાર લાગી રેશે
 જેમ અસાડી ધમધેરીરે ભજો०
 દશ દરવાજા તારા બધ કરી લેશે
 ચોપદાર હિલા રેશે એક ધેરીરે
 પુન વિના તારી પાછળ ન આવે તે
 કોણુ કરે વસ્ટી તારીરે ભજો०
 તનમ તપાસો તમે જુઓ વિચારી
 મનુષ્યા જનમ નાવે વારમવારીરે
 કહે રવીદાસ સંતો બાણુ પ્રતાપે
 એક અલખ આશા તમારીરે ભજો०

ભજન ૧૨૩.

સત વચનકા કરી લે નીવેડા મે રામ સતગુર મત્ર બોલેરે
 માયલા શેરમા રતન અમુલ્ય
 વસ્તુ છે માહી અણુ તોળીરે સત૦
 દલરે દરીઆમા અખડ દીવોરે
 દેખ્યા વીના મારૂ દલ ડોલેરે
 બ્રાતુના ભરીયા ઓલા ભવો ભવ બુધ્ધારે
 સત ગુરૂ વિના તાળા કાણુ બોલેરે સત૦
 મગન મડળમા ગુમ જેમીરે આવન અક્ષર ખાર બોલેરે
 તુરો તપ્તપર નામ નીરતર
 તુરતે ને સુરતે જેમ નાખેરે સત૦
 આગળની જેને હશે ઓળખાણુ રે
 ગ્રાહકો વચન ધનો નહિ મેલેરે
 આવ્યો અવસરને ચેતો માગ બેલીડા
 કળ લાગ્યુ છે આ વેનેરે સત૦
 પટા લખાવ્યા જેણે ધણી હબુરમા
 કેને દરવાણી એને કેમ ગેફેરે
 કે રવીદાસ સતો બાણુ પ્રતાપે
 પ્રેમના ખાલા કાઠ સત પીવેરે મત૦

રૂપાંદે અને માણાનુ ભજન ૧૨૪.

વાલક આર્યા ગુરૂવા દેજનારેજી
 રૂપારાણી જમલે પધારોજીરે ૧
 કેમ આવું ગુરૂ મારા ઝોકલીજીરે
 મુતો માલદે જાગેરે ૨

નીદ્રા મગાવુ સારા ચહેરની જીરે	
હિપર અમર ઓછાડી રહોજી	૩
સોડમા સુવાડુ વાસુકી નાગનેરે,	
ખુણે ખાટ ઢળાવુરે હોજી	૪
વાળે વાળે મોતી પરોવીઆજીરે	
ડીનડી ચોડી લેલાટ રે હોજી	૫
થાળ ભર્યો સગ મોતીડોજીરે,	
રમઝટ કરતાં આપ્યા હોજી	૬
ત્યાથી રૂનાદે રાણી ચાલીઆજીરે	
આઆ દોઢીને દરવાજે હોજી	૭
ભાઈ પોળીઆ વીરા પીનવુજીરે,	
તુતો સુતો છોકે જાગે હોજી	૮
કાંકે સુતો કાંકે જાગીઓજીરે,	
રાણી તમે કંડો પધારોજી	૯
વૃત રહ્યા એકાફશીનાજીરે	
ધૃશ્વર પુશ્વવાને જાવુ હોજી	૧૦
તાગાં જડાવી જેસળ શેગનાજીરે	
કુચી માલા દરબાર હોજી	૧૧
હિભાં રહી અલખ આરાધીઓજીરે	
ખડમ બારીને ખોલી હોજી	૧૨
ત્યાથી રૂખદે રાણી ચાલીઆજીરે,	
આઆ ધણીને દરબાર હોજી	૧૩
અલખ વધાવ્યો સાચે મોતીડોજીરે	

સોની ઓપતી પધાર્યો હોજી	૧૪
મહિમતને હરો હરી મારે જીરે	
ગુરને પરણામ હોજી	૧૫
આવ્યા રૂપાદે રાણીજીરે	
જળહળ જોતુ દરસાણી હોજી	૧૬
ચક્રાવળ ચાલ્યા માડીઆજીરે	
સુતો માલાને જમાડયો હોજી,	૧૭
હોઠો રાણા હોઠો રાજઆજીરે,	
રાણીએ રાજ અભગ્રવ્યા હોજી	૧૮
ઝડપ લઈ માલાદે જગીઆજીરે,	
સોડમા વાસુકી ધુધવ્યો હોજી,	૧૯
કરડયા હતા પણ ઉમર્યારેજી	
ચક્રાવળી જામ હોજી,	૨૦
ખડક ખાડુ લીધુ હાથમાં જીરે	
માલદે કોધજ કયો હોજી	૨૧
જોમાં મદીર જોયા માળીઆજીરે,	
ધોડાની ધોડર હોજી,	૨૨
ત્યાથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે,	
આવ્યા દોઢીને દરવાજો હોજી	૨૩
ભાષ પોળાઆ વિનવુજીરે,	
રાણીને જતા તે જણીરે હોજી	૨૪
ઠાક સુતો ઠાક જગીઆજીરે,	
મુજને ખખર નથીરે હોજી	૨૫

કાપ કરી ખાડુ ફેરવ્યુજીરે, પોળાએ પોળુ ઉઘાડીરે હોજી	૨૬
ત્યાથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે, આવ્યા રૂખીને દારરે હોજી	૨૭
પાછલી પછીતે ચડીઓજીરે, રાણી નજરે બાળીરે હોજી	૨૮
ગુરૂ મારા દેવચીજીરે, જોત્યુ ઝાખી વરતાણીરે હોજી	૨૯
આપણા કહેરમા કાષ્ટ નહી નુગરો જીરે, માલદે પધાર્યારે હોજી	૩૦
બરસીદુલ મોજડીઉ ઉપાડીજીરે, માલદે ત્યાથી ચાલ્યાજીરે હોજી	૩૧
સહમતો ને હશે હરી જીરે, મારા ગુરૂને પરચાખ હોજી	૩૨
ગુરૂ ગુરૂ મારા દેવચીજીરે, પગની મોજડી દે રાણીરે હોજી	૩૩
સહમતો અલખ આરાધીઓ જીરે, સ્વર્ગથી મોજડી ઉતારી રે હોજી	૩૪
લો રૂપારે પેરા મોજડીજીરે, કષ્ટ કેણુ કહેરાવ્યાજી	૩૫
ત્યાથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે એતો પોળાઆને માર્યોજી હોજી	૩૬
શીખ માગીને રૂપાદે ચાલીઆજીરે	

આખા દોહીને દરવાજો હોજી	૩૭
હિલા રહી અક્ષય ખોલીઆ જીરે,	
પોળીઆને સજીવન કીધો હોજી	૩૮
સાંકડી શેરીમા સામો મળ્યોરે,	
સતીનો છેડલો ઝાલ્યો હોજી	૩૯
રાત અધારી આગો લુમે જુમે,	
રાણી તમે કહડે પધાર્યા હોજી	૪૦
વૃત એકાદશીના જીરે,	
ધન્ધર પુજવા ગયા હતા હોજી	૪૧
આપણા શહેરમા નહી કુલવાડીયુ જીરે,	
ઢોલને ઢમકે પાણી હોજી	૪૨
પેલી વાડી આજુ શહેરમાજીરે,	
ખીજી ગઢ ગીરનાર હોજી	૪૩
ત્રીજી ધણીના ચોકમા જીરે,	
ચોથી થાળીમા ઠેરાણી હોજી	૪૪
ઝડપ લેધ છેડલો તાણીઓજીરે,	
કુદડે જાણુ બરાણી હોજી	૪૫
જે મજૂમડે તમે ગયા હતા જીરે,	
તે પથ અમને બતાવો હોજી	૪૬
એ પથ માલા દેલતાજીરે,	
ખેલુ ખાડાની ધાર હોજી	૪૭
પેલો માર મોળી દીકરોજીરે,	
ખીજો હસલો ઘોડો હોજી	૪૮

ત્રીજો માર કવલીનો વાછડોજીરે, ચોથી ચંદ્રાવળી રાણી હોજી	૪૯
ચારના મસ્તક લઈ આવજો જીરે, રાજ પથ બતાવુ હોજી	૫૦
ત્યાથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે, આબ્યા પોતાને મહેલ હોજી	૫૧
ચારના મસ્તક વાઢીઆ જીરે, આબ્યા રૂપાદેની પાસ હોજી	૫૨
ત્યાથી રૂપાદે માલો ચાલીઆજીરે, આબ્યા ધણીને દાર હોજી	૫૩
ગુરૂ ગુરૂ મારા દેવચીજીરે, મોટો ભુપ નમાઓ હોજી	૫૪
સર્વ ગાને હરો હરી જીરે, માલાના ઝાકણુ ભર્યા હોજી	૫૫
પેલો જીવાડ્યો મોલી દીડરોજીરે, બીજો હસલો પોડો હોજી	૫૬
ત્રીજો જીવાડ્યો કવલીનો વાછડોજીરે, એની માતાને ધાવે હોજી	૫૭
ચોથી જીવાડી ચંદ્રાવળી જીરે, એતો હરીની આરતી ઉતારે હોજી	૫૮
બલે મળ્યો મેવ ધારૂવો જીરે મુવા સજીવન કીધા હોજી	૫૯
ગાય શીખે સાબળેજીરે, રૈકુક એનો વાસ હોજી	૬૦

મેઘ પાર એમ બોલીમાણરે,
સતનો વૈકુઠ વાસ હોજી

૬૧

ભજન રામાદેવ પીરની સાવળ ૧૨૩.

જીરે આપજી ભજન વિના મારી ભુખ ન ભાગે જીરે,
રમરણ વિના મારી તલપ ન જવ,
અવર દેવને હુ નહીં જાયુ રહેજી,
કૃપા કરોને રામદે દયાળા,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યા હેજી

૨૬

જીરે આપજી આજ જીગમા અમરકન આસ હેજી,
ભવતારણુ રામો દીન દયાળ,
હુ ખ દારીદ્ર ટાળી સુખ દેજો હેજી,
સેવક તણા રામો સદા રખવાળા,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યા રેજી

૧

જીરે આપજી મે કુડાને મારા સત ગુર સાચા હેજી
જનમે જનમના કાપે જાગ બણી ઠણી ગુર વાટે ને વાટે હેજી
નેડે રાખોને ધણી એક લગાગ,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યા હેજી,

૨

જીરે આપજી પાખ વિના પખી કેમ હિડજે હેજી
જળ વિના મજીઆના કાણુ હેવાવ,
રાજ વિનાની કાણુ ગની મેરી હોજી
લખપતી રામો સદા રખવાળ,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યા હેજી,

૩

જીરે આપજી મે ગોરા ને મારાજ મજીઆ હેજી
મજીઆરે માલા નીજરી, હરી ચરણે ભારી હરજી ઓદ્યા હેજી

રામદે પીર મને પડછો દેખાડ,
અબમલ ધેર અવતાર ધર્યો હેજી

ભજન રૂપાડ ૧૨૪.

ધન ગુરુ દાતા ને ધન ગુરુ દેવા
મારે સત ગુરુએ નામ મુણાયાજી,
ગુરુનો મેમા પલે પલે વખાણુ
તો પ્રાશ્વિત સધળા જાયજી ટેક

દેશ દેખાડયો ગુરુએ મુનો જગાડી,
મુને અલખ પુરુષ ઝોગખાયોજી,
બુડના મારા ગુરુએ તાર્યા,
અમને જમડાને હાથેથી છોડાયાજી ધન૦ ૧

ખાલ પડાવુ મારા શરીર નણીને,
હિપર સેનેરી રગ ચડાવુજી,
જાડ રીવડાવી વીરા ગુરુને પેરાવુ,
તોય મણુ ઝોસીગણુ કેમ થાવુજી ધન૦ ૨

ગૌદાન દીએ મર ભોમીદાન દીએ,
કાયા કચનના મોલ લુટારેરેજી,
કાશી ખેતરમા કન્યાદાન દીએ,
પણુ નાવે મારા ગુરુજીને તોલેરેજી ધન૦

સત ગુરુ મળીઆ મારે ફેરા ટળીઆ
તો લખરે ચોગશી છોડાયાજી,
વાવનાથ ચરણે ખોલ્યા રૂખડીઓ,
વેલોનો મુક્તીનો મારગ બતાવોજી ધન૦

ભજન ૧૨૫ શરવણ.

જગી શકે તો નર જગજોડોજ એકાત ધરો આરાધ,
 મરવો આલામને બેસણે રે હોજ દોઢ
 એજ વીરા ગીરનારમાથી ગેમી જગશે ગઢ દેનડીએ મેલાણુ
 હનુવો જતી વાયક ફેરવે,
 અજનીનો પુત્ર આજેવાન જગી૦
 એજ વીરા પાય કરોડે પ્રવાહ આવશે હોજ,
 અને સાત કરોડે હરસન રાય,
 નવ કરોડે જોસલ જનૈયો બાર કરોડે બજરાય જગી૦
 એજ લીનુડે ઘોડે સાયમો આવશે ઉપર સોનેરી પનાણુ
 માતા કુતા ને સતી દ્રૌપદી, બેઠા દેવને દ્વાર જગી૦
 એજ બત્રીસ હથા નરતો જગશે હોજ આઠુ હાથ અઢાર
 બારમણુની કમાન ચડાવશે, તેર મણુના તીર જગી૦
 એજ હાથણી મહડા વલોવશે, બેડા ભગશે બાર,
 મેરડીમાં કણુ લાગશે, તેની ખીર રધાય જગી૦
 એજ જુનારે જગીડા વાગશે, વાગે ત્રમાણુ નીશાન,
 સાધ્ય પરણે સુદરી, પરણે રતી ઉગમને ભાણુ જગી૦
 એજ વીવા વીતશે મોડ ચાલશે વરતાશે જય જયકાર,
 ઝુરને ધરતાયે સરવણુ મોતીઆ,
 મોલ્યા અગમના એધાણુ જગી૦

સમાપ્ત.

પ્રજામાં એકી અવાજે લોકપ્રિય થઈ પડેલી

કુંદન અને કુસુમ.

ભાગ ૧ થી ૮.

જૂની આખે નવા તમાસા, કસાઈનું કામ કરનાર પિતાઓ, સુધારાથી થયેલા સ્મરાન સ્વરૂપ સસારો, વીંમળી સદીની અન્નયન લીલા અને ઝગિડાળના કૌતક, પારડાની રીતભાતોનું અધે અનુકરણ કરતા થતી ખાનાખરાખી તે પાયમાલી, સાધ્વી સનારીનો દેરી પ્રતિપ્રેમ વગેરે અસખ્ય ચિત્તાકર્ષક બનાવોથી ભગપૂર ભાગ ૧ થી ૮ દરેક ભાગની કીંમત રૂ ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ

વસંત-વિહાર.

વસંતની કેટલીક ગઝલો તેમજ આકર્ષક ઢાબો સુપ્રસિદ્ધ વર્તમાનપત્ર 'ગુજરાતી' 'વડોદરા વર્તમાન' વગેરે જેમણે વાંચ્યા છે તેમને તેની ઉત્તમતાની સંપૂર્ણ ખાતરી છે પ્રેમ ભક્તિ, વૈરાગ્ય, શૃંગાર, માહિત્ય, ધર્મ વગેરે અનેક વિષયો ઉપરની ગઝલો તેમજ કાવ્યો આ પુસ્તકમાં પ્રસિદ્ધ રવામા આવ્યા છે સુંદર સંદેહ ચીકણા કાવ્ય પર મનહર છપાઈ, પાકુ સોનેરી પુદુ હોવા છતાં કીંમત માત્ર રૂ ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ

મળવાનું ઠેકાણું :-

હરગોવિનદાસ હરજીવનદાસ બુકસેલર.

૩૦૩૫, પાનકાર નાકા-અમદાવાદ.

